

dEPutáció

2019.

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

AZ EUROTRANSZILVANIZMUS SZELLEMEBEN MINDVÉGIIG

2019. március 19-én az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tőkés László** EP-képviselő irodájának szervezésében mandátumzáró konferenciát rendeztek *Unió, Erdéllyel! – Unió Európával* címmel. Az eseménynek az adta az apropóját, hogy 12 évnyi szolgálat után Tőkés László idén befejezi képviselői tevékenységét, a cím pedig arra utal, hogy 2007-ben, első ízben történt megválasztásakor az „Unió, Erdéllyel!” volt választási kampányának a jelmondata.

Nyitóbeszédében képviselőnk egy másik akkori mottó, a **Temesvártól Brüsszelig** szimbolikus beteljesülését hangsúlyozta. A berlini fal leomlása lehetőséget adott arra, hogy Erdély is csatlakozzon a demokratikus Európához, 2007-ben pedig, Románia uniós csatlakozása után arra is alkalom nyílt, hogy az unióban képviselje az őshonos nemzeti közösségek, egyetemes keresztény értékeink és Erdély ügyét. Munkáját a kereszténység és a kisebbségek védelme, a kommunizmus elleni harc, az európai kultúra érdekében fejtette ki. Visszaidézte brüsszeli szolgálatának első két évét, amikor is az Európai Szabad Szövetség frakciójának, majd 2009-től az Európai Néppárt politikai csoportjának tagja lett. Magyar képviselőként mindvégig az **eurotranszilvanizmus** szellemében fejtette ki tevékenységét annak tudatában, hogy „nem a választásokat, hanem a jövőnket kell megnyernünk”.

A konferenciát moderáló **Szilágyi Zsolt**, Tőkés László egykori kampányfőnöke úgy jellemezte az elmúlt tizenkét évet, mint egy identitásharcot, amely erdélyiségünk, magyarságunk, keresztény identitásunk védelmében zajlott. Ez a harc ma fontosabb, mint valaha, hiszen Európa válaszút előtt áll, és a kérdés az, hogy sikerül-e megóvni mindazt, ami bennünket igazán európaivá tesz.

Az előadás díszvendégeként **Schmitt Pál** volt köztársasági elnök Tőkés László harcostársának nevezve magát kiemelte, hogy a püspök a kommunizmus elleni küzdelem vezéralakja, aki mindig kiáll a keresztény értékekért, munkálja a magyar nemzet unión belüli egysítségét, és az autonómiaküzdelemnek is az élén áll. „Hat évet töltöttünk együtt az EP-ben, büszke vagyok arra, hogy a barátom” – zárta szavait a volt magyar államfő, EP-alelnök és kétszeres olimpiai bajnok.

Ugyanebben a hangulatban kezdte beszédét **Alojz Peterle** néppárti EP-képviselő, egykori szlovén miniszterelnök, aki szintén megköszönte Tőkés Lászlónak azt, hogy együtt dolgozhattak az Európai Parlamentben, és nagyra értékelte kollégája folyamatos kiállítását az erdélyi magyarok és az őshonos nemzeti közösségek ügyéért. „Erős Európa csakis erős európai identitásokon alapulhat” – jelentette ki, külön is méltatva **Orbán Viktor** miniszterelnök egyértelmű és világos állásfoglalását a hagyományos európai értékek mellett. Európát meg kell erősíteni, az önzetű autók és a korlátok nélküli klónkísérletek világában erős uniót kell létrehozni, amely akár saját hadsereg felállításával is képes >

▶ megvédeni az európai identitásokat. Persze, Európáért inkább élni, semmint halni kell” – zárta szavait Peterle képviselő, majd meglepetésként szájharmonikán eljátszott egy magyar népdalt, melyet a hallgatóság nagy része együtt énekelt vele.

Németh Zsolt, a Magyar Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, a Fidesz egyik alapítója a temesvári forradalom transzcendens dimenzióját hangsúlyozta. Tetszett az Úr Istennek, hogy a román kommunista diktatúra megdöntésében egy magyar lelkipásztort használjon fel – mondotta, hozzátéve, hogy az egykori temesvári lelkész élete és szerepe által megjelenített transzcendencia nélkül a keresztény Európának sem

volna értelme. Ő már 2007-ben erről beszélt, amikor sokan még nem is gondolták, hogy ez mennyire fontos. A Tőkés-iroda által rendezett események, konferenciák híven jellemzik az általa képviselt értékeket – vélte az országgyűlési képviselő. A kommunizmussal való szembenézés, a csángók, az ujugrok vagy éppen a kultúra, az oktatás és az európai emlékezetpolitika ügye mind önmagáért beszélnek. Brüsszel viszont egyre inkább olyan irányba halad, amelyben a hagyományos értékeket rendre éppen úgy elnyomják, mint a nacionálkommunizmus idején Erdélyben – jelentette ki a Fidesz jeles politikus.

A Londonból érkező **David Campanale**, aki 1989-ban Németh Zsolttal együtt látogatott Erdélybe és a Bálványosi Nyári Szabadegyetem egyik alapítójaként

tartják számon, Magyarország és Lengyelország európai tanúságtevő szerepéről szolt, a volt temesvári lelkipásztor, Tőkés László szerepét pedig bibliai példázatokkal jellemezte. Az eltelt harminc év alatt a közép-európai országok felzárkózási időszaka lejárt, és immár fontos szerep hárul rájuk Európa megmentésében. Ideje, hogy az istentelen és iránytűt vesztett Nyugatot a kereszténység által visszatérítsék saját gyökereihez. „Európa nem veszett el: hajrá Magyarország, hajrá magyarok!” – zárta szavait a brit kereszténydemokrata újságíró.

A házigazda által Brüsszelbe invitált erdélyi látogatócsoport tagjaként egykori dési harcostársa, **Szabó Panni** felszólalásában azt mondta: „Tőkés László már akkor is mindig előttünk járt, túl sokat akart – s neki lett igaz!” Léczfalvi István mezőgazdász az erdélyi magyar gazdasági terv hasznosságát méltatta, és a kisgazdaságok fontosságát hangsúlyozta.

A moderátor külön köszöntötte **Gál Kinga** és **Sógor Csaba** jelen lévő erdélyi képviselőket.

A Nagyváradról és belső Erdélyből verbuválódott látogatócsoport számára előzőleg tartott szeminárium külön meghívottjaként **Bocskor Andrea** kárpátaljai fideszes képviselő a fokozódó ukrán elnyomás alatt élő nemzeti közössége súlyos helyzetéről, valamint az Európai Parlament oktatási és kulturális bizottságában (CULT) kifejtett tevékenységéről nyújtott tájékoztatást. Tőkés László külön is méltatta azt a határok fölötti nemzetegyesítés szellemében végzett munkát, amelyet Kárpátalja, Délvidék és Erdély képviselőiben Bocskor Andreával és a szerbiai **Deli Andorral** együtt a magyar néppárti küldöttség keretében végeznek.

A szemináriumon szintén bemutatta EP-irodája ujjgur gyakornokát, **Shahrezad Ghayratot**, kitérve arra a jogvédő munkára is, melyet a harmadik világ elnyomott kisebbségei, köztük a kegyetlen kínai uralom alatt szenvedő ujugrok és tibetiek védelmében fejtenek ki. A népe szolgálatában a nyugati diaszpórában tevékenkedő fiatal aktivista elmondta, hogy még telefon útján sem képes tartani a kapcsolatot családjá tagjaival, mert ezáltal veszélybe sodorná őket. Ugyanakkor nagyra értékelte azt a nyugati, brüsszeli lobbitevékenységet, amelynek ő is részese, és amely életet menthet a kommunista Kínában, nevezetesen az ujugrok lakta Hszincsiang tartományban.

UNIÓ, ERDÉLYEL – TŐKÉS LÁSZLÓ KONFERENCIANYITÓ BESZÉDE –

A 2014–2019-es parlamenti ciklus, illetve közel tizenkét éve tartó európai parlamenti képviselőségem végéhez közeledve, az az egykori választási jelszavunk jut eszembe, hogy: „**Temesvártól Brüsszelig**”. Való igaz, hogy életpályám útja – képletes értelemben – az 1989-es temesvári népfelkelésen át vezetett az Európai Parlamentbe. Csak annyi történt, hogy közel két évtizedes püspöki szolgálatom lejártá után, 2007-ben a temesvári templomi szöszéket az európai törvényhozás pulpitusára cseréltem fel. Amit Isten szolgáljaként alkalmas és alkalmatlan időben odahaza hirdettem és végzettem, annak folytatására nyílt lehetőségem nem-

zetközi téren, az európai politika egyik legmagasabb fórumán, erdélyi magyar népünk és egyházai, ezzel együtt pedig a rendszerváltó Románia képviselőjében.

A Románia uniós csatlakozását követő első választáson nagy hangsúly esett arra, hogy nem csupán általában az ország, hanem kifejezetten **Erdély** – mint európai nagyrégió – képviselőjeként induljak az Európai Parlamentbe. Választási programom címéül ezért is választottam azt a jelszót, hogy: „**Unió, Erdélylyel!**”, mely többértű jelentést hordoz.

Elsődleges értelmében annak tényét és örömét hivattott kifejezni, hogy a kontinensünket megosztó **ber-** ▶

▶ **lini fal** leomlásának köszönhetően Romániával együtt a mi jobb sorsra érdemes történelmi régióink is végre visszatérhet oda, ahová mindig is tartozott: **Európába**. A száz évvel ezelőtt a balkáni román királysághoz csatolt Erdély és annak elnyomott magyarsága különösképpen megszenvedte a szovjet impérium, a hidegháborús szembenállás és a nacionálkommunista Ceaușescu-diktatúra korszakát. A „**régiók Európájában**” Erdély uniója által ebből a nyomorúságos múltbeli állapotból kívántunk és reméltünk végképp szabadulni.

Választási jelszavam közvetve arra is visszautal, hogy Erdély hajdan **Magyarországhoz** tartozott. Az 1920-as trianoni békediktátum nyomán, de különösképpen a kommunizmus időszakában a vasfüggönyhöz hasonlítható, nehezen átjárható országhatárok szakították el egymástól az annak két oldalán élő magyarságot. 1989-ben azonban a berlini fallal együtt ezek a **határfalak** is leomlottak. Románia és Magyarország uniós tagsága végtére is a magyar nemzetet megosztó mesterséges határok megszűnését, illetve átjárhatóságát szentesítette, ezáltal pedig a nemzet határok fölötti újraegyesítése előtt nyitotta meg az

közömbös – jelenlegi – Európai Unióban egyáltalán mennyi lehetőségünk nyílik arra, hogy kisebbségi demokratikus jogainkat és közösségi önrendelkezésünket kivívjuk. Európai képviselőként ugyanis már kezdettől fogva arra kellett ráébrednem, hogy – sok tekintetben – **cseberből vederbe estünk**. A kommunista internacionalizmus ideológiájától szabadulva hamarosan a liberális, globalista kozmopolitizmussal találtam szemben magam. A materialista ateizmussal kommunista „műfajával” szemben a messziről csodált nyugati demokráciákban a fogyasztói társadalom keresztényellenességgel együtt járó vulgáris materializmusa dívik. Nemzeti és vallási identitásunk itthoni többségi elnyomásának szorításából szabadulva a virtuális vasfüggöny túlsó oldalán sem igen találunk több megértésre és támogatásra. Sőt a **migrációs válság** mostani eszkalálódása időszakában megdöbbenéssel tapasztaljuk, hogy a fejlett Nyugat az illegális bevándorlók „emberi jogait” őshonos kisebbségi polgárainak a jogainál többre tartja, sőt még a saját keresztény-nemzeti és európai identitását is hajlamos feledni és feladni.

Az elmúlt időszakra visszatekintve uniós erdélyi programom teljesítéséről felémás érzésekkel számolhatok be. Képviselői munkámat egy rövid ideig a Zöldekhez tartozó **Európai Szabad Szövetség** (EFA) frakciójában fejtettem ki, mely az európai autonomista pártok képviselőit tömöríti. Tőlük tanultam meg első, alapító elnöküknek, **Maurits Coppietersnek** a magvas mondását: „Légy flamand, hogy lehess európai.”

Utóbb, a **Fidesz** szövetségeseként az **Európai Néppárt** politikai csoportjába átkerülve négy „k” betűvel kezdődő fontos ügy – úgymint a kisebbségek, a kereszténység, a kommunizmus elleni harc és a kultúra – tárgykörében folytattam munkámat. Valamennyi szorosan kapcsolódik nemzeti identitásunk, magyarságunk ügyéhez. Az

utat. A „**nemzetek Európájában**” ennek folytán a határokon túlra szakadt erdélyi és más – felvidéki, délvidéki és kárpátaljai – magyar közösségek egyéni és kollektív jogainak, sajátos érdekei képviselésének, és a kisebbségi magyarok ügye nemzetköziesítésének a lehetőségét ismertük fel. A külhoni magyarok képviselésével kiegészülő összmagyar európai parlamenti képviselő, amely 2014 óta a romániai és a szlovákiai képviselők mellett egy-egy szerbiai és ukránai képviselőt is magába foglal, minden addiginál jobb esélyt teremtett közös nemzeti érdekeink minél erőteljesebb érvényesítésére.

Az aztán megint más kérdés, hogy a **saját őshonos nemzeti kisebbségeink ügye** iránt jobbra

előbbieken előadott erdélyiség – nevezük úgy, hogy **eurotranszilvanizmus** – szellemében magam is jó magyarként igyekeztem jó európai lenni: az erdélyi magyar önrendelkezés és a határok fölötti nemzetegyesítés kettős meghatározottságában. Mérlegkészítésre ezennel nem vállalkozhatom. Részletekbe menő beszámolóknak sincsen most helye. Azt viszont talán elmondhatom, hogy az Európai Parlament sokrétű és bonyolult rendszerében munkatársaimmal, magyar és nem egy külföldi képviselőtársam közreműködésével és támogatásával Erdély és a többi külhoni magyar közösség, valamint magyar nemzeti érdekeink képviselésében sikerült erőm és lehetőségeim szerint becsülettel eljárnom. ▶

dEPutáció

▶ Erdélyi, magyar, keresztény és európai képviselőként testvéri szeretettel és köszönettel köszöntöm meghívott előadóinkat, **Schmitt Pál** volt európai parlamenti alelnököt, Magyarország előző államelnökét, **Alojz Peterle** kollégámat, a független Szlovénia rendszerváltó miniszterelnökét, **Németh Zsolt** országgyűlési képviselő urat, a magyar törvényhozás külügyi bizottságának elnökét és **David Campanale** brit kereszténydemokrata újságírót, a Bálványosi Nyári Szabadegyetem társalapítóját, valamennyi kollégát és jelenlévőt, nem utolsósorban pedig az erdélyi-partiumi utazócsoport tagjait, vagyis azokat, akik otthonról munkámnak értelmet adtak.

Isten igéjével zárom beszédemet: „Légy bátor és erős – mondja az Úr Józsuének –, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé” (Józsás 1,6). Erdély földjének „örökösiként” odahaza és a nemzetközi fórumokon is bátran, Isten erejével felruházva kell kiállnunk nemzetünk és Európa ügye mellett, annak tudatában, hogy: nem – a közelgő – választást, hanem a jövőnket kell megnyernünk – amiképpen **Orbán Viktor** miniszterelnök fogalmazott.

Tőkés László
erdélyi európai képviselő
Brüsszel, 2019. március 19.

JANUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

2019. január 4. • Csíkszereda, fogház
Börtönlátogatás

Tőkés László és **Sándor Krisztina**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, illetve ügyvezető elnöke **Tőke Ervinnek**, a Minta ifjúsági szervezet volt elnökének társaságában meglátogatta **Beke István Attila** és **Szőcs Zoltán** politikai foglyokat a csíkszeredai börtönben. Az ezt követő sajtótájékoztatón EP-képviselőnk új esztendői politikai nyilatkozatát is közreadta. (A vonatkozó közlemény és a nyilatkozat jelen lapszámunkban olvasható.)

Január 5. • Nagyvárad, EP-iroda
EP-, EMNT-, EMNP-munkamegbeszélés

Január 7–11. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 11. • Bukarest, Fővárosi Ítéletábrla
Bírósági tárgyalás
Nem történt előrelépés abban az **erkölcsi kártérítési perben**, amelyet Tőkés László EP-képviselő indított az 1989-es temesvári forradalmi szerepét elvitató,

őt hazaárulónak és idegen kémnek nevező volt Securitate-tisztek és az őket futtató bukaresti tévécsatorna ellen. (Lásd beszámolóinkat.)

Január 12. • Nagyvárad, PKE
Emléktábla-avatás. Újévköszöntő fogadás ▶

➤ A Királyhágómelléki Református Egyházkerület által Tőkés László püspöksége idején meghonosított hagyomány jegyében ez év elején is megrendezték Nagyváradon a polgári oldal újköszöntő ünnepélyét, amely a vallásszabadság emlékévének megörökítéseként táblaavatással kezdődött a Partiumi Keresztény Egyetem díszudvarán. *(Részletek jelen kiadványunkban.)*

Január 14–17. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Január 18. • Budapest, Petőfi Irodalmi Múzeum
Látogatás a PIM főigazgatójánál

Tőkés László abból az alkalomból kereste fel **Demeter Szilárdot**, hogy kinevezték a rangos nemzeti intézmény főigazgatójának. Jókívánságait fejezte ki az író-filozófusnak, aki képviselői mandátumának első időszakában nagyváradi központi irodájának volt a vezetője.

Január 21–25. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 25. • Kolozsvár, EMNT-székház

AZ Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökségi ülése
Az EMNT Elnöksége fontosnak tekinti az Európai Parlamentben való jelenlétet, az autonómiaügy következetes képviselésének folytatását, különös tekintettel arra, hogy földrésziünk jövője fordulóponthoz érkezett. Kiemelten fontos, hogy az idej európai parlamenti választásokon azok kerüljenek többségbe, akik hisznek a keresztény gyökerű, több kultúrájú, egymás mellett békésen megférő őshonos nemzetek jövőjében. Az EMNT üdvözölte az Erdélyi Magyar Néppártnak az erdélyi magyar koalíció létrehozására irányuló javaslatát, szorgalmazva a három erdélyi politikai alakulat egyezségét.

Január 27. • Nagybánya, belvárosi református templom

Az egyetemes imahét záró istentisztelete
Az idej egyetemes ökumenikus imahét záró istentiszteletén, amelyet a mai Máramaros megye székhelyén a két helybéli református gyülekezet, az óvárosi és az újvárosi együtt szervezett, Tőkés László püspök, európai képviselő hirdette Isten igéjét. *(Lásd beszámolómat.)*

Január 28–31. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

TŐKÉS LÁSZLÓ: „FOLYTATJUK A KÜZDELMET ERDÉLYÉRT ÉS EURÓPÁÉRT!”

Tőkés László és **Sándor Krisztina**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, illetve ügyvezető elnöke tartott sajtótájékoztatót Csíkszeredában abból az alkalomból, hogy az EP-képviselő **Tőke Ervinnek**, a Minta ifjúsági szervezet volt elnökének társaságában meglátogatta **Beke István Attila** és **Szöcs Zoltán** politikai foglyokat a csíkszeredai börtönben.

„A madéfalvi veszedelem évfordulójához közeledve ismét hangsúlyoznunk kell a székely ellenállás és az önfeláldozás nemes üzenetét, Beke István és Szöcs Zoltán ügye pedig jól jelzi, ma is szükség van ezen értékekre” – kezdte tájékoztatóját EP-képviselőnk, majd elmondta: az Európai Parlament Külügyi Bizottságának elnökétől igényelt ajánlást a börtönlátogatáshoz. „Szolidaritásunkról biztosítottam a politikai foglyokat, akik a helyzethez képest jó lelkiállapotban vannak – ártatlanságuk biztos tudatában. A fogvatartottak arról számoltak be,

hogy nem engedik őket a cellájukon kívüli munkák elvégzésére, így panaszukat továbbítottuk a csíkszeredai börtön vezetésének is. Égbekiáltó, hogy miközben **korrupt politikusok** tucatjai vannak szabadlábon Romániában, ártatlan embereknek kell börtönben ülniük. Egyértelmű, hogy politikai döntés született az ítélethozatalkor, hiszen nem a székely fiatalok követtek el semmi törvénytelen, nincsenek komolyan vehető bizonyítékok ellenük. A Beke–Szöcs-ügyben született ítéletet megfélemlítési szándékkal hozták meg, s a román hatalom egyértelmű célja a székelység és az autonómiaüdvözlés megtörése. Épp ezért mindent meg kell tennünk a politikai foglyok kiszabadításáért – jogi és politikai eszközöket egyaránt felhasználva” – hangsúlyozta Tőkés László, majd hozzátette: Beke István és Szöcs Zoltán **az erdélyi magyarság szenvedését** tesztetik meg. „A jogi lehetőségek szükségessége miatt még

► inkább fontos lenne, hogy az RMDSZ a parlamentben is kiálljon a fogvatartottak mellett. Bízunk benne, hogy Románia soros uniós elnöksége érzékenyíteni fogja e téma iránt a külföldieket is, és meg kell vizsgálnunk, hogy nemzetközi fórumokon miként segíthetjük a bebörtönzötteket” – mondotta az erdélyi európai képviselő. „Év elején fontos hangsúlyoznunk: folytatjuk a küzdelmet Erdély és Európa védelme érdekében, hiszen láthatjuk, a román döntéshozók továbbra sem foglalkoznak önrendelkezési törekvéseinkkel, az Európai Parlament pedig sorozatosan migránspárti határozatokat fogad el. Küzdelmünket épp ezért identitásunk és értékeink megőrzése érdekében folytatjuk” – hangsúlyozta az EMNT elnöke.

„Az EMNT és a Székely Nemzeti Tanács közös nyilatkozatban is kiállt Beke István és Szócs Zoltán mellett, az EMNT pedig az idei évben is igyekszik napirenden tartani a politikai foglyok ügyét” – hangsúlyozta Sándor Krisztina, majd hozzátette: az EMNT és az SZNT együttes küldöttgyűlésén elfogadott **határozatokat** (<http://emnt.org/2018/10/31/kozosen-ulesezt-marosvasarhelyen-az-emnt-es-az-sznt/>) szintén napirenden tartják, a megfelelő fórumokon képviselve azokat. Az ügyvezető elnök beszámolt továbbá arról is, hogy decemberben külön találkozót kértek a román tanügyminisztertől, mivel személyesen szeretnék átadni a **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** ügyében összegyűjtött közel 15 ezer tiltakozó aláírást. „December 18-án a parlament és a szenátus elnökének, valamint a vallásügyi államtitkárnak is levelet írtunk, melyben azt kértük, hogy – a magyarországi példához hasonlóan – nyilvánítsák ünnepnappá január 13-át, a **vallásszabadság napját**. Felvetésünkre mind a mai napig nem érkezett válasz, ahogy a MOGYE-ügy-

ben történt megkeresésünkre sem” – mondta. Sándor Krisztina hangsúlyozta: az EMNT idén kiemelt eseményként kezeli a **temesvári forradalom 30. évfordulóját**, s ezért 2019 során számos tematikus programmal készülnek Erdély-szerte. „Feladatunk visszahozni

a köztudatba a romániai forradalom kitörésének körülményeit, valamint Temesvár és Tókés László megkerülhetetlen szerepét. Ezért egy, a teljes évet átfogó programsorozattal készülünk, melynek részleteiről idejében tájékoztatjuk majd a közvéleményt” – ígérte, a sajtótájékoztató végén pedig jelezte: idén a Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor – becenevén a **Tusványos** – szintén harmincadik kiadásához érkezik, az EMNT pedig a rendezvény állandó kiemelt partnereként továbbra is részt vesz a program kialakításában és a nagyszabású nyári fesztivál megszervezésében.

NYILATKOZAT

KÜZDELEM ERDÉLYÉRT ÉS EURÓPÁÉRT KÜZDELEM ERDÉLYI MAGYAR POLITIKAI FOGLYAINK SZABADON BOCSÁTÁSÁÉRT

„És feltámad néktek (...) az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt...” (Mal 4,2)

Az **ENSZ** New York-i közgyűlésén a tagállamok nagy többséggel elfogadták a globális migrációs csomagot. Az év végi lesújtó hír hallatán mi, magyarok büszkék lehetünk arra, hogy az Egyesült Államokkal, Izraellel, Lengyelországgal és Csehországgal együtt **Magyarország** – történelmi hagyományaihoz híven, Európa védelmében – ellene szavazott a paktumnak. Tizenegy másik országgal együtt **Románia** tartózkodása is elégtétellel tölthet el bennünket.

Ellene kell állnunk a brüsszeli, a nyugat-európai eurokraták azon leplezetlen törekvésének, hogy illegális migránsokkal áraszszák el földrészünket. Vissza kell utasítanunk **Emmanuel Macron** francia elnök, valamint **Jean-Claude Juncker** európai bizottsági elnök azon hazug minősítgetéseit, melyek szerint a migránsbarát „progresszívek” a „jó európaiak”, a velük szemben álló „rosszak” pedig „nacionalisták” és „populisták”. A közelgő európai parlamenti választások különösképpen fon-

tossá teszik, hogy ellene álljunk az Európai Parlament határozati „diktátumainak”. Meg kell védenünk európai keresztény értékeinket, **Európa** nemzeteinek identitását és kultúráját a globalizáció újkori imperializmusa által fenyegető veszélyektől!

Az Európára leselkedő veszélyek iránt különösképpen érzékenyek vagyunk **mi, erdélyiek**, akik az elmúlt száz esztendőben saját bőrünkön szenvedtük meg a többségi román hatalom identitásunkat, sajátos értékeinket, kultúránkat és vallásunkat romboló, szervezett bevándoroltató politikájának következményeit. A hangzatos **centenárium ünnepségek** sem leplezhetik el előlünk azt, hogy az elmúlt században Erdély – és egyébként egész országunk – milyen nyomorúságos sorsa jutott, ennek részeként pedig azt a pusztulást, amely az erdélyi magyaroknak és németeknek – szászoknak és sváboknak – jutott osztályrészül.

Napjainkban éppen tanúi lehetünk annak, hogy miközben korrupciós bűnözők sétálnak ki börtöneikből, velük szemben **Beke István** és **Szócs Zoltán** székely-magyar testvéreink ártatlanul szenvednek fogságot. És ►

► miközben az ún. kisebbségek napján **Klaus Iohannis** német identitását feladó román államelnök látványos módon lép fel a kisebbségellenes diszkrimináció ellen, az alkotmányos jog és a törvény hivatalos őreként, az általa kárhozottatott balliberális kormányhoz hasonlóan képmutató módon asszisztál az erdélyi magyar közösség jogfosztásához.

A jövőre sorra kerülő **elnökválasztáson** kire is szavazhatna a romániai kisebbségi magyar? Akármelyik oldalra is állana, a szocialisták és a nemzeti liberálisok, a kormány és az elnöki hivatal részéről ugyanazt a magyarellenes bánásmódot kapja. Legyen szó akár „párhuzamos államról”, akár „mélyállamról”, a hírhedt **Securitate** nyomdokában járó román titkosszolgálat kamarillapolitikája továbbra is a „magyar irredentának” kijáró diszkriminációban és retorziókban részesít bennünket. Mi azonban nem akarunk a kipsztult vagy elüldözött szászok sorsára jutni. Ezért az előttünk álló új esztendőben határozottan tovább kell folytatnunk a harcot a területén élő népek közös Erdélye érdekében, ennek részeként pedig magyar közösségünk, illetve **Székelyföld** népe védelmében. Mi nem „irredenták” vagyunk, nem Erdély földjét, hanem jogosságot és szabadságot akarunk!

Beke István és Szócs Zoltán koncepciók pere, bebörtönzése és fogva tartása egykori politikai foglyaink – néhai **Cseresznyés Pál** és **Puczi Béla**, illetve az oroszhegyi és zetelaki elítéltek, valamint az elhíresült Agache-per áldozatainak – esetét idézi emlékezetünkbe. Éppen ideje volna már, hogy harminc évvel a Ceaușescu-diktatúra bukása után végre ne üljenek politikai foglyok Románia börtöneiben.

A romániai jogállamiságról szóló európai parlamenti viták szellemében éppen ezért töretlenül folytatnunk

kell a küzdelmet az őshonos európai és romániai kisebbségek jogaiért, sajátlagosan pedig a székelyföldi terrorvád elítélteinek szabadon bocsátása érdekében!

Az 1989-es romániai forradalom 30. évfordulójának méltó megörökítéseképpen Romániától mint az Európai Unió soros elnökétől méltán várhatjuk el, hogy hagyjon fel végre kisebbség- és magyarellenes politikájával, és példás formában iktassa a uniós programjába az őshonos nemzeti kisebbségek egyéni és közösségi jogainak képviseletét.

Csíkszereda, 2019. január 4.

Tőkés László
EP-képviselő
az EMNT elnöke

HALASZTÁS A TŐKÉS LÁSZLÓ ÁLTAL INDÍTOTT SZEMÉLYISÉGI JOGI PERBEN

Érdemi előrelépés nem történt 2019. január 11-én abban az erkölcsi kártérítési perben, amelyet **Tőkés László** EP-képviselő indított az 1989-es temesvári forradalmi szerepét elvitató, őt hazaárulónak és idegen kémnek nevező volt Securitate-tisztek ellen. A Bukaresti Ítéltábla március 8-ára halasztotta a másodfokon zajló tárgyalás keretében ma délre elrendelt tanúmeghallgatást, mivel nem jelent meg a kirendelt hivatalos tolmács, s így a magyarországi illetőségű tanút a bírák nem tudták meghallgatni.

Mint ismeretes, **Filip Teodorescu**, a Securitate, azaz az egykori román kommunista politikai rendőrség kémelhárításának korábbi helyettes parancsnoka és **Ioan Talpeș**, a Külföldi Hírszerző Szolgálat (SIE) volt igazgatója, az 1989-es vérengzésekért is felelős egykori államfő, Ion Iliescu tanácsosa azt állította 2014 szeptemberében az **Antena 3** hírtelevízió műsorában, hogy Tőkés László a magyar titkosszolgálat fizetett ügynöke volt. Ezt a volt temesvári lelkésznek egy olyan kézírásos elismervényével próbálták alátámasztani, amelyet 1989 októberében írt egy 20 ezer lejes

magyarországi egyházi adomány átvételekor. Szerintük az adomány kézbesítőitől a román–magyar határon elkobzott kézi nyugta azt bizonyítja, hogy Tőkés László a magyar titkosszolgálatnak dolgozott, és ezért pénzt is kapott. A nagy nyilvánosság előtt történt többszörös rágalmaszást és lejáratásért a volt temesvári lelképásztor beperelte a Ceaușescu-diktatúra két ügynökét, valamint az őket futtató bulvártelevíziót és annak műsorvezetőjét, **Mihai Gădeát**. Első fokon, 2016 márciusában a Bukaresti Törvényszék megalapozatlannak minősítette és elutasította Tőkés László erkölcsi kártérítési keresetét.

A fellebbezés nyomán a Bukaresti Ítéltábla – **Kincses Előd** ügyvéd indítványára – elrendelte két olyan magyarországi tanú meghallgatását, akik igazolhatják, hogy a szóban forgó összeg az üldözött, nélkülözhető lelkescsalád megsegítését hivatott önzetlen adomány volt. Egyikük, a bíróságon most megjelent **Szabó Lukács** igazolhatja, hogy a Temesvárra eljuttatott pénzegély a Debrecen környéki református hívektől származott, gyűjtésében maga is részt vett. Bármikor ►

► hajlandó tanúsítani, hogy az nem a magyar titkosszolgálat által küldött zsold volt, ahogy teljesen nevétségesen próbálják Tőkés László politikai ellenfeleit beállítani. A volt MDF-es és MIÉP-es országgyűlési képviselő neheztelve állapította meg, hogy egy procedurális malőr miatt fölöslegesen kellett a román fővárosba utaznia Hajdúbagosról, ahol egyébként 2010 óta polgármester. De biztosította a felperest, hogy márciusban újfent megjelenik a bíróságon. (Sajnálatos és botrányos módon ekkor újabb halasztást szenvedett az ügy, ugyanazon mondvcasinált okok miatt.)

Tőkés László az ítélszék előtt kijelentette: harminc éve kénytelen elviselni a titkosszolgálatok retorzióit, manapság dezinformációkkal és személyének dehonosztálásával, illetve a romániai forradalomban betöltött szerepének kifordításával próbálják meghamisítani azt a történelmi ténytet, hogy a kommunista diktatúra elleni népfölkelés a temesvári református

templomtól indult el. Az meg egyenesen felháborító, hogy az alperesek egyike magát a tömeggyilkos **Radu Tinut**, a Securitate volt temesvári alvezérét citálta tanúnak maga mellett. A püspök sajnálatát fejezte ki, hogy pusztán eljárási okokból húzódik ez a per, de semmiképp sem szándékozik meghátrálni.

A HAGYOMÁNY JEGYÉBEN

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület által **Tőkés László** püspöksége idején meghonosított hagyomány jegyében ez év elején is megrendezték Nagyváradon az újévköszöntő ünnepélyt a volt egyházkerületi székházban, amely a múlt év óta immár teljes mértékben a Partiumi Keresztény Egyetemen zajló oktatás szolgálatában áll.

A 2019. január 12-i esemény emléktábla-avatással vette kezdetét az egyetem és az európai képviselői iroda szervezésében: a székház udvarában kialakított partiumi magyar történelmi panteonban ezúttal a **vallásszabadság emlékévét** örökítették meg. Tudnivaló, hogy az 1568-as tordai országgyűlésen iktatták a világon elsőként törvénybe a vallás- és lelkiismereti szabadságot, ennek 450. évfordulója alkalmából 2018-at a vallásszabadság évének nyilvánította a Magyar Unitárius Egyház. Az erdélyi magyar és szász protestáns egyházak kezdeményezésére a múlt év februárjában a magyar Országgyűlés a tordai ediktumot kiemelt jelentőségű nemzeti értéknek, elfogadásának időpontját, január 13-át pedig a vallásszabadság napjává nyilvánította. Az emlékévt lezárulásának alkalmával együtt

leplezte le a **Deák Árpád** alkotta emléktáblát Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és a díszvendég **Szili Katalin**, autonómiaügyi miniszterelnöki megbízott. A táblaállítás kezdeményezőjeként az erdélyi EP-képviselő a tordai országgyűlések vallásügyi törvényeinek jelentőségét világította meg a korabeli társadalmi és politikai viszonyok szövevényében, külön kiemelve Erdély első fejedelmének, **János Zsigmondnak**, valamint az erdélyi rendeknek a meghatározó szerepét abban, hogy világpremierként valósult meg a feudális kötöttségek nélküli, közösségi jogon alapuló, önkormányzati elvű felekezeti és vallásszabadság. A fejedelem portréja és a „szabad hazában szabad vallás” felirat tudatos célzatossággal kerültek fel az emléktáblára, amelynek avatása előtt **Szabó László** lelkipásztor, a Magyar Unitárius Egyház előadótanácsosa a páratlan értékű tordai örökség méltatásával szolgált. Az avatót a 90. zsoltár eléneklése és a tisztelet koszorúinak elhelyezése keretezte.

Az emeleti díszteremben a **Lászlóffy Székely Melinda** vezette **Balettké Táncstúdió** gyermekeinek előadásával vette kezdetét az újévköszöntő fogadás, amely eredeti célkitűzésének megfelelően a nagyváradi és bihari egyházi és polgári közélet nemzeti elkötelezettségű képviselőit és szolgálattevőit hivatott közösségbe vonni, hitünk és nemzeti öntudatunk szellemében útjára bocsátani az új esztendőt. Az utóbbi években az ő körük egészült ki az EMNT vezető képviselőivel. A Szózat eléneklése után **Kovács István** lelkipásztor, a Magyar Unitárius Egyház közügyi igazgatója szolgált igei köszöntővel, a földi múlandóságok és a mennyi maradandóságok közötti ívre fűzve fel gondolatait a zsoltáros szavai mentén: „Uram, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!”

Évnyitó beszédében Tőkés László előbb a mögötünk hagyott 2018-ra tekintett vissza – szűkebb és tágabb pátriánkra való kitekintéssel, a teljesség igénye nélkül –, kegyelettel adózva azon jeleseink emlékének is, akik az elmúlt évben távoztak el közülünk „a minden élők útján”. Felidézte a főbb tavalyi nemzet-, bel- és ►

► külpolitikai történéseket, eredményeket, nem palástolva kétségeit és csalódásait az európai és a romániai fejleményeket illetően, kárhóztatva azokat a **negatív folyamatokat**, amelyeket az Európai Unió az ENSZ cinkosságával eltűr, sőt elősegít. E vonatkozásban méltatta a magyar kormány következetes és bátor helytállását, mert „nagy túlerővel állunk szemben”. Beszélt azokról a kezdeményezésekről is, amelyek az 1918–20-as centenárius események évfordulóján és mementőjeként a **román–magyar párbeszédet** és megbékélést hivatottak szolgálni, a kölcsönös tisztelet és az erdélyi tolerancia szellemében.

A Kárpát-medencei magyar nemzeti közösségek **autonómiaharcának** állását összegezve szólt azokról a veszélyekről is, amelyek az egyes nemzetrészekre és intézményrendszerükre leselkednek. Méltatta a magyar kormány által kidolgozott határok feletti együttműködési rendszert, külön kiemelte a családtámogatásoknak a külföldi magyarságra való kiterjesztését, valamint a gazdaságfejlesztési programokat. Az új esztendőre vonatkozóan képviselőnk rövid politikai helyzetelemzéssel és esélylatolgatással szolgált, különös tekintettel az előttünk álló európai és egyéb választásokra. Küzdelem Európáért és Erdélyért – ezen feladatkiírás jegyében vázolta a főbb kihívásokat és teendőket, nemzeti és nemzetközi kitekintéssel. **Orbán Viktor** politikai bátorságát hozta fel példaként, majd **Bibó Istvánt** idézte: „Demokratának lenni mindenekelőtt annyit tesz, mint nem félni.” Halálának századik évfordulójához közeledve **Ady**

Endre bátor és bátorító indulatával nézzünk elébe az új esztendőnek – mondotta Tőkés László –, és ahelyett hogy dezertálnánk, megszaladnánk, inkább népünk, hitünk, anyanyelvünk, fiaink, lányaink, családjaink, falvaink és városaink őrzőiként vigyázzunk a strázsán! „Csak akkor születtek nagy dolgok /, Ha bátrak voltak, akik mertek” – idézte a költőt.

A püspök Isten igéjével köszöntötte az új évet és a gyülekezetet, Malakiás prófétát idézve: „És feltámad néktek, akik féltitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt...” (4,2). Mint elmondta, ezt az igét olvasta föl a csíkszeredai börtönben is január 4-én, amikor a székelyföldi terroristaper ártatlan áldozatait felkereste. „Hiszem, hogy feltámad nekik az igazság napja, és gyógyulás lesz számunkra is, akik a börtön falain kívül szenvedünk fogságot a poszt-nacionálkommunista Romániában” – mondotta, leszögezve: bár az európai parlamenti szolgálata nem sokára véget ér, a munkát és a küzdelmet töretlenül folytatja itthon.

Szili Katalin azzal kezdte köszöntőbeszédét, hogy száz év múltán is ugyanazok a célok és törekvések itt, Erdélyben, amiket **Kós Károlyék** fogalmaztak meg a Kiáltó szóban, majd az összmagyarság kiszolgáltatottságáról beszélt a globális háttérhatalmak és klikkek szorításában. Szerencsére a közjogi egységesülés mellett ma már politikailag, morálisan és gazdaságilag

is együtt van a nemzet. Szerinte a magyarság és a Kárpát-medence megerősödése a szomszédos államok számára is jó, emellett Európa új igazodási pontjává válhat a térség. „Ha az itteni magyar közösségek erősödnek, akkor Erdély is erősödik, ha Erdély erősödik, akkor Románia és az egész Kárpát-medence erősödik, ha a Kárpát-haza erősödik, akkor Európa is” – fejtegette a szónok, **Dsida Jenőt** idézve: „mindig magunkért, soha mások ellen”. Az autonómiaüzenet és a szörványgondozás fontosságát hangsúlyozva a nyugat-európai fejlemények miatti aggodalmait is megosztotta a hallgatósággal. Külön méltatta Tőkés László történel-

mi szerepvállalását, akinek Románia is sokat köszönhet, hiszen ő nemcsak a magyarok, hanem a románok számára is a szabadságot jelentette.

Az est további részében átadták a Közjó Szolgálatában díjat a **Nagy József Barna** elnökölte **Magyar Polgári Egyesületnek**, amelyet **Fleisz János** történész, egyetemi tanár méltatott, elmondva: gyermek- és öregotthonok, nagycsaládosok segítését, a szörványban élő magyarok támogatását, előadások, konferenciák és sok más értékes program szervezését ismerték el ezáltal

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Kós Károly díját a 2018-as évre ketten kapták: **Boros Zoltán** televíziós szerkesztő, zeneszerző, előadóművész és **Bodó Barna** politológus, egyetemi tanár. **Csáky Zoltán** televíziós szerkesztő, író, aki legendás időkben dolgozott együtt a díjazottal a román köztelevízió magyar szerkesztőségében, írásban küldte el laudációját. Boros Zoltán pár szóban és rövid zongorajátékkal köszöntötte meg az elismerést. A temesvári Szörvány Alapítvány elnökének, Bodó Barnának a laudációjával barátja és harcostársa, **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt ügyvezető elnöke szolgált.

A himnuszok eléneklése és a koccintás előtt **Pálfi József** rektor mondott új esztendői pohárköszöntőt, megörvendeztetve a jelenlévőket. a Partiumi Keresztény Egyetem néhány friss és jó hírével is.

ÚJÉVKÖSZÖNTŐ BESZÉD

Kegyelem néktek és békesség Istentől!
Kedves Testvéreim! Hölgyeim és Uraim!

Köszönöm a hozzám intézett elismerő szavakat. Megilletődéssel köszöntöm az egész népes gyülekezetet. Közel három évtizede annak, hogy megteremtődött ez a hagyomány, azaz az újévköszöntő ünnepély és fogadás a Királyhágómelléki Református Egyházkerület

szervezésében, majd amikor egymást követő püspöki mandátumaim lejártak, akkor az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács vezetőjeként és európai parlamenti képviselőként folytattam. Így került sor erre a sokadik év eleji találkozóra. Szeretettel köszöntöm nagyváradi és távolabbról érkezett meghívott vendégeinket, erdélyieket és anyaországiakat. Idei díszvendégünket én is külön köszöntöm Szili Katalin miniszterelnöki megbízott, volt országgyűlési elnök személyében. Hasonlóképpen, kiemelve köszöntöm Kovács István unitárius lelkipásztort, közügyi igazgatót és Szabó László lelkipásztort, előadótanácsost, az unitárius egyház képviselőjében.

Akik nem voltak ott, azoknak mondom, hogy egyetemi színházunk belső udvarán felavattuk ma délután a 450 éves tordai vallásbéke emléktábláját. Deák Árpádnak külön megköszönöm a szép munkát. Boros Zoltán és Bodó Barna a mai kitüntetettjeink, együtt a Magyar Polgári Egyesülettel, amelynek elnöke Nagy József Barna, köszöntöm őket.

Azért gyűltünk össze, hogy visszatekintsünk az elmúlt esztendőre, és előrenézzünk az újra. Isten ígéjével köszöntöm az új esztendőt, Malakiás prófeta könyvéből vettem az ígét: „És feltámad néktek, akik féltitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt.” Ezt az ígét hallhatták tőlem Beke István és Szócs Zoltán, a székelyföldi terrorper ártatlan áldozatai is, január eleji börtönlátogatásomkor. Hiszem, hogy feltámad nekik is az igazság napja, és gyógyulás lesz számukra is – és számunkra is, akik a börtön falain kívül szenvedünk ilyen vagy olyan mértékű fogságot a poszt-nacionálkommunista Romániában.

Visszatekintésünk része az eltávozottakról való megemlékezés, hagyomány szerint. A magyar nemzet

olyan oszlopos tagjai – köztük Erdély fiai is – távoztak az élők sorából, mint Pap Géza erdélyi református püspök, Kányádi Sándor, Kallós Zoltán, Szervátiusz Tibor, Tókéczki László. Doina Corneát is hadd említsem – tehát nem csak a magyarokra gondolok. Közélebb jövő városunkhoz, e helyről emlékezem meg Fábián Sándorról, Zudor Jánosról, Bezgédi Imréről – természetesen a teljesség igénye nélkül, idegondolva azokat is, akiknek a nevét nem soroltam fel. Áldott legyen az emléküik!

Visszatekintésem – az idő rövidsége miatt – csupán jelzésszerű. Először néhány évfordulót említenék meg. Mátyás király-emlékévet tartottunk, az ország Mohács előtti félévezredig tartó teljessége és az uralkodó igazságosságának az öröksége jegyében. A tordai vallásügyi törvényről már többször is esett szó, annak 450. évfordulóját ünnepeltük egész évben, valamint az egyetlen magyar alapítású vallásfelekezetet, az unitárius egyház akkori létrejöttét, az erdélyi tolerancia jegyében. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács jogelődjeinek századik évfordulójára emlékeztünk Marosvásárhelyen, az EMNT és az SZNT közös küldöttgyűlésén, illetve november 18-án a sepsiszentgyörgyi székely nagygyűlésen a magyar és a székely nemzeti önrendelkezés esztendejének a meghirdetésével. Az 1918. december 22-i kolozsvári nemzetgyűlésről sem feledkezhettünk meg – válaszképpen a december 1-i gyulafehérvári román nemzetgyűlés egyoldalú önrendelkezési eseményére és határozatára. Ez utóbbi népgyűlésről is megemlékeztünk román barátainkkal, a kölcsönös tisztelet és az erdélyi tolerancia szellemében, múlt év októberében, Kolozsváron, elítélve az államnacionalista gyűlöletkeltést és kiállva a magyar autonómia mellett, egy közös román–magyar nyilatkozat aláírásával.

Ide tartozik, hogy a vallásszabadság esztendeje keretében és a román centenárius éve alkalmából Brüsszelben is egy-egy konferenciát szerveztünk széleskörű vallási és nemzetiségi román–magyar részvétellel. Az 1918–1920-as centenárius események évfordulóján és mentőjaképpen a Kárpát-medencei Magyar Autonómia-tanács konferenciasorozatát indított az egész Trianon előtti Magyarország területére kiterjedően. Bedő Árpád főszervező kiemelkedő munkájának köszönhetően, Szili Katalin elnök asszony hathatós közreműködésével ennek a sorozatnak eddigi állomásai Pécs, Temerin és Kolozsvár voltak. Következik Temesvár, idén februárban.

Az évfordulókon túlmenően néhány eseményt ajánlok az emlékezetükbe. Olyan örömteli és népszerű alkalmakkal kezdem, mint amilyen az idei váradi Szent László Napok voltak, a Kolozsvári Magyar Napok testvérrendezvénye, Zatykó Gyula főszervezőnek is külön köszönetet mondok. A tusnádfürdői nyári szabadegyetemre és diáktáborra gondolok vissza, ahol alkalmunk volt Orbán Viktor miniszterelnökkel együtt végigtekinteni a magyar nemzet helyzetén és sorsán, határon innen és túl. Az RMDSZ, az EMNP és az MPP múlt év januárjában közös állásfoglalást fogadott el az erdélyi magyarság és székelység autonómiakonceptciójának együttes képviselője ügyében. Külön is kiemelem ebben

▶ a vonatkozásban Szilágyi Zsolt Néppárt-elnök érdemeit. A székelyföldi autonómia törvénytervezete benyújtásának fontos eseményét is megemlítem: egyéni képviselői kezdeményezésként Kulcsár-Terza József háromszéki képviselő adta be. Egyetlen szépséghibája ennek az volt, hogy az RMDSZ és az MPP csak a végszavazáskor állott a törvénytervezet mellé. Mind tudjuk, elbukott a kezdeményezés. A Marosvásárhelyi II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Gimnázium újraindításáért is hálát adhatunk – Orbán Viktor és a magyar diplomácia hathatós közbelépését nyugtázva. A Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem drámai végzete azonban beteljesedett, legalábbis egyelőre. Megtörtént erőszakos egyesítése a Petru Maior román egyetemmel, az RMDSZ tétlen vagy tehetetlen asszisztenciája mellett. Erőnk nem volt elégséges, hogy a nemzeti oldal megmentse a Bolyai Egyetem után ezt az egyetemet sem, mely szintén áldozatul esett a román nacionalizmusnak.

Engedjék meg, hogy a hazai vonatkozású események mellett külön kitérjek a magyarországiakra. Az országgyűlési választásokról nem lehet nem megemlékezni ezen alkalommal. Erdély és a határon túli magyarok szavazatai összeadódtak. Érdemes tudatosítanunk, hogy ebben milyen fontos szerepet játszott az EMNT és az EMNP hálózata. A levélzavazatoknak mintegy 40%-át gyűjtötték be helyi szervezeteik, irodáik közreműködésével. Illesse érte elismerés az ittlévő képviselőket, munkatársakat: Sándor Krisztina ügyvezető elnököt, Szilágyi Zsolt elnököt, bihari vonatkozásban pedig Zatykó Gyula országos alelnököt és Csomortányi István megyei elnököt. Hadd említsem meg azt a gazdasági fejlesztési tervet, amely időközben Délvidék és Kárpátalja után kiterjedt Erdélyre is. Reméljük, hogy a klikkérdekek nem torzítják el ezt a nemes ügyet. Nekünk valóban szükségünk van erre a Marshall-típusú tervre. A mezőgazdász-programot is örömmel üdvözölhetjük erről a helyről. Reméljük, hogy jó gazdáit tudunk lenni Erdély földjének. A határon túli támogatási rendszerért külön is köszönetet mondunk. A sokrétű támogatási szerkezet minden ágára nem akarok kitérni, mert akkor külön előadást kellene tartanom, de aláhúzom a családi támogatási rendszer fontosságát, amely tervek immár a határok fölötti nemzeti együttműködés rendszerében terjednek ki egykori hazánk egész területére.

Határon túli magyar nemzettestvéreinkről is szólnom kell. Bámulatos az a helytállás, kiállás, következetesség, amellyel Orbán Viktor miniszterelnök és vele együtt Szijjártó Péter külügyminiszter kiállnak a kárpátaljai magyarság mellett. Imádkozunk értük, és imádkozunk kárpátaljai és a többi, elszakítottágban élő testvéreinkért és közösségeinkért.

Harmadsorban az európai eseményeket szemlézem tetszőlegesen, szelektív módon. Folytatódik a küzdelem a migránsválság ügyében. Ennek mentén a nemzetközi

terror szennyes hullámai már Strasbourgot is elérték. Éppen ott voltam azon a napon, amikor egy muszlim bevándorló lövöldözni kezdett a karácsonyi vásárban. Juncker európai bizottsági elnök rossz nacionalistákról és populistákról beszél, Macron francia elnök pedig az általa progresszíveknek nevezettek bevándorláspolitikáját és a nacionalista maradiákat állítja szembe egymással mesterséges módon. Sőt! Odáig merészkedik, hogy az európai szuverenitás kialakításával új fejezetet hirdet Európá történetében, melynek érdekében „mindenkinek le kell mondania nemzeti szuverenitása egy részéről”. Hát ebből nem kérünk – gondolom. Hiszem, hogy ez nem is fog sikerülni.

Hadd említsem meg, hogy közben elfogadták az ENSZ közgyűlésén a migrációs csomagot. Rosszul zárult a 2018-as esztendő. Migránsbarát határozatok sorozata született az Európai Parlamentben. Ezekre tevődik a Magyarországot sorozatosan elítélő, leckéztető, zsaroló és fenyegető határozatok sora. Küszöbön áll, amint hallhattátok, január végén egy újabb strasbourgi plenáris ülés, amelyen a zöldek és Sargentini képviselő kezdeményezésére megint a magyarokat „nótáztatják”.

Ezzel szemben örömmel és meglelégedéssel tapasztaljuk, hogy Orbán Viktor jó államférfi módjára következetesen és az élen járó európai vezetőket megszegyénítő politikai bátorsággal áll ki a keresztény Európa és Magyarország szuverenitása védelmében. Európai parlamenti választási programot is hirdetett, melynek vezérfonala, hogy ne a migránspártiak és a mesterségesen gerjesztett bevándorlás támogatói kerüljenek az Európai Unió élére. Tétje a májusi választásoknak az,

hogy Európa keresztény marad-e, vagy muszlim-keresztény mozaikká alakul át. Meg tudjuk-e őrizni nemzeti identitásunkat, s ezen belül pedig az őshonos nemzeti kisebbségekre milyen sors vár Erdélyben és Európában. Erről szól egyébként az európai kisebbségvédelmi törvénykezdeményezés is, mely már több mint egymillió aláírással benyújtásra készen áll. Megítélésem szerint kár volt a benyújtását az új év őszére hagyni – de ennek részletezésébe nem bocsátkozom bele. De hadd em- ▶

▶ Ítsem a Románia jogállamiságáról szóló két októberi vitát is – egyiken Dăncilă kormányfő, a másikon lohanis államelnök vett részt. Én magam is felszólaltam, s ha nem volt módomban, akkor írásban nyújtottam be a hozzászólásomat. Igen, meg kell mondanunk itt is, megmondtam ott is több rendben, hogy Romániában is tiszteletben kell tartani a kisebbségi jogokat, a magyarság jogos követeléseit. Teljesíteni szükséges az erdélyi magyarság és a Székelyföld autonómiájára irányuló demokratikus akaratot. Teljesíteni kell akár az erdélyi nagyvárosok – Kolozsvár, Temesvár, Nagyvárad, Arad –, azaz a Nyugati Szövetség azon autonóm törekvését, hogy önmaguk tervezhessék meg Bukarest szorításából szabadulva életüket, jelenüket és jövőjüket.

Az év elején Csíkszeredában Sándor Krisztina társaságában tartottunk egy új évi sajtóértekezletet, miután felkerestük a börtönben a magyar politikai foglyokat, itt adtam ki a Küzdelem Európáért és Erdélyért, küzdelem a politikai foglyok kiszabadításáért című nyilat-

kozatot. Igen, meg kell küzdenünk Európáért, a Juncker, Merkel és Macron névvel fémjelezhető, önfeladó politikával szemben, Lengyelország és Oroszország vagy akár a V4-ek oldalán. Erről szólnak a küszöbön álló EP-választások. Az Erdélyi Magyar Néppárt, az RMDSZ és a Magyar Polgári Párt egységes fellépésére volna szükség, annak a tavaly januári autonómia nyilatkozatnak a szellemében, amelyről már említést tettem, és meg kell küzdenünk Erdélyországért. Sokan már dezertálnak, azt hiszik, hogy már nem terem számunkra jövő itt, bevallva vagy bevallatlanul szedik a sátorfájukat. Nos, a 450 éves tolerancia szellemében meg kell küzdenünk Erdély jövőjéért is.

Rossz ómen, hogy egy olyan elnök áll az ország élén, aki feladta az identitását, miközben szász népe kipusztult Erdély földjéről. Mi nem akarjuk követni a példáját, nem adjuk fel önazonosságunkat, harcoljunk meg Székelyföldért, Partiumért, Kolozsvárért! Hallottuk azt a lesújtó hírt, hogy a kincses városban tavaly 462 gyerek született magyarként a 6667-ből, ez mindössze 5%-át teszik ki az újszülötteknek, egy olyan Kolozsváron, ahol legkevesebb 15%-a magyar a város lakosságának. Nyilván többi városunk adatai sem vigasztalóbbak. Mondjuk ki: gyermek nélkül nincsen jövő, és éppen ezért se ne dezertáljunk, se ne váljon meddővé a

mi életünk! Szálljunk szembe az elvándorlással, hiszen elénekeltük ma is, hogy „itt élned kell”...

Az előbb politikai bátorságról beszéltem Orbán Viktor példájából kiindulva. Nos, amikor az új esztendőre készülünk, nagyon fontos összegyűjtenünk a bátorságunkat. Szükségünk van – Temesvárra visszagondolva – hitbéli bátorságra is. Mert mire való a hit, ha nem arra, hogy felbátorítson bennünket a jó cselekedetekre és elűzze a félelmeinket? Noha tudjuk, hogy nagyon nagy túlerővel állunk szemben, és egyáltalán nem biztos, hogy győzünk vagy nyerünk vagy eredményt érünk el. De hát a jó orvos is addig küzd a betegeiért, amíg azok meg nem halnak. Tehát nekünk ezt az erkölcsi imperatívuszt kell követnünk.

Örvendünk Ferenc pápa közelgő látogatásának. Ennek kapcsán jutott eszembe, és rögtön előkerestem Hunyadi Jánosnak, Magyarország kormányzójának a levelét, melyet V. Miklós pápához intézett annak idején, 1448-ban, azt írva többek között – drámai képét festve le a korabeli Magyarországnak –, hogy: „Mi helyt is állunk, ha boldogságod segítséget ad hozzá. (...) Ne halassza tehát a segítséget, Európa megszabadítása székének díszére, dicsőségére válnék.” Bízunk benne, hogy a pápa ösztönzése meghallgatja ezt a tanácsot újra, és felismeri a csíksomlyói búcsú helyszínén kirajzolódó erdélyi képet, és nem téveszti meg őt sem Balázsfalva, sem Jászvásár, sem Bukarest. Bízunk egyházainkban, itt az ideje, hogy újból kiálljanak Európa népeiért, Erdély népe oldalán, az erdélyi magyarság oldalán. Isten után valójában csak a bátorság segít, és mi magunk segíthetünk magunkon – mondom most a közelgő Ady-centenáriumon. Január 27-én lesz száz esztendeje, hogy távozott az első népköztársaság tragikus időszakában Ady Endre a minden élők útján, tőle nem lehet elégszer idézni, hogy „csak akkor születtek nagy dolgok, hogyha bátrak voltak, akik mertek”.

Ide társítható nagy gondolkodónk, az '56-os magyar kormány államminiszterének mondata: „demokratának lenni mindenekelőtt annyi tesz, mint nem félni” – mondta Bibó István. Valójában sokszor nem az ellenségeink győznek le bennünket, hanem a tőlük való félelmeink... Bibó István gondolatával és Ady Endre bátor és bátorító indulatával nézzünk elébe az új esztendőnek, és ahelyett, hogy dezertálnánk vagy megszaladnánk, népünk, hitünk, anyanyelvünk, fiaink, leányaink, családjaink, falvaink és városaink őrizőiként vigyázzunk a strázsán! Én magam is erre vállalkozom munkatársaimmal és bajtársaimmal együtt, egyházaink, Nagyvárad, Erdély, a Partium közösségében.

Bosszantó módon már több tucatszor szegezték nekem azt a kérdés az elmúlt években, hogy Budapesten élek-e? Ezek szerint vagy elterjedt, vagy elterjesztették az ellenségeim, hogy én Budapesten lakom. Hát ez pont fordítva van, idehoztam Váradra az új családomat is, tehát eszem ágában sincs innen valaha is – ha Isten segít – elmenni. Természetesen amikor lejár az európai parlamenti mandátumom, akkor sem vonulok vissza, hanem folytatni szeretném eddigi munkámat, küzdelmemet – ha a Jóisten is úgy akarja.

Tőkés László

(Elhangzott Nagyváradon, 2019. január 12-én.)

ROMÁNIÁRÓL STRASBOURGBAN

Január 11-én látványos ünneppel körítve vette át Bukarestben Románia az Európai Unió soros elnökségét. Ezzel szinte egy időben érkezett a hír, hogy **Ferenc pápa** május végén Romániába látogat. Január 15-én **Viorica Dăncilă** kormányfő az Európai Parlament plenáris ülésén mutatta be a román uniós elnökség tevékenységi programját. Ezekkel kapcsolatos **Tőkés László** erdélyi képviselő január 14-i esti spontán felszólalása, valamint a miniszterelnöki prezentációhoz fűzött hozzászólása, amit írásban nyújtott be 15-én.

Közismert, hogy tavaly októberben az **Európai Parlament** napirendjén két ízben is szerepelt Románia. A miniszterelnök és Klaus Iohannis részvételével tartott ülések vitáiban kemény bírálatok illették a romániai politikai-társadalmi állapotokat, november elején pedig a plénum **határozatban** marasztalta el az országot a demokratikus jogállamiságot érő sérelmek miatt. Az Európai Bizottság együttműködési és ellenőrzési mechanizmusának (Cooperation and Verification Mechanism – CVM) keretében készült **jelentés** hasonló kritikákat és szigorú előírásokat fogalmazott meg. Felszólalásában Tőkés László arra **kirívó ellentétre** mutatott rá, mely a Bukarestben elhangzott ünnepi beszédek és a kormányzati ígéret, valamint a sivár romániai valóság között feszül. Beszédeiben arra is kitért, hogy a szuperlatívuszokban nyilatkozó európai csúcsvezetőkkel összhangban a római pápa is – tervezett magas rangú látogatásával – akarva-akaratlanul a korrupt román posztkommunista rendszert, az állandósult válságok közt bukdácsoló román kormánynak az etnikai és vallási kisebbségek jogfosztására irányuló politikáját **legitimálja**.

Tudnivaló, hogy Iohannis elnök 2017 áprilisában, Dăncilă miniszterelnök pedig rá egy évre, 2018 májusában találkozott Rómában a pápával. Akkor mindketten előre jelezték, hogy a római katolikus egyház feje várhatóan 2019 első felében fog Romániába látogatni. Tőkés László ennek kapcsán idézte a **Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegeye** 2017. évi állásfoglalását, mely szerint: „Ott, ahol az emberi jogok sérülnek, ahol a hívek nem gyakorolhatják az alkotmány biztosította

kisebbségi és felekezeti jogait, ott nem beszélhetünk a pápalátogatás lehetőségének biztosításáról.” **Potyó Ferenc** érseki általános helynök – az egyházát ért jogtalanságok miatt – még egy év múltán is úgy nyilatkozott, hogy amíg a román állam nem biztosítja a kisebbségek alapvető jogait, addig „nem lehet méltó keretet biztosítani a pápalátogatáshoz”.

Tőkés László azzal a kéréssel fordult az EU vezetőihez és Ferenc pápához, hogy segítsék elő a **demokratikus jogállamiság** romániai feltételeinek megteremtését, az egyházi és vallásszabadság biztosítását. Szerinte Románia nem képes a belpolitikai háborúskodásoknak és viszálykodásoknak véget vetni, az Unió elnökeként az **európai kohézió** és **egységteremtés** ügyét aligha tudja hitelesen és hatékonyan képviselni. Ennek értelmében mind a szocialista román kormánynak, mind a liberális ellenzék oldalán álló, német származású román államfőnek azon kellene lennie, hogy az uniós elnökség által meghirdetett **idegengyűlölet** elleni harc szellemében mindenekelőtt Romániában szüntessék meg az etnikai és vallási kisebbségekkel – köztük a magyarokkal – szembeni diszkriminációt, és velük együtt teremtsék meg az itteni társadalom egységét.

Kedd délutáni beszédében Viorica Dăncilă is kihangsúlyozta az idegengyűlölettel szembeni fellépés fontosságát, a **Jean-Claude Juncker** elnök nevében felszólaló **Andrus Ansip** EB-alelnök pedig azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy a román uniós elnökség sikeresége a nemzet, a romániai társadalom egységétől függ.

FELSZÓLALÁS FERENC PÁPA KÜSZÖBÖN ÁLLÓ ROMÁNIAI LÁTOGATÁSA ÜGYÉBEN

Annak ellenére, hogy **Jean-Claude Juncker** bizottsági elnök komoly kétségeit fejezte ki Románia felkészültségét illetően az uniós elnökségre, másfelől az Európai Parlament plenáris viták keretében és határozati úton ítélte el az országot a demokratikus jogállamiság súlyos sérelmei miatt, az EU-elnökség január 11-i, bukaresti átvétele alkalmával az Unió főméltóságai szuperlatívuszokban nyilatkoztak a megelőlegezett sikeres román elnökségről.

Idén májusban-júniusban **Ferenc pápa** is Romániába látogat. Magas rangú látogatásával – az európai csúcsvezetőkkel összhangban – akarva-akaratlanul is a romániai posztkommunista rendszert, a román kormány korrupt, az etnikai és vallási kisebbségek jogfosztására

irányuló politikáját **legitimálja**. Ezzel kapcsolatban ide kívánczik a Gyulafehérvári Római Katolikus Érsekség 2017. szeptemberi állásfoglalása, mely szerint: ott, ahol alapvető emberi, kisebbségi és felekezeti jogok sérülnek, a pápalátogatás feltételei nem biztosítottak.

Közös kérésünk Öszentsége és az EU iránt, hogy segítsék elő a **demokratikus jogállamiság** romániai feltételeinek a megteremtését, az egyházi és vallásszabadság biztosítását!

Strasbourg, 2019. január 14.

Tőkés László
EP-képviselő

HOZZÁSZÓLÁS AZ UNIÓS ELNÖKSÉG ÁTVÉTELÉHEZ

Románia uniós elnöksége viszonylatában kirívó ellentét mutatkozik a diplomatikusan megfogalmazott szép **szavak** és a kérlelhetetlen **valóság** között.

A román kormány „a kohézió mint közös európai érték” jelszavával hirdette meg elnökségi programját, a megosztottság csökkentését, a megkülönböztetés felszámolását tűzve ki célul. **Klaus Iohannis** államelnök – egyebek mellett – az egység és a konszenzus fontosságát hangsúlyozta, és azt, hogy a jogállamiság tekintetében nincs helye alkunak. Valamennyi brüsszeli vezető az emberi jogok és a jogállamiság melletti kiállásra, a korrupció elleni harcra és az európai alapértékek védelmére biztatta a hivatalába lépő új elnökséget.

Ezzel szemben azonban az elhangzott kijelentéseknek, ígéreteknek és elvárásoknak éppen az ellenkezője érvényes Romániára. Maguk az európai intézmények is súlyosan elmarasztalják a **romániai jogállamiság** siralmas állapotát. Románia nemhogy az európai egység-

get és kohéziót erősítené, de önmagában is végletesen megosztott. A posztkommunista kormány és a liberális ellenzékkel tartó elnöki hivatal közötti ádáz háborúskodás alkotmányos és belpolitikai válság szélére sodorta a társadalmat. Tovább virágzik a korrupció, és az idegengyűlöletet elvető programmal ellentétben az állampolitika részét képezi az etnikai és vallási kisebbségekkel szembeni diszkrimináció.

Ahhoz, hogy a régi és az új, a keleti és a nyugati tagországok közötti **kohéziót** és **egységet** hitelesen és hatékonyan képviselje, Romániának mindenekelőtt a saját háza táján kellene rendet tennie, a demokratikus jogállamiságot megteremtenie.

Legyünk ezen! És ebben segítse az Isten!

Strasbourg, 2019. január 15.

Tőkés László
EP-képviselő

UNIÓS KETTŐS MÉRCE AZ ALAPVETŐ JOGOK TERÉN

2018 decemberében levélben kereste meg **Tőkés László** európai parlamenti képviselőt **Quim Torra** katalán elnök, a Katalónia függetlenségéért békésen küzdő, bebörtönzött politikusok sanyarú helyzetét ismertetve és képviselőnk segítségét kérve érdekükben. Közismert, hogy a 2017. október 1-i katalóniai népszavazás nyomán jelenleg 18-an várják előzetes letartóztatásban rövidesen sorra kerülő perük

kimenetelét, közülük négyen éhségstrájkba kezdtek. A spanyol hatóságok lázadással és hűtlen pénzkezeléssel vádolják őket, előzetes becslés szerint súlyos börtönbüntetést szabhatnak ki reájuk.

Rendes szólási idő hiányában erdélyi képviselőnk írásban nyújtotta be hozzászólását a katalán foglyok védelmében, és pedig annak a **Josep-Maria Terricabras** katalán EP-képviselő által jegyzett jelentésnek a vitájához, amely az alapvető jogok 2017-beli helyzetéről szól az Európai Unióban, és amelynek tárgyalására éppen ma délután került sor az Európai Parlament plénumán.

Szélesebb összefüggésben szólva Tőkés László általánosságban bírálta az Unióban igen gyakran használatos **kettős mérce** alkalmazását. Példaként említette **Magyarország** és más kelet-közép-európai tagországok esetét, amelyektől fölös szigorral kéri számon a jogállamiság tiszteletben tartását, sőt kötelezettségszegési eljárások sorát indítják ellenük, miközben a **Nyugat** országai szinte teljes mentességet élveznek ebben a tekintetben. Erre nézve kirívó példának számít **Spanyolország** esete, ahol az említett 2017-es népszavazás alkalmával a karhatalom brutális erőszakkal lépett fel a katalán szavazókkal, illetve tüntetőkkel szemben, vezető politikusaikat pedig kíméletlenül börtönbe vetették – anélkül, hogy az Unió és a demokráciájára kényes Nyugat felemelte volna a szavát védelmükben, vagy számon kérte volna az uniós szerződésben, illetve az

- Alapjogi Chartában szavatolt alapvető emberi jogokat, úgymint a politikai véleménynyilvánítás, a gyülekezés és az egyesülés szabadságát.

A történetek kapcsán méltán jelentette ki Torra elnök, hogy: „A nyugati világ nem engedheti meg egy olyan demokratikus megmozdulás erővel való elfojtását, mint amilyen a miénk.” Hasonlóképpen nyilatkozott a börtönben ülő **Raül Romeva** volt EP-képviselő és katalóniai külügyminiszter: „A (nép)szavazás soha

nem minősülhet bűncselekménynek, mi demokraták és pacifisták vagyunk.”

Hozzászólásában Tőkés László hangsúlyozta, hogy semmiképpen sem kíván beavatkozni a spanyol–katalán függetlenségi vitába, hanem kizárólag az alapjogok érvényesülése mellett száll síkra az Unió országaiban, és ennek szellemében szorgalmazza a katalánok jogainak tiszteletben tartását, foglyaik szabadon bocsátását és a katalán ügy tárgyalások útján való, békés rendezését.

HOZZÁSZÓLÁS

AZ ALAPVETŐ JOGOK HELYZETÉNEK KÉRDÉSÉHEZ AZ EU-BAN

Josep-Maria Terricabras jelentése az alapvető jogokról az Európai Unióban ismét felveti a **kettős mérce** alkalmazásának az elfogadhatatlanságát. Sorozatosan elkövetjük azt a hibát, hogy miközben az ún. harmadik országokat számonkérjük és kioktatjuk az emberi jogok megsértése ügyében, ezzel szemben az Unió országaiban elkövetett jogsérelmek fölött szemet hunyunk. A Nyugat fejlett országai hasonlóképpen hajlamosak arra, hogy a keleti, újabb tagországokat – példának okáért Magyarországot és Lengyelországot – leckéztessék, önmagukat és egymást azonban feddhetetlennek tartják a jogállamiság tiszteletben tartása tekintetében. Mindkét viszonylatban éles a **kritika**, az önkritika viszont rendre elmarad.

Mi, erdélyi magyarok nem függetlenséget, hanem kizárólag autonómiát követelünk népes nemzeti közösségünk számára. Értelemszerűen a katalán–spanyol függetlenségi vitába tehát nem kívánok beleavatkozni. Azt

viszont elfogadhatatlannak tartom, hogy az Unió egyik kiemelkedő demokratikus államában, **Spanyolországban** rendőri erőszakkal fojtsák el a politikai véleménynyilvánítás, a gyülekezés és az egyesülés szabadságát, a katalánok politikai vezetőit pedig börtönnel büntessék.

Ezennel felszólalok volt képviselőtársunk, **Raül Romeva** és fogolytársai szabadon bocsátása érdekében, illetve a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogok védelmében. Támogatom **Quim Torra** katalán elnök azon felhívását, melyben a nemzetközi közösség közbenjárását kéri ahhoz, hogy a spanyol állam üljön tárgyalóasztalhoz **Katalónia** képviselőivel. Szorgalmazom továbbá a katalán foglyok szabadon bocsátását, hogy politikai perükben szabadlábban védekezhessenek.

Strasbourg, 2019. január 16.

Tőkés László
EP-képviselő

A ROMÁN KÜLÜGYMINISZTER MEGHALLGATÁSA

Miként a rotációs alapon működő EU-elnökség átvételekor minden esetben, ez alkalommal is a soros – román – elnökség külügyminiszterének meghallgatására került sor az Európai Parlament Külügyi Bizottságában (AFET) január 22-én. **Teodor Meleşcanu** minisztert **David McAllister** bizottsági elnök üdvözölte, majd átadta a szót a meghívottnak, aki – egészében véve – a **román elnökség** programját ismertette, melynek motója: Kohézió mint közös európai érték. A román prioritásokról, célkitűzésekről és feladatokról, valamint az európai „kihívásokról” szóló, általánosságokban mozgó külpolitikai előterjesztést többségükben szokványos kérdések követték. A számos román és a többi képviselő feltűnő módon került a Románia számára kényes, illetve kritikus kérdések felvetését. Legjobban **Moldova** ügye került előtérbe. A **Románia** ehhez való viszonyulását feszegető hozzászólásokra adott válaszában a veterán román politikai diplomatikus módon válaszolt, azt hangsúlyozva, hogy Bukarest számára elsőbbséget élvez a volt szovjet köztársaság föltétlen támogatása, illetve az Európai Unióba vezető útjának egyengetése

anélkül, hogy bele akarna avatkozni annak pártpolitikai viszonyaiba.

Hozzászólásában **Tőkés László** erdélyi képviselő a román elnökség európai egységre és kohézióra irányuló példás törekvései és a romániai belpolitikai helyzet közötti éles ellentétre mutatott rá. Országunkban az ➤

Meleşcanu és McAllister

► utóbbi harminc év folyamán talán még soha nem volt olyan **megosztott** a politikai élet és a társadalom, mint éppen mostanság. Külön probléma az a heves **magyar-ellenes nacionalizmus**, mely gyakran a Ceaușescu-féle nacionálkommunizmus korszakára emlékeztet – mondotta –, majd azt a kérdést tette fel, hogy ezen viszonyok közepette a román elnökség miképpen tudja európai célkitűzéseit megvalósítani, miközben odahaza nem képes a társadalmi-politikai kohéziót és egységet megteremteni.

EP-képviselőnk következő kérdése a **román–magyar stratégiai partnerségre** vonatkozott, melynek keretében a két ország közötti külügyi kapcsolatokat, illetve a hivatali kollégájával, **Szijjártó Péter** külügyminiszterrel való tárgyalásokat a kölcsönös tisztelet és a kiegyensúlyozottság jellemzi. Megköszönve Teodor Meleșcanu pártja, az ALDE európai képviselőinek elutasító szavazatát a magyarellenes Sargentini-jelentés

ügyében, Tőkés László arra kérdezett rá, hogy az Európát elárasztó **illegális migráció** vonatkozásában milyen lehetőséget lát a román–magyar együttműködésre.

A román külügyminiszter válaszában éppen azért tartotta fontosnak az európai kohéziót és konvergenciát, hogy ez a romániai helyzetre is jótékonyan visszahasson. A román–magyar kétoldalú kapcsolatokat viszont egyenesen „kitűnőnek” nevezte, külön is megemlítve, hogy az Unión belül – Németország után – **Magyarország** a második legjobb gazdasági partnere Romániának. Válaszában az I. világháború befejezésének a **centenáriumáról** is említést tett, kihangsúlyozva, hogy az ezzel kapcsolatos nézeteltérések ellenére kapcsolataik a magyar féllel – beleértve a magyar kormányfőt is – kimondottan barátiak és szívélyesek.

A külügyi bizottság elnöke köszönő szavaiban sok sikert kívánt a román EU-elnökségnek, és várakozását fejezte ki iránta.

„KIKET KIIRTOTT AZ IDŐ GAZUL...”

Járóka Livia, az EP fideszes alelnöke közös megemlékezést szervezett január 23-án a közelgő nemzetközi holokauszt-emléknap alkalmából az Európai Parlament maternében, hogy tiszteletét fejezze ki minden roma és nem roma áldozat iránt, aki a vészorkaszakban életét vesztette.

Nyitóbeszédében a magyar roma politikus a testvériesség fontosságát hangsúlyozta, valamint kiemelte, hogy az európai szolidaritás csak akkor igazán erős, ha nem teszünk különbséget a különböző szenvedéstörténetek között, hanem erősítjük egymást közösségben, szeretetben és testvériességben.

A megemlékezésen felszólalt **Tőkés László** erdélyi képviselő, aki beszédében Jeremiás siralmaiból idézett: „Mindnyájatokat kérek, ti járókelők: tekintsetek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom, amely engem ért, amellyel engem sújtott az Úr az ő búsult haragjának napján!” (1,12) Ez az ige minden idők emberi szenvedéstörténetét és az igaztalanul üldözöttek – köztük az elpusztított cigányok – fájdalmát visszhangozza. Az emberek hajlamosak elfelejteni vagy kettős mércével mérni egyik vagy másik közösség szenvedését – mondotta.

A megemlékezés másik felszólalója **Sógor Csaba** képviselő volt, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy a mi felelősségünk, hogy a jövőben ilyen események ne történhessenek meg újra.

A tiszteletadás közös imával ért véget.

Járóka Livia

SZÓSZÉKI SZOLGÁLAT AZ EGYETEMES IMAHÉTEN

A Krisztus-hívők egységéért minden év harmadik hetében világszerte megrendezett egyetemes ökumenikus imahét idehaza és nemzetközi viszonylatban is a lehető legszélesebb körben és legnagyobb mértékben közösségbe és egységbe vonja a keresztényeket. Az Egyházak Világtanácsa és a Pápai Tanács által kibocsátott felhívás az ideji imahét középpontjába az igazságot állította, a következő igei jelmondat szerint: „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” Károlyi Gáspár bibliájában ez a vezérigé Mózes 5. könyvében ekképpen szól: „Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess, és örökségül bírhasd azt a földet, amelyet az Úr, a te Istened ad néked” (5Móz 16,20).

Tőkés László püspök, európai képviselő ennek az igének az alapján hirdette Isten ígését január 27-én Nagybányán, a belvárosi református templomban, az egyetemes imahét záró istentiszteletén, a két helybéli református gyülekezet, az óvárosi és az újvárosi közösségében, amelyek a krisztusi egység jegyében, közösen szervezték meg és járták végig az imahét alkalmait. Ennek megfelelően, gyülekezeteik élén jelen voltak az istentiszteleten **Bak László** és felesége, **Major Enikő** óvárosi, valamint **Tasnádi András Zsolt** újvárosi lelkipásztorok.

A 2018-as imaheti igeprogramot az **indonéziai keresztények** állították össze, akik a 205 milliós ország ►

► lakosságának csupán mintegy 10 százalékát teszik ki, és akik számára kisebbségi helyzetükben, az országra jellemző etnikai és vallási megosztottság körülményei kötött valóságos létkérdés a társadalmi igazságosság kivívása és az egység megtalálása.

Igehirdetésében Tőkés László **globális válságjelenségként** tárta a gyülekezet elé a bűnös emberi világ és emberi élet lesújtó jellemzőjeként megjelenő igazságtalanságot, a kapzsiság, a korrupció, az elnyomás, a hátrányos megkülönböztetés, a kizsákmányolás, az erőszak, a szegényég, az éhség, a környezetrombolás, az emberkereskedelem viszonylatában és formáiban, melyek az emberiséget pusztító létében veszélyeztető, világgraszáló válságot gerjesztenek. Ezzel szemben Isten a kisémmizettek, a szegények, az elnyomottak oldalán áll, és „igazságot, csakis igazságot” akar. Ezért adta szent Igéjét, ezért küldte el választottait – a bírákat, a királyokat, a prófétákat és az apostolokat –, nem utolsó sorban pedig szent fiát, Jézus Krisztust, aki a kereszthalálban elszenvedett legnagyobb igazságtalanság áldozataként, de egyben a minket megváltó igazság bajnokaként akarja az igaz útra vezérelni és megmenteni a bűnös emberi igazságtalanság kárvallottjait.

Az **5. parancsolat** az atyák tiszteletében és hagyományaikban megmaradóknak azt ígéri, hogy hosszú ideig fognak élni azon a földön, amelyet az Úr, az ő Istenük át nékik. Ezzel egybehangzóan, akik az igazságot követik és az igazságban megállanak, azok „öröklik a földet” és maradnak meg szülőföldjükön és Isten adta hazájukban. Általános érvényűen is igaz az, hogy pusztulásra van ítélve az emberiség, az a nép, amely az igazság útjáról letér.

Az igehirdető – európai parlamenti tapasztalatait is megosztva – nyomasztó aktuális kérdésként vetette fel a keresztény Európát és őshonos nemzeteit identitásukban fenyegető **migrációs válság** problémáját, rámutatva arra, hogy ennek hátterében is legfőképpen a társadalmi, gazdasági igazságtalanság, a hegyetlen elnyomás és a gyilkos háborúskodás, nem utolsó sorban pedig az expanzív politikai iszlám térdhódítása áll. Az obskurus bevándorlóspárti erők és tömegek pusztító előrenyomulásával szemben Tőkés László az otthon, a szülőhazában való megmaradás és a menekülők hazájukba való visszatérésének bibliai eszményét hirdette – az idegen fogságból hazatérő **Izrael** történelmi példájának hasonlóságára. Ennek, az igazságosságon és emberi méltóságon alapuló feltevéleit szükséges megteremteni idehaza is, hiszen rögtön Szíriát követően **Románia** az az ország, melyből a legtöbben vándorolnak ki Nyugat-Európába.

Keresztény egyházainknak hitbéli, evangéliumi hivatása a **szabadságharc**hoz fogható **igazságharc** – vonta le összegző következtetését az igehirdető.

A nagybánya-óvárosi egyházközség lelkipásztora megköszönte a püspök szolgálatát, aki immár az úrasztalától örömét fejezte ki

afölött, hogy újra alkalma adódott ellátogatni a bányavidéki közösségbe. Üdvözlő és köszöntő szavaiban arra bátorította a híveket, hogy harcolják meg a hit nemes harcát, haladjanak a Krisztus által kijelölt úton, harcoljanak gyülekezeteinkért, hazánkért. Záró szavaiban **Ady Endrére** emlékezvén halálának épp aznapra eső 100. évfordulóján a költő utolsó versét olvasta fel a gyülekezetnek („Üdvözlét a győzőnek”), mondván, hogy a győzők azok, akik hisznek Jézus Krisztusban.

VITA A JOGÁLLAMISÁG ÉS AZ ALAPVETŐ JOGOK MAGYARORSZÁGI HELYZETÉRŐL

Frans Timmermansnak, az Európai Bizottság első alelnökének előterjesztésével vette kezdetét január 30-án a jogállamiság és az alapvető jogok magyarországi helyzetéről szóló vita az Európai Parlament brüsszeli plenáris ülésén. Amint arra hozzászólásában **Tőkés László** EP-képviselő is rámutatott, az újabb magyarelles parlamentari akció egyenes folytatását jelenti **Judith Sargentini** zöldpárti képviselő tavaly szeptemberi jelentésének, amely a 7-es cikk szerinti jogállamisági eljárás beindítását kezdeményezte **Magyarország** ellen. A magyarfóbiájáról elhíresült holland politikus szerint azért volt szükség a magyar kérdés újbóli napirendre tűzése, mivel Magyarországon napról

napra romlik a helyzet, és – úgymond – „haldoklik a demokrácia”.

Több balliberális és hozzájuk csatlakozva néhány néppárti képviselő valóságos bűnlajstromot olvasott a magyar kormány fejére. Velük szemben **Deutsch Tamás** fideszes képviselő Magyarország újbóli pellengére állításának valódi okát abban látta, hogy a bevándorlóspárti politikusok a közelgő EP-választások kampányrendezvényeként kényszerítették ki a parlamenti vitát, ezáltal zsarolva és gyakorolva nyomást országunkra.

Erdélyi képviselőnk éles szavakkal ítélte el azokat a **nemzetidegen magyar ellenzéki képviselőket**, akik ►

▶ odahaza a túlóratorvény ürügyén anarchiát gerjesztő, erőszakos demonstrációk, országgyűlési obstrukció és a magyar televízió „megszállása” révén próbálták destabilizálni a törvényes rendet, ezáltal szolgáltatva muníciót a brüsszeli magyarellenes támadásokhoz.

Az EP balliberális magyar képviselői ezúttal sem hazudták meg magukat. **Szanyi Tibor** azzal a valótlansággal mocskolta hazáját, hogy a köztelevízió színházában „verőlegények ütlegelték az ellenzéki képviselőket”. **Jávor Benedek** Vladimir Putyin rendszeréhez hasonlította Orbán Viktor kormányzatát, melyet – kirívó módon – a jobbkios **Balczó Zoltán** is szidalmazott.

Melania Ciot, az EU soros elnökségét betöltő Románia európai ügyekért felelős államtitkára a jogállamiság és az alapjogok elvi fontosságát hangsúlyozva, érdemben nem foglalt állást a vitában, melyet amúgy általános érdektelenség övezett.

HOZZÁSZÓLÁS

A JOGÁLLAMISÁG ÉS AZ ALAPVETŐ JOGOK MAGYARORSZÁGI HELYZETÉRŐL SZÓLÓ VITÁHOZ

A zöldek és cinkos „elvtársaik” által kikényszerített újabb magyarellenes parlamenti vita a 7-es cikk szerinti jogállamisági eljárást kezdeményező szeptemberi **Sargentini-jelentés** egyenes folytatása. Az illegális migrációt visszautasító Magyarország ismételt pellengerre állítása nem más, mint a balliberális bevándorláspárti politikai erők célzatos **választási kampányrendezvénye**.

Ennek, a magyarságunk megőrzésére irányuló, áldemokratikus forgatókönyvnek a leggyalázatosabb szereplői azok a **nemzetidegen magyar ellenzéki**

képviselők, akik – régi kommunista gyakorlatot követve – odahaza puccsista demonstrációkkal igyekeznek destabilizálni a társadalmi rendet, idekint pedig gátlástalanul denunciólják saját hazájukat.

Ne hallgassanak rájuk! Éljen Magyarország! Éljen Európa!

Brüsszel, 2019. január 30.

Tőkés László
EP-képviselő

TŐKÉS LÁSZLÓ: „KÖVETELJÜK A MAROSVÁSÁRHELYI ORVOSI ÉS GYÓGYSZERÉSZETI EGYETEM EREDETI FORMÁJÁBAN VALÓ HELYREÁLLÍTÁSÁT”

Tavaly május elején brüsszeli felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő az európai intézmények védelmét kérte a marosvásárhelyi magyar orvos- és gyógyszerképzés megmentése céljából. Január 30-án ugyanebben az ügyben szólalt fel az EP brüsszeli ple-

náris ülésén, minekutána a Petru Maior Egyetemen egyesült **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** (MOGYE) maradék magyar tagozatának sorsa válságosra fordult, és a jobb sorsra érdemes egyetemi hallgatók január 28-án este példás kiállással tüntettek a sovinszta egyetemi vezetőség anyanyelvi jogait és egzisztenciájukat sértő, durva megszorító intézkedései ellen.

Felszólalásában erdélyi képviselőnk mindenekelőtt az Unió soros elnökségét betöltő **Románia** felelősségére apellált. A román kormány elnökségi programjában kötelezettséget vállalt az európai értékek védelmezésére, és harcot hirdetett az idegengyűlölet és az intolerancia ellen. Mindezekkel éles ellentétben áll az általa odahaza folytatott **magyarellenes politika**, mely ▶

➤ megcsúfolását jelenti a jogállamiság elveinek. A hajdan tiszta magyar tannyelvű marosvásárhelyi egyetem fokozatos elrománosítása és mostani beolvasztása elentmond Románia európai kötelezettségvállalásainak, és a legsötétebb Ceaușescu-időkre emlékeztet. Ezt szem előtt tartva, képviselők **a magyar tanügyi autonómia** mellett szállt síkra, és követelte a **MOGYE** eredeti formájában való **helyreállítását**.

Felszólalása befejezésében az EU által alkalmazott **kettős mércét** bírálta. Történetesen ugyanezen a napon zajlott az EP plenárisán a magyarországi jogállamiság helyzetéről szóló vita, melynek keretében **Frans Timmermans** bizottsági alelnökkel az élen többen is

keményen megrótták Magyarországot a Közép-Európai Egyetem amerikai akkreditációval rendelkező tagozatának Bécsbe való elköltözése miatt. Tőkés László azt szorgalmazta, hogy az Európai Parlament ne csupán a **Soros György** érdekeltségi körébe tartozó **CEU** ügyével foglalkozzék, hanem a jogfosztott erdélyi magyarok marosvásárhelyi orvosi egyetemét is vegye pártfogásába.

Ugyanezen a napon európai képviselők **Szijjártó Péter** külgazdasági és külügyminisztert is levélben kereste meg a MOGYE ügyében, hathatós közbenjárását kérve **Teodor Meleșcanu** külügyminiszternél, küszöbön álló találkozásuk alkalmával.

FELSZÓLALÁS

A ROMÁNIAI MAGYAR ORVOS - ÉS GYÓGYSZERÉSZKÉPZÉS ÜGYÉBEN

Szükségállapot alakult ki a romániai, magyar többségű Székelyföld központjában, **Marosvásárhelyen**. A magyar hallgatók és tanárok az ellen tiltakoznak, hogy miután a hajdani magyar orvosi egyetemüket egy népes román egyetembe olvasztották, a sovinszta román egyetemi vezetőség lépésről lépésre tovább korlátozza az anyanyelven való tanuláshoz fűződő jogait.

Az Európai Parlament joggal ítélte el a **romániai jogállamiság** siralmas helyzetét. Joggal várjuk el az Unió soros elnökétől, Romániától, hogy vessen véget magyarellenes politikájának, és biztosítsa az erdélyi

magyarság alapvető emberi és közösségi jogait. Ennek részeképpen követeljük a magyar **tanügyi autonómiát**, a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem eredeti formájában való **helyreállítását!**

Az EU ne mérjen **kettős mércével**. Miközben oktatlanul pártját fogja a Soros-féle CEU-nak, a romániai magyar egyetemet ne hagyja sorsára!

Brüsszel, 2019. január 30.

Tőkés László
EP-képviselő

FEBRUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

2019. február 1. • Budapest, EP-iroda
Képviselői fogadónap

Február 4–7. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Február 8. • Temesvár, Új Ezredév Református
Központ

EMNT-EMNP-sajtótájékoztató

A KMAT centenáriumi konferenciája

A Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács közös szervezésében tartották meg a Bánság fővárosában a *Temesvári történetek a 100. évfordulón* címmel rendezett konferenciát a 2018-2019-es magyar és román centenáriumi kapcsán. A rendezvényt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a KMAT és az EMNT elnöke nyitotta meg. A konferencia előtt európai képviselők és **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt ügyvezető elnöke időszerű politikai kérdésekről tartott sajtótájékoztatót. *(Részletek kiadványunkban.)*

Február 10. • Budapest, Várkert Bazár
Orbán Viktor miniszterelnök évértékelő beszéde

A Polgári Magyarországért Alapítvány és a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület szervezésében idén 21. alkalommal került sor a miniszterelnök hagyományos évértékelő beszédére, amelyet a külföldi magyar vezetők társaságában **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke is előben hallgatott meg. **Orbán Viktor** nagy ívű beszédében – egyebek mellett – a harminc évvel ezelőtt megszervezett, majd utóbb megrabolt, a 2010. évi választások alkalmával pedig ➤

▶ végképp visszanyert nemzeti önrendelkezés fontosságát hangsúlyozta, mely jövőbeli győzelmeink alap- és előfeltétele. A szocialista Internacionálé azon sorát idézte, mely szerint „nemzetközivé lesz holnapra a világ”, arra az anakronisztikus jelenségre mutatott rá, hogy három évtizeddel a kommunizmus bukása után megint nemzetek nélküli „nyílt társadalmat” akarnak, és nemzetek fölötti világkormányt eszközálnak „az új internacionalizmus fellegvárában”, Brüsszelben. Az éwertékelő beszéd zárásaképpen a miniszterelnök egy hétpontos csalávdélmi cselekvési program elindítását jelentette be.

● **Budapest, Művészetek Palotája**

Kathy-Horváth Lajos újan alakult Cigány Fesztiválzenekarának bemutatkozó koncertje

Február 11–14. ● Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Február 18–21. ● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Február 23. ● Nagyvárada, PKE amfiteátruma

A Partium–Debrecen Agrárklub gazdafóruma

A Partium–Debrecen Agrárklub szervezésében, a Partiumi Keresztény Egyetem és a Debreceni Egyetem Mezőgazdasági, Élelmiszeripari és Környezetgazdálkodási Karának támogatásával és közreműködésével éves hagyomány szerint gazdafórumra került sor az egyetem új épületének amfiteátrumában. Nagyváradi részről jelen voltak **Gáspár István**, az Agrárklub elnöke, valamint **Tolnay István**, a Pro Universitate Partium

Alapítvány alelnöke, továbbá a DE mezőgazdasági kara Nagyvárada kihelyezett szakának hallgatói és végzettjei. A DE képviselőiben **Kátai János** professzor üdvözölte az egybegyűlteket, majd **Komlósi István** dékán méltatta a Debrecen és Nagyvárada között kialakult egyetemi, agrárgazdasági együttműködés jelentőségét. A PUPA elnökének minőségében **Tőkés László** tekintett vissza a másfél évtizeddel ezelőtt kialakult együttműködés fontosabb állomásaira, és mondott köszönetet a régi barátokként jelen lévő debreceni professzorok áldásos szolgálatáért. Vendégelőadóként **Takácsné Hájos Mária** professzor tartott előadást a vöröshagyma, a sárgarépa, a görög- és sárgadinnye szabadföldi termesztéséről.

● **Nagyvárada, PKE**

Bocskai-zarándoklat

Tizenharmadik alkalommal szervezték meg a magyarországi hajdútelepülések előjárói az emléktúrát, amely a hajdú múlt ápolása és őrzése mellett a határok fölötti magyar nemzeti egységet hivatott szolgálni és demonstrálni. Az autóbusznyi zarándok a **Bocskai István** erdélyi fejedelem és magyar király életéhez és uralkodásához kapcsolódó egyes helyszíneket, emlékhelyeket kereste fel február 22-én és 23-án. Nagyváradaon az egyetem Batók-termében találkoztak az utazók **Tőkés László** EP-képviselővel, majd a helybéliekkel együtt koszorúzták meg a fejedelem emléktábláját az ún partiumi panteonban. *(Lásd a részleteket lapunkban.)*

Február 25–27. ● Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

AZ INTÉZMÉNYEK SZEREPE AZ EURÓPAI KISEBBSÉGEK ÉLETÉBEN

Az Európai Parlament brüsszeli székhelyén került sor 2019. február 5-én *Az intézmények szerepe az európai kisebbségek életében* című konferenciára **Csáky Pál**, a felvidéki Magyar Koalíció Pártja képviselője szervezésében. A rendezvény leginkább a szlovákiai kisebbségi helyzetre összpontosított, különös tekintettel arra, hogy az öt és fél milliós ország lakosságának 20%-át különböző nemzeti kisebbségek alkotják.

Csáky Pál nyitóbeszédében ismertette, hogy a mai európai kisebbségek milyen nehézségeket tapasztalnak a mindennapokban, kezdve a kultúrától, oktatástól egészen a politikai képviseletig. A képviselő szerint a nemzeti öntudat kulcsfontosságú, és többé-kevésbé megvannak a szükséges törvények és intézmények, amelyek biztosítják ennek megőrzését a kisebbségek számára. Ám például Szlovákiában ezek a törvények mai napig hiányoznak, ami a szlovák többségbe való beolvadást eredményezi. „Az asszimiláció a legkönnyebb út, de ez sajnos a nemzeti kisebbségek eltűnéséhez, pusztulásukhoz vezet” – jelentette ki.

Díszvendégként **Navracsics Tibor** oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős uniós biztos rövid beszédében kitért az európai jogszabályok

hiányosságára a kisebbségi jogokat illetően: „az EU-ban a kisebbségek jogai egy lábujjgyezetben elférnének”. Véleményében kifejtette az indokot, mégpedig hogy eredetileg egy gazdasági együttműködés volt az EU alapja, és a polgár szó az európai kodifikációban először csak az 1992-es maastrichti szerződésben jelent ▶

▶ meg. Azonban reményét fejezte ki a jövővel kapcsolatban, melyben a kisebbségek helyzete javulhat olyan programok által, mint a nemrégiben útjára bocsátott Minority SafePack európai kisebbségvédelmi polgári kezdeményezés. A hatáskörébe tartozó Erasmus-program vonatkozásában rámutatott, hogy nem kizárólag mobilitási programot jelent a diákok számára, hanem oktatáson kívüli projektek megvalósítására is lehet használni – nyelvtanulás, diák munka, sport. Emellett Franciaországban, Skóciában és Írországban a kisebbségeket már anyagilag is támogatta a program.

A meghívott felvidéki kisebbségi intézményvezetők bemutatták többek közt a szlovákiai magyar felsőoktatás, sajtó, színház és ifjúság helyzetét. Valamennyien kitértek a szlovák államtól elvárt anyagi támogatások teljes hiányára – a kormányzat jó esetben már nem támadja a magyar intézményeket. Ezek fontos eszközök egy közösség mindennapi fennmaradásában,

mostani létüket jórészt a Magyarországról jövő támogatások biztosítják.

Tőkés László erdélyi képviselő hozzászólásában kifejtette, hogy az erdélyi és felvidéki magyarok testvéri kapcsolatot ápolnak, már csak évszázados kisebbségi sorsazonosságuk okán is. Egy nemzeti közösségnek az életben maradáshoz elsősorban kedvező és betartott törvényekre, valamint működő és színvonalas intézményekre van szüksége. Kérdéseiben a szlovákiai magyarság közösségi, intézményes jogairól és a Selye János Egyetem veszélyeztetett állapotáról érdeklődött. Válaszában Csáky Pál megjegyezte, hogy Szlovákiában átfogó kisebbségi törvény még nincs, de a nyelvre és kultúrára vonatkozó jogszabályok már vannak. A komáromi egyetem rektora pedig megjegyezte, hogy már nem érzik fenyegetve magukat, mivel sikeresen akkreditáltatták intézményüket.

EP-VÁLASZTÁS ÉS MOGYE-ÜGY: AKTUÁLIS KÉRDÉSEKRŐL TEMESVÁRON

Sajtótájékoztatót tartott Temesváron február 8-án **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt ügyvezető elnöke. Szó volt a közelgő európai parlamenti választásokról, valamint a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem helyzetéről is.

„A centenáriumi események fényében joggal vetődik fel a kérdés: mi a problémánk a **gyulafehérvári nyilatkozattal**? Ha egyszerűen kellene megfogalmaznunk, azt is mondhatnánk, hogy a románok mindmáig nem tartották be az abban megígértkeket. Ha a nyilatkozat ígéretei teljesültek volna, ma egy saját helyzetével elégedett, boldog magyar és szász közösség élne Erdélyben. Ezzel szemben száz év elteltével is azt kell kérnünk a román államtól, hogy tartsa be a Gyulafehérváron, majd pedig Trianonban tett ígéreteit. Ha betartaná azokat, nem kellene a **MOGYE** megmentéséért harcolnunk, s nem lennének politikai foglyaink sem” – jelentette ki Tőkés László.

„2018 májusában petíciót indítottunk a MOGYE megmentése érdekében, s azóta már 15 ezer tiltakozó aláírást gyűjtöttünk össze, melyeket el fogunk juttatni a tanügyminiszterhez is. Látnunk kell azonban azt is, hogy az RMDSZ a MOGYE kérdésében tétlen maradt, kivárt, s csak most, az utolsó utáni pillanatban kezdett el tárgyalni – vélhetőleg a közelgő EP-választások miatt. Jogos a kérdés: miért nem tárgyaltak korábban, akkor, amikor itt lett volna az ideje? A MOGYE beolvasztását egy nagy román egyetemre kellett volna megakadályozni, nem pedig csak most, kampánycélból nyüzsgönni” – hangsúlyozta Tőkés, majd hozzátette: továbbra is követelik az önálló magyar orvosi és gyógyszerészeti kar, majd pedig az önálló magyar egyetem létrehozását. „A magyar betegeknek joguk van a magyarul beszélő orvoshoz” – szögezte le az EMNT elnöke.

A közelgő európai parlamenti választások kapcsán Tőkés László elmondta: az erdélyi magyarság akkor érhetné el a legjobb eredményt a választáson, ha a magyar pártok **választási koalíciója** állítana listát, és ezen a Néppárt és az Magyar Polgári Párt jelöltjei kerülnének az RMDSZ-é mögé. Tőkés László úgy vélte: az összefogás lenne a szavazatmaximalizálás legjobb eszköze, az erdélyi magyarok pedig a Kárpát-medencei magyar képviseletet és a migrációellenes erőket erősíthetnék az EP-ben.

Toró T. Tibor a maga során elmondta: „A közelgő EP-választások kapcsán egyértelmű az álláspontunk: választási koalíciót javasoltunk, melynek létrehozása nem ütközik jogi akadályokba, és kizárólag **politikai akaratra** van szükség hozzá.” A Néppárt ügyvezető elnöke a MOGYE helyzete kapcsán kijelentette: az egyetem ügye az erdélyi magyar politikai képviselet tehetetlenségének szimbóluma, márpedig az angol kar létrehozását követően alkalom kínálkozik a magyar kar megalakítására is.

A KMAT ÉS AZ EMNT KONFERENCIASOROZATÁNAK TEMESVÁRI ÁLLOMÁSÁRÓL

A **Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács** (KMAT) és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) február 8-án *Temesvári történetek a 100. évfordulón* címmel rendezett konferenciát a temesvári Új Ezredév Református Központban. Az esemény megnyitóján felszólalt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT és a KMAT elnöke.

„Pécs, Temerin és Kolozsvár után immár **Temesvárra** ért vándorkonferenciák. Külön öröm számomra, hogy itt, az Új Ezredév Református Központban köszönhetem önöket, mely helyszín az 1989-es felkelés harmincadik évfordulójára is emlékeztet bennünket. E központ neve üzenetértékű: új kezdetet hirdet egy megújuló időben, s e megújulás reménységével tekintünk – konferenciánk alkalmával is – a jövőbe. Cselekvési programunk konferenciasorozatunk jelszavában is olvasható, hiszen következetesen valljuk, a Trianonra adott válasz az **autonómia** lehet” – kezdte felszólalását Tőkés László. Az EMNT és a KMAT elnöke hang-

súlyozta: a meghirdetett konferenciasorozatnak nem az öncélú múltidézés a célja, hanem Trianon sebeinek gyógyítása. „Trianonra adott válaszukat rendkívül konstruktívnak tartom. Építő munkára vállalkozunk, s Kós Károly szavaival élve valljuk mi is, hogy dolgozni fogunk, mert élni akarunk! Száz évvel ezelőtt az Osztrák–Magyar Monarchia népei megalakították nemzeti tanácsaikat, de egyedül a magyarok nem tudták érvényesíteni jogait. Száz év távlatában e mulasztás politikai korrekciójára törekszünk, s egyértelműsítjük: igényt tartunk az önrendelkezés jogára, mely követelés a KMAT politikai programjának lényege is” – hangsúlyozta az egykori temesvári lelkész.

A 2018-2019-es évfordulókra emlékezve Tőkés László felidézte az erdélyi szászok 1918-as megyesi küldöttgyűlését, mely kapcsán kifejtette: külön konferenciát is megérdemelne az erdélyi szászok története, akiket – az erdélyi magyarsághoz hasonlóan – igen súlyosan érintett a trianoni békediktátum. „Bár a román centenáriumi propaganda azt hangoztatja, hogy az **erdélyi szászok és svábok** támogatták a nagy egyesülést, mindez nem felel meg a valóságnak. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy ne kerüljünk a Romániából szinte kipusztult szászok sorsára, s ebben felelősségük van a Bukarestben politizáló magyaroknak, valamint az erdélyi magyar politikai szervezetek mind-egyikének is” – zárta felszólalását a püspök.

A konferencián **Lönhárt Tamás** egyetemi adjunktus, tanszékvezető, a Kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem Magyar Történeti Intézetének munkatársa *Nemzeti útkeresés egy többnemzetiségű régióban: Bánsági valóság – történeti reflexiók, 1818–1919* címmel, **Borsi-Kálmán Béla** történész, a Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem professzora *A temesvári Levente-pör (1919–1920)* címmel, **Bodó Barina** újságíró, politológus, egyetemi docens pedig *A temesvári „csoda”* címmel tartott előadást.

KIÁLLÁS A KOMMUNIZMUS IDEJÉN ELTULAJDONÍTOTT TEMESVÁRI MAGYAR HÁZ VISSZASZOLGÁLTATÁSÁÉRT

A romániai jogállamiság európai parlamenti vitái és unióbéli felülvizsgálata rendjén időről időre felvetődik a kommunizmus idején elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatásának kérdése. Az erdélyi egyházi épületek **restitúciója** az EP Petíciós Bizottságának a napirendjén is szerepel.

Február 11-i egyperces parlamenti felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő a temesvári **Magyar Ház** három évtizede húzóóda ügyét tette szóvá. A Székely László jeles műépítész tervei alapján 1930-ban elkészült, műemlék értékű reprezentatív középület a Trianon nyomán elárvult és intézményeitől megfosztott **temesvári magyar közösség** önkéntes adományaiból valósult meg. A Ceauşescu-diktatúra bukásához vezet

1989-es temesvári népfelkelést követően a forradalom elindításában kezdeményező szerepet játszó magyarság joggal várta el, hogy a nacionálkommunizmus idején önkényesen elkobzott Magyar Házat visszajuttassák tulajdonába. Erre a reményre jogosította fel az a körülmény is, hogy Temesvár soknemzetiségű és sokvallású népe 1989 karácsonyán teljes szolidaritással szállt szembe a zsarnoksággal és indította útjára a forradalmat.

A kommunista politikai visszarendeződés következtében azonban a Magyar Ház harminc évnyi pereskedés után sem került vissza jogos tulajdonosához, a magyar közösséghez. Felszólalásában erdélyi képviselőnk rámutatott, hogy **Románia** mind a mai napig nem hajlandó

▶ a magyar közösség és egyházai elbitorolt, államosított ingatlanait teljes egészükben jogos tulajdonosaiknak visszaszolgáltatni, európai kötelezettségvállalásait is megszegve ezáltal. Száz évvel Nagy-Románia létrejötte után a magyarság **kisebbségi jogainak** tiszteletben tartását, illetve az erre vonatkozó egykori ígéretek beteljesítését követelte.

A temesvári magyarok ez év elején megdöbbenéssel értesültek arról, hogy a jogellenesen megszerzett Magyar Házat tulajdonosa szállodává akarja átalakítani. Európai képviselők a helybéli magyar közösség kulturális örökségét képező középület visszaadása mellett szállt síkra, különös tekintettel a város hagyományos multikulturális jellegére, valamint arra, hogy 2021-ben Temesvár **Európa kulturális fővárosának** szerepét fogja betölteni.

FELSZÓLALÁS

AZ ELTULAJDONÍTOTT TEMESVÁRI MAGYAR HÁZ VISSZASZERZÉSE ÜGYÉBEN

Közismert, hogy az 1989-es romániai forradalom **Temesváron** vette kezdetét. A kommunista diktatúra bukásának 30. évében a város magyarsága megdöbbenéssel szerzett tudomást arról, hogy a kommunizmus idején elkobzott reprezentatív épületét, a **Magyar Házat** szállodává akarják átalakítani.

Románia mind a mai napig nem hajlandó a **magyar közösség** és **egyházai** jogtalanul államosított ingatlanait teljes egészükben jogos tulajdonosaiknak visszaszolgáltatni. Az ország létrejöttének centenáriumán, a magyar református egyháztól indult temesvári nép-

felkelés 30. évfordulóján joggal követeljük **kisebbségi jogaink** tiszteletben tartását, Románia európai vállalásainak maradéktalan teljesítését.

Temesvár **Európa kulturális fővárosa** lesz 2021-ben. Ennek és a város multikulturális örökségének megcsúfolását jelentené a Magyar Ház végleges elidegenítése és jogtalan eltulajdonlása.

Strasbourg, 2019. február 11.

Tőkés László
EP-képviselő

TŐKÉS LÁSZLÓ: „HOGY HAZÁJUKBAN, SZÜLŐFÖLDJÜNKÖN BÉKÉBEN ÉS BIZTONSÁGBAN ÉLHESSENEK”

Az Európai Parlament **SzírIA** helyzetéről szóló mai vitáját bevezető előterjesztésében **Johannes Hahn** bővítési biztos nem hagyott kétséget afelől, hogy az ország még messze áll a háborúskodások befejezésétől, az újjáépítéshez szükséges béke és biztonság megteremtésétől. Az Európai Unió az Egyesült Nemzetek Szervezetével karöltve mindenesetre ezen fáradozik – mondotta.

A felszólaló képviselők közül többen is sajnálattal állapították meg, hogy az EU valójában nem annyira alakítója, mint inkább „megfigyelője” a szíriai fejleményeknek. Ezzel együtt az Unió aktív politikai szerepvállalását szorgalmazták az ún. genfi békefolyamat sikerre vitelében.

Hozzászólásában **Tőkés László** ugyan elismeréssel szólt az EU-nak a közel-keleti államban kialakult humanitárius válságra irányuló, kimagasló anyagi támogatásáról, mindazáltal ama meggyőződését fejezte ki, hogy nem elégséges helyzetkövető módon az állandósult válságot „kezelni”, hanem mindenekelőtt annak okait kell megszüntetni. Beszéde középpontjába **az üldözött keresztények** ügyét helyezte. Krisztus követőinek lélekszáma a háború nyolc éve alatt a fölére csökkent, és – túlzás nélkül – a teljes kipusztulás veszélye fenyegeti őket.

Bastiaan Belder holland EP-képviselő az Iszlám Állam ellen hősiessé harcoló kurdokkal együtt szintén a keresztények védelmében emelte fel a szavát, akik valóságos népirtásnak vannak kitéve. **Hölvényi** ▶

➤ **György** fideszes EP-képviselő arról a mintegy hárommilliónyi, Törökországban tartózkodó szíriai menekültről szól, akik adott időben elindulhatnak Európa irányába. Más képviselők a szír és kurd börtönökben fogva tartott iszlamista harcosok kiszabadulásának veszélyére hívták fel a figyelmet, amennyiben ezek Európa felé vennék útjukat.

A menekültügy vonatkozásában erdélyi képviselőnk a **magyar modellre** hívta fel a figyelmet, amelyről budapesti látogatásuk során legutóbb a szíriai protestánsok egyházi vezetői, valamint **II. Ignác Efrém** szír ortodox pátriárka és **Mario Zenari** szíriai apostoli nuncius is nagy elismeréssel nyilatkoztak. Eszerint Magyarország kézzelfogható erkölcsi és anyagi támogatást nyújt az üldözött keresztények otthonmaradása, illetve hazatelepítése, valamint az ország újjáépítése céljaira, azon megfontolásból, hogy a menekültek kitepedése nem jelenthet igazi megoldást. A magyar álláspont szerint ugyanis nem a bajt kell

Európába „importálni”, hanem a segítséget kell odavinni, ahol baj van.

A migrációt gerjesztő, áhumanista „brüsszelita” és globalista erők igen gyakran az emberi jogokra, a szolidaritásra és a befogadásra hivatkozva szabadítják Európára az igazi menekültekkel együtt a gazdasági bevándorlókat, valamint az üldözöttekkel együtt iszlamista üldözöket. Tőkés László viszont a menekültek „befogadásán” túlmenően a **krisztusi segítségnyújtás** keresztényi hivatását tartja előbbre valónak, melyre maga az Úr tanít bennünket: „éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám” (Mt 25,35-36). Igazi szolidaritásunkat azáltal tanúsíthatjuk, hogyha azon **„emberi jogok”** gyakorlásában segítünk az üldözötteknek, hogy hazájukban, szülőföldjükön békében és biztonságban élhessenek.

HOZZÁSZÓLÁS A SZÍRIAI HELYZET VITÁJÁHOZ

A hosszan tartó, gyilkos háború sújtotta **Szír**ia helyzetéről szólva mindenekelőtt az üldözött keresztények sorsát kívánom előtérbe helyezni. Az Open Doors múlt évi jelentése szerint több mint hetven országban szenvednek rendkívüli üldözöttséget a keresztények, akik a legüldözöttebb vallásnak számítanak a világon. Szír, amely a polgárháború idején keresztény népességének a felét elveszítette, a gyászos „ranglista” 11. helyén szerepel.

Elismerésre méltó, hogy a háború kitörése óta az Európai Unió több mint 10 milliárd euró értékű támogatást nyújtott a szíriai **humánkatasztrófa** kárvallottjainak. Alapvető elvi kérdés azonban, hogy nem elég az állandósult válságot „kezelni”, hanem mindenekelőtt annak okait kell megszüntetni, vagyis a háborúnak kell véget vetni Szíriában.

A menekültügy vonatkozásában a **magyar modell** a követésre méltó, mely szerint a humanitárius segítségnyújtás legjobb formája a menekültek százezreinek nem csupán a befogadása, hanem a hazatelepítése. **Orbán Viktor** álláspontja szerint nem a bajt kell Európába „importálni”, hanem a segítséget kell odavinni, ahol baj van. Ennek megfelelően **Magyarország** önálló államtitkárságot hozott létre az üldözött keresztények megsegítése céljából, és erejének, gazdasági lehetőségeinek mértékében hathatós támogatást nyújt a szíriai keresztényeknek az újjáépítés és a **hazatelepítés** érdekében.

Strasbourg, 2019. február 12.

Tőkés László
EP-képviselő

IGAZSÁGTÉTEL NÉLKÜL AZ EGYKOR ELKEZDŐDÖTT RENDSZERVÁLTOZÁS NEM VIHETŐ SIKERRE

2019. február 19-én délelőtt konferenciát tartottak az Európai Parlament brüsszeli székhelyén az Antall József nevet viselő épületszárnyban, **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő irodája szervezésében. A minikonferencia arra kereste a választ, hogy harminc évvel a kelet-európai diktatúrák bukása után valóban véget ért-e a kommunista éra a kontinens ezen felében.

Bevezetőjében **Szilágyi Zsolt**, képviselőnk kabinetfőnöke köszöntötte az illusztris meghívottakat, a magyar, román és más nemzetiségű résztvevőket, elmondva, hogy az 1989-es temesvári népfölkelés 30. évében több olyan rendezvény lesz, amelyen a megidézik a múltat, elemzik a jelent és modellezik a jövőbeli meg-

▶ oldásokat. Az Európai Parlamentben kezdődő sorozat december 15-én ér véget majd egy nagyobb szabású temesvári mementóval. Megjegyezte a kerek évforduló kapcsán: a temesvári volt az elmúlt száz év azon pillanata, amikor a románok, magyarok és más nemzetiségűek együtt harcoltak a szabadságért.

A mai esemény házigazdája, Tőkés László konferenciányitó beszédében rámutatott, hogy a kelet- és közép-európai rendszerváltás új fejezetet nyitott öreg kontinensünk történetében, és lehetővé tette a vasfüggöny, illetve a hidegháború által megosztott Európa újraegyesülését. Mégis, amikor januárban Bukarestben Romániát ünnepelték a Soros uniós elnökség átvétele alkalmával, az ország és Európa nagyjainak feszítv beszédei kimerültek a szokványos politikai nagyotmondásban és az alkalomhoz illő eurokonform szövegek – ígéretes és elvárások – felmondásában. Szó sem esett arról, hogy **az 1989-es temesvári népfelkelésből** kibontakozott forradalom miként nyitotta meg Románia útját a szabad és demokratikus egyesült Európa felé. „Romániából nézve, illetve az Európai Unióban körülnézve méltán lehet hiányérzetünk annak láttán, hogy a rendszerváltó országok és az unió, valamint az utókor miként becsüli meg korszakváltó közös múltját, ezzel együtt pedig önmagát” – fogalmazott a püspök. Mint emlékeztetett, annak idején egy kis református temesvári gyülekezet vívta élet-halál harcot az ateista-kommunista Ceaușescu-diktatúrával és hírhedt titkosszolgálatával, a Securitatével. Ráadásul saját klerikális diktatúrájával is szembe kellett szállnia, olyanokkal, akik a nyugati hittestvérek által adományként kapott bibliákat bezúzárták, hogy aztán vécépárt gyártsanak belőlük.

Tőkés László hangsúlyozta, hogy a mostani rendezvény nem annyira az ünneplés, az évfordulói jubilálás, hanem sokkal inkább a számbavétel vagy éppenséggel a számonkérés alkalma akart lenni. „A nemes kezdekről és reményekről nem szabad elfeledkeznünk, más szóval emlékeznünk kell arra, hogy honnan indultunk, nyíltan szembenézve azzal, hogy három évtized elteltével hová és mire jutottunk.” Véleménye szerint a kérdésekre adott válaszok nem megnyugtatók. A kezdeti reményekben és tervekben ugyanis csalódnunk kellett, mivel a temesvári népfelkelést kihasználva a **Ion Iliescu** nevével fémjelzett ellenforradalmi csoport egy olyan hatalmi diverziót és államcsínyt hajtott végre, mely végletes módon megakasztotta és eltérítette a romániai rendszerváltozást. Több évtizedes halogatást és obstrukciót követően végre meg kellene állapítani és ki kellene mondani az 1989-es diverziós és terrorisztikus eseményekkel kapcsolatos valóságot és igazságot. „Meggyőződéssel valljuk, hogy **igazság-** és **jóvátétel** nélkül országunk jelenlegi válságos állapota nem orvosolható, és az egykor elkezdődött rendszerváltás sem vihető sikerre” – mondotta, kiemelve, hogy egy pillanatra sem szabad megfélemlíteni a múlt század totalitárius rendszereinek ártatlan áldozatairól és gyászos tanulságairól, hogy az 1989-ben elkezdett haladva valóban együtt lehessen tovább építeni az „erős, egységes és versenyképes Európát”.

Gál Kinga fideszes EP-képviselő beszédében kiemelte: az elmúlt évtizedek alatt semmi sem változott

Romániában, ahol ugyanolyan másodosztályú állampolgároként néznek a magyarokra, mint korábban. Az elszenvedett veszteségek „újabb pofont jelentenek” a bizakodni merő erdélyi magyarság számára. Arra hívta fel a figyelmet, hogy Temesvár nélkül nem valósult volna meg a határok légiesítése, nem hallathatná hangját a kisebbségi magyarság az Európai Parlamentben, és nem lenne annyi magyar állampolgár Erdély-szerte, sem magyarországi támogatás számukra. „Éberségre, emlékezésre és az erdélyi magyar közösség jussának megőrzésére tanít Temesvár, amely a ki nem apadó remény szimbólumává vált” – tette hozzá az erdélyi származású politikus.

Tunne Kelam észtpárti EP-képviselő a maga részéről megdöbbenését fejezte ki, hogy a román politikai rendőrség – amely a végsőkig védett egy gyilkos rezsimet – mindmáig nem volt elítélve morálisan és politikailag. Nem kérték számon a véreskezű kommu-

nistákon az eltérített forradalmat. De más országokban is működik még a kettős mérce, noha az Európai Parlament határozatai elvi szinten egyenlőként kezelik a kommunizmust és a nácizmust.

Cătălin Regea – annak a Temesvári Társaságnak az alelnöke, amely civil szervezetként 1990 tavasza óta azért küzd, hogy a temesvári forradalom szellemisége, lángja továbbra is érvényesüljön a romániai közgondolkodásban, politikában – felszólalásában a harminc évvel ezelőtt történtek kronológiája mellett érzékletes tablóját adta mind a mai, mind a közelmúltbeli romániai valóságnak. A forradalmi lyukas román zászlót felmutatva idézte fel az egykori eseményeket, megfogalmazva a mai polgári demokratikus társadalom elvárásait, mert – mint mondta – a forradalom elindítóinak és mártírjainak követelése mindmáig csak részben teljesültek. Románia nem tudott megszabadulni az átkos rezsim örökségétől, pedig megvolt rá az esélye. De ma még azt sem tudjuk, noha tudni akarjuk, hogy kik adták ki a lőparancsot 1989-ben...

A továbbiakban az 1989-es Temesvári Emlékbizottság egyes tagjai szövegezték hozzá a konferencia témájához. **Tőkés István** az emlékezés fontossága kapcsán fogalmazta meg a célt: az igazság rögzítését, egy teljes kép kirajzolását – a majdani történelemhamisítást is megelőzendő. A román–magyar összefogásra azért van szükség, mert nem egymás ellen kell harcolni, hanem ▶

► egymásért. **Tolnay István** is elégedetlenségét fejezte ki, hogy harminc év után sincs sok minden tisztáza, ráadásul Romániában a nemzeti kisebbségek jogai is nap mint nap csorbulnak. Szerinte ma már újabb generációt kell bevonni a feltárába, igazság- és jóvátételbe. **Balaton Zoltán** is szorgalmazta a történelmi tények valós felmutatását, illetve a „rendcsinálás és rendbetétel” minden irányát és formáját. **Borbély Zsolt Attila** hozzászólásában abból indult ki, hogy „mi nem ilyen lovat akartunk”, majd a magyar és európai baloldal felelősségére és bűnrészességére mutatott rá a negatív folyamatok átmentése és prolongálása terén. Szilágyi

Zsolt konzekvenciája ez volt: Közép-Európa népei nem egymás ellenében, csakis egymást segítve lehetnek sikeresek, „Temesvár 1989” is ezt igazolja. Dsida Jenőnek a temesvári magyar főiskolások 1988-as (hamar betiltott) versműsorában elhangzott verséből idézett: „Krisztusnak és Pilátusnak, / farizeusoknak és vámosoknak, / zsidóknak és rómaiaknak / egyformán szolgálni / nem lehet.”

Tőkés László rövid zárszavában megfogalmazta a konferencia jelen idejű üzenetét: mindent meg kell tennünk, hogy ne lopják el teljesen a forradalmat az erre törekvők.

MEMENTÓ: TEMESVÁR, 1989

Idén január 10-én este, a bukaresti Ambassador szálloda magányában volt alkalmam a televízióban megtekinteni az európai uniós elnökség **Románia** általi átvételének grandiózus ünnepségét. Miközben jómagam a másnapi szekusperemre készültem, amelynek keretében **Filip Teodorescu** és **Ioan Talpeș** volt magas rangú román titkosszolgálati vezetők abszurd vádaskodásaival szemben kellett megvédenem a becsületemet, az ünneplő román politikai elit és a brüsszeli főméltóságok körében, **Viorica Dancilă** miniszterelnök és **Jean-Claude Juncker** társaságában nem kis meglepetéssel fedeztem fel **Adrian Năstase** és **Adrian Severin** rovott múltú volt miniszterelnök, illetve külügyminiszter személyét. Európai képviselőként és volt temesvári lelkipásztorként jobb szerettem volna magam is a Román Atheneumban ünnepelni Románia európai unióbéli sikerét, de még inkább – bár az említés szintjén – arról is hallani, hogy az **1989-es forradalom** miként nyitotta meg Románia útját a szabad és demokratikus egyesült Európa felé. Minderről azonban szó sem esett, hanem országunk és Európa nagyjainak feszítv beszédei kimerültek a szokványos politikai nagyotmondásban és az alkalomhoz illő eurokonform szövegek – ígéretes és elvárások – felmondásában.

Európa újabb kori „tavaszának” a **30. évében** vagyunk. A kelet-közép-európai rendszerváltozásra tekintünk vissza, mely új fejezetet nyitott öreg kontinensünk történetében, és lehetővé tette a vasfüggöny, illetve a hidegháború által megosztott Európa újraegyesülését. Legutóbbi, pozsonyi csúcstalálkozójukon méltán emlékeztek meg erről a visegrádi országok vezetői és **Angela Merkel** kancellár.

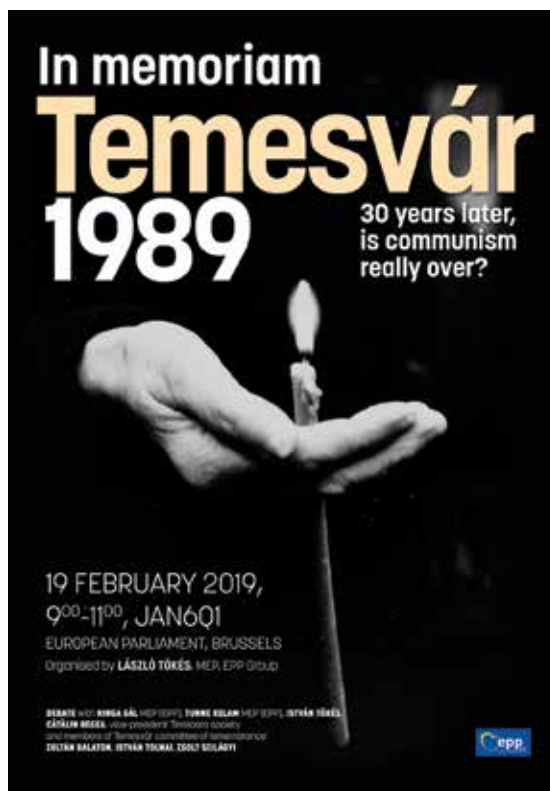
Romániából nézve, illetve az Európai Unióban körülnézve azonban méltán lehet hiányérzetünk annak láttán, hogy a rendszerváltó országok és az Unió, valamint az utókor miként becsüli meg korszakváltó közös múltját, ezzel együtt pedig önmagát. A posztkommunista Romániában, valamint a rossz emlékü **Karl Marx** felmagasztalásában cinkos Európai Unióban lelkiismereti mementóként hangzik a figyelmeztetés: **Emléke-**

zetek 1989-re! **Emlékezzetek** Temesvár szabadító kárácsnyára! Az Európai Parlament által 2009 áprilisában kimondott, korszakos határozati nyilatkozat értelmében egy pillanatra se feledkeztek meg a múlt század totalitárius rendszereinek ártatlan áldozatairól és gyászos tanulságairól – hogy az 1989-ben elkezdett „rögös úton” haladva valóban együtt építhessük tovább az „erős, egységes és versenyképes Európát”.

Mai brüsszeli megemlékezésünk és konferenciánk is ezt a célt szolgálja. Azért gyűltünk össze, hogy emlékezzünk és emlékeztessünk. Amint a címben olvassuk: **In memoriam** Temesvár / Timișoara / Temeschwar 1989!

Annak idején egy kicsiny református – protestáns – temesvári gyülekezet vívta élet-halál harcát az ateista-kommunista **Ceaușes-**

cu-diktatúrával és hírhedt titkosszolgálatával, a **Securitatével**. Ami azonban ennél is szörnyűbb volt, az az, hogy saját klerikális diktatúrájával, nevezetesen **Papp László** oportunist püspökével is szembe kellett szállnia, aki – egyebek mellett – arról híresült el, hogy a nyugati testvéregyházak adományából származó, mintegy tízezer magyar nyelvű bibliát megsemmisítés végett a hatóságoknak adott át. A papírmalomban beörölt bibliákból készült **vécépapírtekercek** ügye ►

pedig óriási nemzetközi botrányba torkollott. A kommunista hatóságok erre fel megfélemlített és gerinctelen magyar protestáns és román ortodox főpapok sorát küldték ki nyugatra és Amerikába, hogy cáfolják a bibliák bezúzását alátámasztó, tárgyyszerű és kézzelfogható bizonyítékokat, illetve híreket, amelyek elsőrenden **Havadtőy Sándor** emigráns connecticuti teológusnak köszönhetően jutottak nyilvánosságra.

Ebből a meggyalázott Bibliából idézem **Péter apostol** szavát, azt az ígét, amely temesvári ellenállásunk idején vezérelt bennünket: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (ApCsel 5,29). Amikor ezt mondták az apostolok, a főpapok és a szaduceusok szabadon bocsátották őket a börtönből.

Szabadulásunk 30. évfordulóján ezzel az apostoli ígével köszöntöm konferenciánk tisztelt és szeretett résztvevőit, köztük is mindenekelőtt a távolról jötteket, **erdélyi** – temesvári és nagyváradi – vendégeinket, külön is a Temesvári Emlékbizottság tagjait, akik egykor maguk is cselekvő és örvendező részesei lehettek a kommunista diktatúra bukásának. Testvéri szolidaritással üdvözlöm **román** Testvéreinket, akik a Temesvár Társaság képviselőiként – velünk együtt – folytatják küzdelmüket a tovább élő kommunizmus ellen. Ugyanez a szolidaritás kapcsol össze az egykori rendszerváltozás **külföldi** harcosaival. Előadók között üdvözölhetem Észtországból **Tunne Kelam** és az Erdélyből származó Gál Kinga európai képviselőket, **Cătălin Regea**, a Temesvár Társaság alelnöke és **Tőkés István**, a Temesvár Emlékbizottság tagja társaságában. Köszönet illesse őket szolgálatukért!

Végezetre – amint már utaltam reá – azt kívánom kihangsúlyozni, hogy mostani rendezvényünk nem anynyira az ünneplés, az évfordulói jubilálás, hanem sokkal inkább a számbavétel vagy éppenséggel a számonkérés alkalma akar lenni. A címbeli **mementó** elsőképpen azt jelenti, hogy a nemes kezdetekről és reményekről nem szabad elfeledkezniük, más szóval emlékezniük kell arra, hogy honnan indultunk, nyíltan szembenézve azzal, hogy három évtized elteltével hová és mire jutottunk. Ezen kérdésekre adott válaszunk egyáltalán

nem mondható megnyugtatónak. Tömören fogalmazva megállapíthatjuk, hogy: az elemi spontaneitással kirobbanó temesvári népfelkelés országos forradalom-má váló kiszélesedése nyomán a **Ion Iliescu** nevével fémjelzett ellenforradalmi csoport egy olyan hatalmi diverziót és államcsínyt hajtott végre, mely végletes

módon megakasztotta és eltérítette a romániai rendszerváltozást. Amint ezt **Mădălin Hodor** és társai közös petíciójukban követelik: több évtizedes halogatást és obstrukciót követően az ún. **forradalmi dosszié** büntetőügyi eljárásában végre meg kell állapítani és ki kell mondani az 1989-es diverziós és terrorisztikus eseményekkel kapcsolatos valóságot és igazságot. Meggyőződéssel valljuk, hogy **igazság-** és **jóvátétel** nélkül országunk jelenlegi válságos állapota nem orvosolható, és az egykor elkezdődött rendszerváltozás sem vihető sikerre, amiért mi is mindnyájan meghátrálás nélkül harcolunk, és amiben állhatatosan reménykedünk.

Brüsszel, 2019. február 19.

Tőkés László
EP-képviselő
volt temesvári lelkipásztor

ZARÁNDOKLATTAL EMLÉKEZTEK BOCSKAI ISTVÁNRA A HAJDÚK MAI UTÓDAI

Tizenharmadik alkalommal szervezték meg idén a magyarországi hajdútelepülések előjárói a Bocskai-zarándoklatot, amely a hajdú múlt ápolása és őrzése mellett a határok fölötti magyar nemzeti egységet is hivatott szolgálni és demonstrálni. A Hajdúnánás–Hajdúböszörmény–Debrecen–Derecske–Kolozsvár–Gyulafehérvár–Nagyenyed–Nagyvárad–Debrecen–Hajdúnánás útvonalat követő delegáció a **Bocskai István** (1557–1606) életéhez és uralkodásához kapcsolódó egyes helyszíneket, emlékhelyeket keresett fel február 22–23-án.

Várad volt kapitánya, Bihar vármegye főispánja, a Partium ura, Erdély fejedelme, a részlegesen felszabadított Magyarország választott és megkoronázott uralkodója, a magyar rendi jogok és a vallásszabadság

kimagasló harcosa, a hajdúk megszabadítója és letelepítője, valamint a székelyek kiváltságainak helyreállítója 1605. február 21-én lett Erdély fejedelme, a nyárádszeredai országgyűlés döntése alapján. Ugyanebben a hónapban látott hozzá Bocskai a reguláris hajdúkatona megszervezéséhez. Rá két évre, 1607. február 22-én már örök nyugóhelyre talált Erdély akkori fővárosában. Ezért is időzítette annak idején a zarándoklatot a kezdeményező és szervező **Szólláth Tibor** hajdúnánási polgármester a tél utolsó hónapjának valamelyik hétvégére. Az idei is rendben lezajlott, Kolozsváron a fejedelem szülőházánál, Gyulafehérváron a székesegyházban lévő sírnál, Nagyenyeden az 1849-es magyarellenes vérengzés emlékhelyénél hajtottak fejet és emlékeztek a hajdúk mai utódai, szombat délben

▶ érkezte Nagyváradra. A Partiumi Keresztény Egyetemen, a volt református egyházkerületi székházban **Tőkés László** és **id. Pintér István**, a Pro Universitate Partium Alapítvány elnöke és ügyvezetője köszöntötték a zárandokokat.

Európai parlamenti képviselőnk méltatta a hagyományossá vált Bocskai-zarándoklatot, ismertetve egyben azokat az emlékezetpolitikai rendezvényeket, amelyek a közelmúltban Nagyváradon is lezajlottak a jelesebb magyar történelmi évfordulók kapcsán. Bocskai István rövid, de korszakos jelentőségű uralkodásából azon eredményeket emelte ki, amelyek a „szabad hazában szabad vallás” jegyében egyfajta folytonosságot teremtettek a reformáció és a tordai vallásbéke korától a Rákóczi-szabadságharcra át 1848-ig, majd pedig a kiegyezésig. A három részre szakadt Magyarhonban „két malom közt” öröklődő fejedelem mintegy „második Mózesként” vált Erdély és a nemzet megmentőjévé, aki egyszersmind a hit védelmezőjeként („fidei defensor”) hagyott kitörölhetetlen nyomot történelmünkben – jelentette ki Tőkés László. „Hangsúlyoznunk kell nemes küzdelmében a **hit** és a **haza** ügyének teljes azonosságát, a **vallás** és a **nemzet szabadságáért** folytatott küzdelem erkölcsi és politikai legitimitását,

jogosultságát!” – mondott a püspök. Bocskai béke- és rendteremtő, konszolidációs politikájának egyik üdvös következménye volt, hogy a tordai vallásbéke hatályát nem csupán Erdélyben erősítette meg, hanem annak érvényét a királyi Magyarországra is kiterjesztette. Küzdelmeinek hitbélileg és teológiai alátámasztott, bibliai alapon álló, igazságos, erkölcsös és istenes voltát emelte ki, hiszen a fejedelem a kálvini „ellenállási jogból” kiindulva lépett fel a túlerővel szemben, a **magyar államiság** megmaradását és folytonosságát biztosítva az adott történelmi helyzetben.

Beszédében Tőkés László az időszerűség jegyében emelte ki – úgy is, mint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke –, hogy Bocskai politikai örökségét folytatva, végrendeletét szem előtt tartva az lenne „szükséges és hasznos” Erdély számára, hogy mivel a „korona ott fenn, nálunknál erősebb nemzetségnél”, Bukarestben van, – mutatis mutandis – legalább önmeghatározási jogához ragaszkodjon. „Másodszorban egy olyan történelmi szerepcserére van szükség, amelynek megfelelően Erdélynek a királyi Magyarországhoz fűződő egykori viszonyában az előbbi szerepét az utóbbi vegye át” – vélte, majd ebben a tekintetben köszönetet mondott a mai kis Magyarországnak, hogy a **határok fölötti nemzetegyesítés** politikája értelmében alkotmányos felelősséget vállal az erdélyi és partiumi magyarokért, az idegenbe szakadt nemzetrészekért, sikkra száll szabadságukért és boldogulásukért.

A továbbiakban **Tasi Sándor**, a Hajdú-Bihar megyei közgyűlés alelnöke osztotta meg néhány mondatban a zárandokúton szerzett élményeit, az „élő Bocskait” méltatva egyben, hiszen nem hal meg az, akit nem felejtenek el.

Elhangzott Tompa Mihály *A gólyához* című költeménye, ami után az emlékezők az egyetem belső udvarába, az ún. partiumi panteonba vonultak le, ahol **Somogyi László** hajdúböszörményi református lelkipásztor mondott rövid igei áhítatot. A zárandokok és a helybeliek – köztük az EMNT, a PKE és az Erdélyi Magyar Néppárt tisztségviselői – a tisztelet koszorúit helyezték el Bocskai István **emléktáblájánál**, amely éppen egy évtizede áll a jelenlegi helyén. A felemelő ünnepség a Himnusz eléneklésével ért véget.

MÁRCIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2019. március 1. • Marosvásárhely, Deus Provident Tanulmányi Ház

Az EMNT választmányi ülése

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöksége, valamint a megjelent területei vezetők áttekintették és kielemeztek az elmúlt időszak tevékenységét és főbb közéleti eseményeit, valamint meghatározták a szervezetet következő időszakra vonatkozó prioritásait. Behatóan foglalkoztak az év két kiemelt évfordulójával: a temesvári forradalmi események kirobbanásának 30 éves jubileumával, melyre a szervezet az egész évet átölelő programsorozattal készül, valamint a 30. kiadásához érkező Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktáborral, melynek az EMNT továbbra is kiemelt

partnere. Eldöntötték, hogy a korábbi évekhez hasonlóan az EMNT – a Néppárttal közösen – idén is buszokat indít Székelyföld és Erdély több városából a székely szabadság napjára tervezett március 10-i marosvásárhelyi nagygyűlésre.

• **Marosvásárhely**, unitárius egyházközség tanács-terme

Az EMNP Maros megyei szervezetének tisztújító küldöttgyűlése

Tőkés László az Erdélyi Magyar Néppárt védnökének minőségében az alakulat megyei küldöttgyűlésén vett részt. **László György** újraválasztott Maros megyei elnök köszöntő szavai nyomán beszédet intézett a szervezetben és erkölcsi téren megerősödött testülethez, ▶

▶ annak szükségességét hangsúlyozva, hogy a jelenlegi felemás romániai politikai viszonyok és a magyar pártviszonyok közepette az erdélyi nemzeti erők magukra találjanak. A március 23-án sorra kerülő kongresszus marosi küldötteinek megválasztásával zárult a megyei gyűlés.

Március 3. • Szentjobb, Bihar megye
Mezőgazdasági tanácskozás

A partiumi Hegyköz történelmi településén tartotta meg az Érmelléki Gazdák Egyesülete éves, immár hatodik gazdakonferenciáját, a szilágysági és a hegyközi gazdaegyesületek közreműködésével. A díszvendég Tőkés László EP-képviselő volt, az előadók pedig ágazati szakemberek és agrárpolitikusok. *(Lásd a tudósítást.)*

Március 4–7. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 8. • Budapest, Országház Vadászterme
A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának ülése

A KMKF ezúttal is a fővárosban tartotta soros plenáris ülését, amelyen részt vett és felszólalt Tőkés László erdélyi EP-képviselő is. *(Beszéde kiadványunkban olvasható.)*

Március 10. • Marosvásárhely, Postarét
A székely szabadság napja

Idén is több ezres tömeg gyűlt össze a székely vértanúk emlékműve körül, hogy emlékezzen és hangot adjon jogköveteléseinek. Az eseményen jelen volt és beszédet mondott **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő. A rendezvény zárásaként a tömeg a megyei kormánybiztosi hivatalhoz vonult, hogy átadja petícióját a román hatalom képviselőinek. *(Részletek jelen lap-számunkban.)*

Március 11–14. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Március 15. • Nagyvárad, Szent László tér, Ezredévi emléktér

1848-49-es emlékünnepély

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös március 15-i emlékezésének és ünneplésének több helyszíne is volt idén Nagyváradon. A város főterén megtartott zenés-táncos toborzó után az ünneplők a forradalmi magyar országgyűlés mártír jegyzőjének, Szacsvey Imrének a szobrához vonultak, ahol ünnepi beszédek és üzenetek hangzottak el. *(Képes beszámolókat lásd jelen kiadványunkban.)*

Március 16. • Nagyvárad, PKE díszterme
A Reform Tömörülés 25. évfordulója

A retrospektív ünnepi rendezvényen részt vett az RMDSZ egykori autonomista platformjának több alapítója, tagja, támogatója, szimpatizánsa. A **Reform Tömörülés** csapata tíz esztendőn át harcolt azért, hogy az RMDSZ politikáját ne Bukarestből határozzák meg, és hogy az autonómiaprogram ne csak a hiva-

talos dokumentumoknak legyen fő követelése, hanem a napi politikának is. Küzdött azért, hogy a szervezet forduljon vissza arról az útról, amelyen 1993-ban a neptuni tárgyalásokkal, majd 1996. novemberében a kormányra lépéssel elindult, és váljék ismét magyar nemzeti önkormányzattá. 2003-as önfeloszlatásakor vezetői úgy ítélték meg, a román politikai versenypárt-tá alakult RMDSZ-ben többé nem maradt esély az autonómiatörekvések folytatására. Egykori tagjainak zöme ma különböző politikai és civil szervezetekben tevékenykedik, többen kivonultak a közéletből, néhányan már az élők sorából is távoztak. A nagyváradi megemlékező rendezvényen részt vett és felszólalt **Tőkés László** EP-képviselő, az RMDSZ volt tiszteletbeli elnöke, jelenleg az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, valamint **Németh Zsolt**, a Magyar Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, **Toró T. Tibor**, az RT volt elnöke, **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke és **Szöcs Géza** miniszterelnöki főtanácsadó, az RMDSZ egykori főtítkára.

Március 18–21. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 18. • Brüsszel, Hotel Le Plaza
Nemzeti ünnepi emlékünnepe

Az Európai Parlament magyar néppárti képviselőcsoportja és a brüsszeli magyar közösség Magyar Hüllám Közéleti és Kulturális Társasága március 15-e alkalmából ünnepi megemlékezést és fogadást tartott Belgium fővárosában. Az eseményen **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő mondott köszöntőt, **Tuzson Bence**, a Miniszterelnökség államtitkára pedig ünnepi beszédet. Az est díszvendége a Csík Zenekar volt. A március 18-i esti rendezvényen tiszteletét tette a brüsszeli diplomáciai testület több képviselője, valamint **Schmitt Pál** volt magyar köztársasági elnök. *(Képviselőnk beszédét lásd kiadványunkban.)*

Március 23. • Nagyvárad, filharmónia koncert-terme

Az EMNP országos küldöttgyűlése

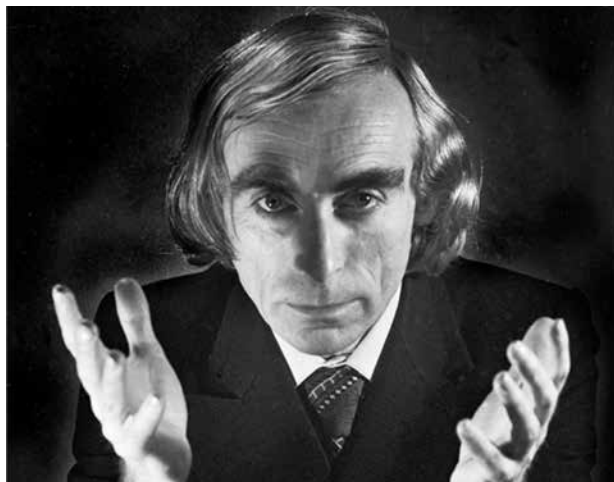
Az **Erdélyi Magyar Néppárt** 6. országos tisztújító küldöttgyűlésén Tőkés László EP-képviselő, a párt ▶

▶ védnöke mondott köszöntőbeszédet, egyebek mellett a romániai magyar nemzeti erők egyesítését szorgalmazva az autonómiaküzdelem fokozása céljából. (A részletekről lapunkban olvashatnak.)

Március 25–28. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Március 29. • Budapest, Farkasréti temető
Temetési szolgálat

Az Írországban elhunyt **Szabó József**, népszerű nevén Ódzsa, a neves erdélyi színházi rendező, dramaturg, író hamvait a magyar fővárosban helyezték örök nyugalomra. A temetésen Tőkés László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke hirdette a vigasztalás Igéjét. (Lásd beszámolóinkat.)

GAZDAKONFERENCIÁT SZERVEZETT AZ ÉGE SZENTJOBON

Jelképes helyszínen, a magyar történelem egyik fontos településén, a Bihar megyei Szentjobbon tartotta meg az Érmelléki Gazdák Egyesülete éves, immár hatodik gazdakonferenciáját március 3-án. A rendezvényen megjelent több mint 150 regisztrált vendéget házigazdai minőségében a település független polgármestere, **Molnár József** köszöntötte, aki örömet fejezte ki, hogy ilyen szép számú érdeklődő gazda részvétele mellett zajló programnak adhattak helyet.

A konferencia szervezői részéről **Csomortányi István**, az egyesület ügyvezetője köszöntötte a megjelenteket, kiemelve, hogy az esemény iránti érdeklődés az elmúlt években akkorára nőtt, hogy ezúttal az általános témájú előadásokat követően már két szekcióra bontva kellett azt megszervezni, külön a szántóföldi művelés iránt érdeklődőknek és külön a szőlő- és gyümölcsstermesztő gazdák számára meghívott előadókkal. Kiemelte, hogy az egyesület és a magyar agrármisztérium sok éves együttműködése nyomán jelenleg hat falugazdász segíti a bihari gazdák munkáját.

A résztvevőket díszvendégként **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke köszöntötte. Beszédében elmondta, egyre több erő hat abba az irányba, hogy fiataljaink ne itthon keressenek megélhetést, egyrészt a jól ismert hazai viszonyok miatt, másrészt az egyre inkább szervezeten működő nyugati munkaerő-elszívásnak betudhatóan. E folyamatok megállítása közös feladat, éppen ezért előremutató az érmellékiek gazdaszervezetének munkája, ugyanakkor köszönet jár Magyarországnak kormányának azokért a programokért, amelyek az utóbbi időszakban a gazdák támogatására elindulhattak. Az Érmellék jobb sorsra érdemes településeinek újbóli felvirágoztatásának ügye szoros összefüggésben áll a gazdák, a családi gazdaságok helyzetével és lehetőségeivel – mondotta a püspök.

Skapinyecz Péter igazgató a Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat Nonprofit Kft. tevékenységéről számolt be. Elmondta, hogy több átalakítást követően a folyamatosan bővülő hálózatnak Erdélyben már hét irodája működik, bár az Érmellék vonatkozásában konkrét programról ez idő szerint beszélni még nem lehet, azonban amint lesznek ilyenek, a részvételhez szükséges információk mindenki számára elérhetővé válnak.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Hajdú-Bihar megyei szervezetének képviseletében **Szólláth Tibor**, Hajdúnánás polgármestere, a kamara megyei elnöke szólt fel, őt a Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat nagyváradi irodavezetője, **Sárközi Zoltán** követte. **Ciprian Novac** a román Mezőgazdasági Kifizetési és Intervenciós Ügynökség (APIA) képviseletében a gazdák számára kiemelkedő fontosságú területalapú és jószág után járó mezőgazdasági támogatásokat ismertette a 2019-es évre vonatkozóan. Őt követte **Kun Attila**, aki a mezőgazdasági pályázati lehetőségeket ismertette, különös tekintettel a családi gazdaságok lehetőségeire.

A szünetet követően **Kujáni László**, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara alelnöke, ▶

és felesége, az év agrárembere címet 2014-ben elnyerő **Kujáni Lászlóné Cser Olga** gyakorló gazdaként a búza, kukorica, napraforgó tápanyag-utánpótlása és növényvédelme témakörében tartottak előadást.

Ezen előadásokkal párhuzamosan a szentjobbi községi házában **Gonda István**, a Debreceni Egyetem Mezőgazdasági, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Karának oktatója A gyümölcsstermesztés művelési rendszerei és perspektívái címmel többek között a metszés témakörét érintve tartott fontos előadást az érdeklődő gazdák számára, majd pedig **Apáti Ferenc** kertészmérnök osztotta meg szerteágazó gyakorlati

tapasztalatait Az időjárási károk elleni védekezés lehetőségei a gyümölcsstermesztésben címmel. **Majoros László** borász egy rögtönzött borkóstolóval egybekötött előadást tartott a szőlőművelés témakörében, A Tokaj-hegyaljai szőlőművelés és borászat tapasztalatai, tavaszi munkálatok a szőlőültetvényekben címmel.

Az agrárminisztérium részéről a falugazdászok munkáját ellenőrző **Szépe Ferenc** is részt vett a szakmai rendezvényen. A szervezésből kivette részét a Szilágysági Gazdák Egyesülete, valamint a Hegyközi Gazdák Egyesülete is, a szilágyságiakat egy húszfős delegáció képviselte a konferencián.

ÉSZAK-KOREÁBAN TOVÁBBRA IS SÚLYOS AZ EMBERJOGI HELYZET

Március 5-én az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tőkés László** EP-képviselő, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) alelnöke konferenciát szervezett az emberi jogok helyzetéről Észak-Koreában. A rendezvényt **Ferenczy Zsuzsa**, erdélyi képviselőnk brüsszeli munkatársa moderálta. Vendégek voltak: az **Emberi Jogok Határok Nélkül** (Human Rights Without Frontiers – HRWF) szervezet, **Lea Perekrests** alelnök képviselőjében és az **Észak-Koreai Emberi Jogok Bizottság** (Committee for Human Rights in North Korea – HRNK), amelyet **Greg Scărlătoiu** elnök és munkatársa, **Amanda Mortwedt Oh** képviselt. A meghívott előadók közé tartoztak továbbá **Bada Nam** és **Kim Tae-Hoon**, egy szülői civil szervezet vezetői (People for Successful Korean Reunification – PSCORE), amely a két Korea egyesítéséért munkálkodik. Véget ért előadást tartott a szintén dél-koreai **Hwang In-Cheol**, aki a „Hozzuk haza édesapámat” („Bring My Father Home”) elnevezésű civilmozgalomról tartott ismertetést, amely a phenjani rezsim által ötven évvel ezelőtt elrabolt édesapjának és tíz sorstársának a megtalálását és hazahozatalát tűzte ki célul.

Megnyitó beszédében erdélyi képviselőnk rámutatott, hogy az Európai Parlamentben az észak-koreai emberi jogi helyzet prioritást élvez. A Koreai-félszigeten zajló fejleményeket nagy figyelemmel követjük, és elvárjuk, hogy az amerikai és az észak-koreai elnökök között nemrégiben elkezdődött magas szintű párbeszéd se engedje háttérbe szorulni, hanem éppenséggel helyezze előtérbe az emberi jogok ügyét. Ez **Donald Trump** és **Kim Dzsong-un** eddigi találkozásain sajnálatos módon teljesen elsikkadt. Márpedig ameddig Észak-Korea tovább folytatja széles skálán mozgó, emberiesség ellen elkövetett bűntetteit, még a nukleáris leszerelés terén elért eredmények ellenére sem képzelhető el érdemi és tartós megoldás a koreai válság tekintetében – hangsúlyozta a DROI alelnöke. Kettős kisebbségi elnyomást elszenvedett erdélyi magyarként és keresztényen – református – lelkipáztorként **Tőkés László** a volt **Ceausescu-diktatúra** és a koreai **Kim-rezsim** között volt párhuzamot, reményét fejezve ki aziránt, hogy az előbbihez és az egész volt szovjet kommunizmushoz hasonlóan belátható időn belül az utóbbi is elnyeri méltó sorsát.

A HRWF alelnöke előadásában az Egyesült Nemzetek Szervezete által kezdeményezett **Egyetemes Időszakos Felülvizsgálat** (UPR) folyamatáról tartott előadást, tekintettel arra, hogy az észak-koreai helyzet következő felülvizsgálatára éppen idén májusban fog sor kerülni. Ezen monitorozási mechanizmusnak a feladata négyévente kiértékelni a 192 ENSZ-tagállam emberi jogi állapotát. Az előző időszakban (2009-ben és 2014-ben) elvégzett kiértékelések ajánlásait Észak-Korea rendre elutasította. Az ENSZ-hez címzett ideai javaslatainkban ismét felszólítjuk az országot, hogy vessen véget a súlyos, rendszeres és tömeges jogsértéseknek – jelezte Lea Perekrests. Gondolataihoz csatlakozva Greg Scărlătoiu, a román nemzetiségű washingtoni Korea-szakértő is azt hangsúlyozta, hogy a nemzetközi közösségnek erkölcsi kötelessége szót emelni a kommunista diktatúra ellen, az elnyomott koreai nép érdekében. Hasonlóképpen, a Bada Nam vezette szervezet is aktív résztvevője az észak-koreai felülvizsgálati folyamatnak. Ők elsősorban a gyermekjoggal, illetve gyermekvédelemmel foglalkoznak, tekintettel arra, hogy a teljes elszigeteltségben élő távol-keleti országban ezen a téren infernális állapotok uralkodnak. Véget ért Hwang In-Cheol az Európai Parlament segítségét kérte ahhoz, hogy fél évszázada elrabolt édesapja végre hazatérhessen. „Ötven éve élünk teljes bizonytalanságban. A nemzetközi közösség közbenjárása nélkül nincs esély arra, hogy édesapámat még élve láthassam. Ebben kérem az Európai Parlament közbenjárását” – zárta megrendítő felszólalását.

TŐKÉS LÁSZLÓ FELSZÓLALT A KMKF-EN

A **Kárpát-medencei Magyar Képviselek Fóruma** – amely az Országgyűlés elnöke szerint a legerősebb demokratikus felhatalmazással rendelkező magyar nemzetpolitikai szervezet, mivel a Magyarországon és a környező államokban működő magyar politikai szervezetek színeiben megválasztott törvényhozókat tömöríti, beleértve az európai parlamenti képviselőket – Budapesten tartotta meg soros plenáris ülését 2019. március 8-án, az Országház Vadásztermében.

Az ülésen felszólt az EP-képviselőként részt vevő **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is, aki fontosnak tartotta szorgalmazni az **erdélyi magyar összefogást** a májusi európai parlamenti választások küszöbén, mivel a szavazatmaximálás imperatívusza ellenére az RMDSZ nem mutat hajlandóságot választási koalíciót alkotni a két magyar polgári párttal. Másfelől a püspök úgy vélte, hogy az **Orbán Viktor** miniszterelnök által nemrég meghirdetett **családvédelmi akciótervet** jó lenne kiterjeszteni a határokon túlra is. A **magyarországi ellenzék** képviselőinek jelenlétét kihasználva felszólította őket, hogy nemzeti és európai érdekeinket ne tagadják meg, a törvénytelen bevándorlást és az iszlamizációt ne támogassák.

Erdélyi EP-képviselőnk felszólalása az alábbiakban olvasható.

*

Visszautasítva mindenféle, világszerte teret hódító nemi devianciát, az aberráns genderelmélet vagy az erőszakos feminizmus szélsőségeit, a teremtés rendjének és a nemek közötti egyenlőségnek az egészséges szellemében – a **nők nemzetközi napja** alkalmából – mindenekelőtt magam is a szebbik nem jelen lévő tagjait köszöntöm, élükön **Szili Katalin** elnök asszonnyal, a KMKF egyik alapítójával, a külhoni magyarok autonómiaügyeiben illetékes miniszterelnöki megbízottal.

Másodsorban a **Székely Nemzeti Tanács** által útjára indított, a kisebbségi közösségek által lakott régiókra vonatkozó **európai polgári kezdeményezés** luxemburgi európai bírósági sikere iránt fejezem ki

őszinte elismerésem, mely az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniójának (FUEN) törvénykezdeményezéséhez felzárkózva komoly előrelépést jelent az őshonos kisebbségek európai érdekvédelmi rendszerének kiépítése irányába. Külön is gratulálok érte **Izsák Balázs** elnök úrnak, a székely önrendelkezés megalkuvást nem ismerő harcosának!

Szintén elismerésemet fejezem ki érte az **RMDSZ**-nek, továbbá a **Fidesz–KDNP**-nek, mely utóbbi határozatos támogatása nélkül a kisebbségvédelmi törvénykezdeményezéshez szükséges milliányi aláírás semmiképpen sem gyűlhetett volna össze.

Kelemen Hunor RMDSZ-elnök elsöprő választási győzelméhez is gratulálok, ami a legutóbbi kolozsvári kongresszusuk egyetlen igazi tétje és központi eseménye volt. Egyik jeles vendég „valódi politikai **sikertörténetnek**” minősítette az RMDSZ-t. Kár azonban, hogy a kongresszus fajsúlyos kérdései között nem szerepelt a **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyletem**, valamint politikai foglyaink, **Beke István** és **Szöcs Zoltán** kiszabadításának a drámai ügye, amelyek sajnos egyáltalán nem illenek bele az említett „sikertörténetbe”.

Csak remélni lehet, hogy a küszöbön álló **európai parlamenti választásokon** az RMDSZ sikeresen fog szerepelni. Elnöke és **Orbán Viktor** miniszterelnök legutóbbi találkozásukon „erős Kárpát-medencei magyar EP-képviselőt tűztek ki célul”, mint ahogyan a Fidesz–KDNP és a legnagyobb határon túli magyar politikai szervezetek is ennek érdekében fogtak össze. Ezt szem előtt tartva igencsak sajnálatos volna, hogyha végül is mégsem jönne létre az az erdélyi **koalíciós választási lista**, melyet az Erdélyi Magyar Néppárt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Magyar Polgári Párt szorgalmaz.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes álláspontja szerint: „semmi sem fogadható el, ami gyengíti az RMDSZ-t” (sic!). Márpedig úgy ítélem meg, hogy maga az RMDSZ „gyengíti” önmagát, amikor lehetséges magyar szövetségeseit visszautasítja, és a „merjünk kicsik lenni!” szellemében eleve megelégedne két képviselői hellyel az új EP-ben. 2009-ben – az akkori 8,5 százalékkal – fényesen beigazolódtott, hogy összefogással legalább három helyre volna esélye az erdélyi magyarságnak. Kelemen elnök úr az **RMDSZ „identitását”** félti – ezzel szemben viszont nekünk sokkal inkább **nemzeti és európai identitásunkat** kellene érvényre juttatnunk! A Fidesz–KDNP határon átnyúló kampányával valószínűleg meglesz a **kettő** – de közös fellépéssel nekünk a **háromat-négyet** kellene megcéloznunk, miként évekkel ezelőtt a bulgáriai törökök tették.

Kettőn áll a vásár: az RMDSZ-nek nem kellene visszautasítania testvéri erdélyi választási szövetségünket!

Végezetre ezúton is megköszönöm a magyar kormány és az országgyűlésnek a fokozatosan előrehaladó **erdélyi gazdaságfejlesztési program** jótéteményeit. Az erdélyi nemzeti oldal szintén igényt tart az

▶ ebben való cselekvő részvételre, és az **agrárfejlesztési programban** sem tart helyénvalónak semmiféle kizárólagosságot.

Az előbbiekhöz hasonlóan a **családvédelmi program** határon túlra való kiterjesztését is fontosnak tartanám, melyből szintén készsággel kivennénk a részünket.

Sok sikert kívánok stratégiai szövetségeseinknek – a Fidesznek és a KDNP-nek – az embert és nemzetet próbáló európai parlamenti választásokhoz! Az

ellenzéki pártokat viszont arra kérem, hogy nemzeti és európai érdekeinket ne tagadják meg, a törvénytelen bevándorlást és az iszlamizációt ne támogassák!

Csak remélni merem, hogy mandátumom hátralévő részében a **Fidesz – Magyar Polgári Szövetséget** nem taszítják ki az Európai Néppártból, és a **Kereszténydemokrata Néppárt** színeiben – Hólvényi György társaságában – nem maradunk magunkra az Európai Parlament néppárti frakciójában.

AZ ERDÉLYI MAGYARSÁG MEGFÉLEMLÍTÉSE ÉS ELNYOMÁSA ELLEN

Székelyföld területi autonómiáját, valamint **Beke István** és **Szócs Zoltán** politikai foglyok szabadon bocsátását követelte március 10-én a több ezres tömeg Marosvásárhelyen, a **székely szabadság napja** alkalmából. A tüntetők közfelkiáltással fogadták el a demonstrációt szervező Székely Nemzeti Tanács azon kiáltványát, melyben a romániai magyar közösség elnyomása és megfélemlítése ellen tiltakoztak, valamint kijelentették: a román kormány tudatosan törekszik – európai uniós eszközöket is igénybe véve – Székelyföld elszegényítésére.

A székely nép nem mond le Székelyföld területi autonómiájáról, mivel ez a törekvés nem jelent fenyegetést senki számára – jelentette ki rendezvénynyitó beszédében **Izsák Balázs**, az SZNT elnöke, aki „a székely jövőépítés első európai sikereként” értékelte, hogy a luxemburgi európai bíróság nekik adott igazat az Európai Bizottsággal folytatott jogvitában.

Tókes László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő egyebek mellett leszögezte: „Nemzeti jogvédő küzdelmünkben mindenkire szükség van!” Beszéde teljes terjedelmében olvasható jelen kiadványunkban.

Szili Katalin, a határon túli autonómiaügyeket koordináló miniszterelnöki megbízott levélben üdvözölte az esemény résztvevőit. „Bebizonyosodott, hogy az Európai Bizottság sorozatos helytelen döntéseivel akadályozza az őshonos kisebbségek helyzetének rendezését. Egész Erdély és Székelyföld érdeke, hogy egy sikeres aláírásgyűjtéssel hívjuk fel az európai intézményrendszer figyelmét az őshonos kisebbségekkel szembeni

mulasztásaira és a hiányosság pótlása érdekében cselekvésre késztesse” - írta a politikus az SZNT európai polgári kezdeményezésére utalva.

A magyar miniszterelnökség nemzetpolitikai államtitkárságának – **Potápi Árpád János** államtitkár által jegyzett – állásfoglalása is felolvasásra került. A dokumentum szerint a magyar kormány továbbra is a leghatározottabban kiáll azon álláspontja mellett, hogy az autonómia, az önrendelkezés joga a kisebbségben élő közösségek megmaradásának biztosítéka.

A székely szabadság napja alkalmából rendezett marosvásárhelyi megemlékezésre és autonómiatüntetésre érkezett demonstrálók a székely vértanúk emlékművétől a kormánybiztosi hivatalhoz vonultak, magyar és székely zászlókat lengetve, autonómiát követelő feliratokat magasba emelve. Itt átadták a közfelkiáltással elfogadott petíciót, tiltakozva „a román állampolgárságú magyarok elnyomása, a magyar közösség megfélemlítése” ellen.

A SZÉKELY SZABADSÁG NAPJÁN

Éppen **165 éve** annak, hogy 1854. március 10-én, ezen a napon, itt a Postaréten a leggyalázatosabb halálnemre ítélve, bitófán kivégezték székely vértanúinkat, a **Makk-féle összeesküvés** legnagyobb rangú székelyföldi vezetőit: bágyi **Török János** marosvásárhelyi, martonosi Gálffy Mihály udvarhelyszéki és nagyváradi **Horváth Károly** háromszéki főparancsnokokat. A korabeli **visszaemlékezők** szerint a siralomházban mindhárom elítélt a legnagyobb nyugalommal tanúsította, mivel tudták, hogy a hazáért halnak meg. Ahogyan **Jókai Mór** az emléktáblán fogalmaz: „Élni szabadságban, vagy ezért meghalni merészen: / Ezt hitték, vallták s haltak érte híven.”

Emlékük legyen áldott! Bizonyosság vagyunk reá, akik ma – és évről évre – összegyűlünk, hogy példájuk örökké él, és a bitófán értünk elszenvedett keresztaláluk a feltámadott Krisztus által örök életet érdemel. Velük és Sepsiszentgyörgyön kivégzett sorstársaikkal együtt valljuk, hogy: „Itt élned, haldod kell!”

Minő furcsa firtora a sorsnak, hogy a Makk-féle szervezkedés főhadiszállása **Bukarestben** volt – Nagy József szabómester házában –, abban a városban, a királyi Románia utóbbi fővárosában, mely jelenkori szabadságharcunk és a székely önrendelkezés legfőbb el-
▶

- És minő cinizmusa a korabeli **Habsburg-hatalomnak**, hogy a nagyszebeni haditörvényszék elítélteit a szabadsághoz híű székely nép megfélemlítése végett éppen székesfővárosába, Székely-Marosvásárhelyre hurcolta: hogy elrettentő példát statuáljanak, tetemre ide hívták eleinket.

Távoli analógiának tűnik ugyan, de mégiscsak teljes mértékben ideillő, hogy ártatlanul börtönt szenvedő székely politikai foglyaink, **Beke István** és **Szócs Zoltán** igaztalan elítélésével és meghurcolásával a Habsburgok helyébe lépett nacionalista-posztkommunista főhatalom szintén **a megfélemlítés** elrettentő erejét veti be jogaiért, szabadságáért és autonómiáért kiálló székely népünk és egész erdélyi magyarságunk ellen. Immár száz esztendeje ezt teszi velünk a mindenkori többségi román hatalom – ahelyett, hogy közös hazánk/országunk javára szövetségre lépne velünk. A németből lett **Klaus Iohannis** államelnök is rendre visszautasítja közeledésünket, a gyulafehérvári centenáriumát ünneplő román politikai osztály is „fesztív” magyarellenességben éli ki magát, nem akarva megérteni, hogy mi nem akarunk az elűzött és a kiárusított **szászok** és **svábok** sorsára jutni. Nemzetárulók sem akarunk lenni, miként a maradék németség, illetve a szerepét tévesztett **Német Demokrata Fórum** címeres vezetői – **Victor Ovidiu Ganț** és **Paul-Jürgen Porr** –, akik kipusztuló félben lévő népük hiteles képviselője helyett – politikai megrendelésre – azzal dicsekszenek, hogy száz évvel ezelőtt „alapító tagjai voltak Nagy-Romániának” (am. „membrii fondatori ai României Mari”). A **Székely Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** sem a német, sem a magyar renegátok, hitehagyottak, megalkuvók és karrieristák példáját nem akarja követni. Nincs köztünk helye „**Bíró Mihályoknak**”, akik a többségi hatalom zsoldjába szegődve, júdásokként juttatták bitófára a székely vértanúkat.

165 esztendővel ezelőtt nem volt kegyelem a székely szabadságharcosoknak. A katonai törvényszék statáriális verdiktje ellen még csak fellebbezni sem állott módjukban. A humánus Európában immáron nincs helye halálbüntetésnek, de – másmilyen módon – nem kevésbé halálos az **az ítélet**, melyet száz évvel ezelőtt

mondtak ki az erdélyi magyarság és a jobb sorsra érdemes Székelyföld, közelebről pedig a nacionálkommunista asszimilációs politikának alávett Marosvásárhely felett.

Testvéreim, nem akarok elkéséríteni benneteket. Tartós nyomorúságainkhoz viszonyítva: jó híreink vannak!

Az Isten is úgy akarta, hogy a Székely Szabadság Napja tiszteletére a luxemburgi **Európai Bíróság** hat év után végre felülbírálja az Európai Bizottság elutasító határozatát, és lehetővé tegye az SZNT nemzeti régiókról szóló **európai polgári kezdeményezésének** a bejegyzését. Emeljük meg a kalapunkat **Izsák Balázs** elnök és az Erdélyből jogtalanul kitiltott **Dabis Attila** külügyi tanácsadó, valamint bel- és külföldi harcostársaik előtt, akik ezt az eleve vesztesnek tűnő ügyet részleges győzelemre vitték. „Részlegesnek” mondom, mert a munka neheze még hátra van...

Szintén jó hírek számít, hogy a minap a román legfelsőbb bíróság helyt adott **Beke István** és **Szócs Zoltán** **rendkívüli jogorvoslati kérelmének**, és az igazságtalan és jogellenes ügy újratárgyalását elrendelte.

Azt is viszonylag jó hírként könyvelhetjük el, hogy hosszan tartó kilincselés nyomán **Ecaterina Andronescu** tanügyminiszter kedden végre hivatalában fogadni kész az EMNT, az SZNT és az Erdélyi Magyar Néppárt küldöttségét, mely benyújtja 15 ezer aláírással ellátott petícióját a **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem** eredeti formájában való helyreállítása érdekében.

Minő képtelenség, hogy **Románia** az SZNT-vel szemben saját székely állampolgárai kárára szállt be a luxemburgi perbe, és lett vesztese annak – ahelyett, hogy „jó gazdájukként” maga is képviselné érdekeiket!

Minő szegény, hogy több évi késedelemmel – post factum – az **RMDSZ** urai csak utólagosan mímelik a tárgyalásokat a magyar orvostudomány ügyében, minekutána parlamenti román pártszövetségeseik hathatós közreműködésével a **MOGYE** már a Babeş-egyetemmel összeolvasztott Bolyai Tudományegyetem végzetes sorsára jutott, vagyis erővel bekebelezték a román Petru Maior Egyetembe.

Hadd tegyem hozzá, hogy ebben az ügyben az Európai Parlamentben is folyik a nemtelen nacionalista nyomulás és megtévesztő propaganda: **Leonard Azamfirei** csauseszkánus rektor egy 14 oldalas irománnyal kereste meg **Antonio Tajani** európai parlamenti elnököt, cáfolataként januári felszólalásomnak, melyben a MOGYE ügyében kialakult „szükségállapotra” és „a romániai jogállamiság siralmas helyzetére” hívtam fel a figyelmet, mely a többségi románokkal együtt az erdélyi magyarokat és a székelységet is sújtja.

Ideje volna, hogy az Európai Unió és az **Orbán Viktor** miniszterelnököt kárhóztató néppárti frakciónk ne csak a **CEU** – a Soros-féle Közép-Európai Egyetem – sorsával, hanem a megsemmisülés határára jutott marosvásárhelyi magyar egyetemünk helyzetével is foglalkozzon!

És annak is itt volna az ideje, hogy végre **Andronescu** miniszter érvényt szerezzen annak a 2012 szeptemberében, az ő jelenlétében aláírt marosvásárhelyi megállapodásnak, melynek **7. pontja** kimondja az or- ➤

▶ vosi és gyógyszerészeti egyetem magyar főtanszékének a létrehozatalát!

Testvéreim! Székelyföldi, közép-erdélyi, partiumi és vásárhelyi magyarok!

Harminc éve, hogy megszabadultunk a **Ceașescu-diktatúrától**. Ideje volna már végképpen szabadulnunk gyászos örökségétől is. A románoknak és a magyaroknak közös érdeke ez.

Az **EU-elnökségből** fakadó kötelezettsége országunknak, hogy az általa meghirdetett kohézió – mint közös európai érték – alapján ismerje el és hagyja élni a Székelyföldet mint önálló európai nemzeti régiót!

Követeljük Beke István és Szócs Zoltán felmentését és szabadon bocsátását!

Követeljük a tanügyi, a székely területi és a magyar kulturális autonómiát, Partium különleges területi jogállását!

Követeljük a magyar orvostudományi és gyógyszerészeti egyetem maradéktalan helyreállítását!

Teljes szolidaritásunkról biztosíthatjuk **román Testvéreinket** is a jogállamiságért folytatott küzdelmükben és a korrupció elleni harcukban.

Csak üdvözlünk lehet a **Nyugati Szövetség** és az Észak-Erdélyi Szövetség létrejöttét, a Bukarest-központú politikai centralizmus leépítése érdekében. Székelyföldnek is követnie kell példájukat!

Üdvözljük a székelyföldi régió és **Dél-Tirol** közötti együttműködés ígéretes európai tervét!

Álljunk ellent azoknak, akik „vissza akarják vinni az időben Romániát a Ceașescu-korszakba” – amint egy román újságíró mondja. Az újkori Securitate színeiben játszó **Dan Tanasă** diverziójának és a Kovászna, Harghita, Maros megyei románok ún. **Civil Fórumának** sincs helye Romániában.

Az RMDSZ bontsa fel parlamenti együttműködési megállapodását, ha főbenjáró magyar ügyeinkben nem talál támogatást a kormánypártoknál! Vessen véget sikerpropagandára épülő „kongresszusi” politikájának! Ne a nyilvánvaló ellenségeinkkel, hanem velünk, magyarokkal fogjon össze: a székely és a magyar tanácsokkal és a nemzeti pártokkal.

Nagy erőpróba előtt állunk: össze kell gyűjtenünk egymillió aláírást. Másik nagy feladatunk: magyar összefogással három-négy fős képvisellet bevennünk az Európai Parlamentbe. Ha az RMDSZ továbbra is el-

zárkózik a megegyezéstől, a pusztá képvisletünk is veszélybe kerülhet.

„Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről-főre... mindent, aki hadba mehet Izráelben” – mondja az Úr **Mózesnek** a népszámlálásról szóló könyvben (4Móz 1,2-3). Istennek hála, ma már nem kell hadba vonulnunk, vagy a székely vértanúk módjára vérünket ontanunk. Békés igazság- és szabadságharcunkban,

nemzeti jogvédő küzdelmünkben viszont minden „hadra fogható” nemzettársunkra – magyarokra és székely magyarokra – szükségünk van, idehaza és a határokon által. **Ferenc pápának** is meg kell látnia, hogy **Márton Áron** népével van dolga. A Székely Szabadság Napjának mostani állapotunkban ez a legfőbb üzenete.

Elkezdődött a **nagyböjt** időszaka. Azzal a hittel járjuk végig, hogy erdélyi népünk böjtjét és kálváriáját a húsvét öröme fogja megkoronázni. Isten áldását kívánom a közelgő ünnepekre!

„Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!”

Tőkés László
EP-képviselő

az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke

(Elhangzott Marosvásárhelyen, a székely vértanúk postaréti emlékművénél, 2019. március 10-én.)

TŐKÉS LÁSZLÓ: „TALPRA KELL ÁLLANUNK!

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** közös március 15-i emlékezésének és ünneplésének több helyszíne is volt Nagyváradon. A két szervezet képviselői délelőtt koszorúkat helyeztek el **Rulikowski Kázmér** lengyel százados sírjánál. A dzsidás tiszt a cári hadseregben szolgált, de átállt a magyar szabadságharc oldalára, **Bem** József mellett harcolva esett orosz fogságba, 1849. augusztus 28-án Nagyváradon végezték ki alig 22 évesen. Csak 1872-ben állíthatott neki méltó síremléket a város a ma már az ő nevét viselő köztemető bejáratánál. A továbbiakban főhajtásra és koszorúzásra kerül sor a nagyvárad-rogiuszi református templom harangtornya

alatt kialakított emlékhelynél, itt több olyan **egykori forradalmár** és **szabadságharcos** sírköve áll, akiket a kommunista rezsim idején bezárt, majd pedig már az „új és eredeti román demokráciában” felszámolt Olaszi temetőben hantoltak el valaha. Innen **Petőfi Sándor** mellszobrához vonultak az emlékezők, a forradalmár költőről elnevezett egykori Schlauch-kertbe, majd délben a Barátok templomának kriptájában **Farszádi Kovács István**, Bem tábornok segédtestje síremlékét koszorúzták meg.

Délután néptáncos, dalos, verses toborzót tartottak a város főterén, ennek lehetőségét csak pár éve biztosítja a román többségű helyi önkormányzat a ma- ▶

- ▶ gyar polgári oldal kezdeményezésére. A Szent László térről nemzeti zászlókkal vonultak át az ünneplők a forradalmi magyar országgyűlés mártír jegyzőjének, **Szacsvay Imrének** a szobrához, az Ezredévi emléktérre, ahol két ünnepi beszéd és egy ünnepi üzenet hangzott el.

A megemlékezést levezető **Török Sándor** Bihar megyei EMNT-elnök elsőként **Csige Sándort**, Magyarország kolozsvári konzulját kérte föl, hogy tolmácsolja **Orbán Viktor** miniszterelnök üzenetét, aki a magyar szabadság születésnapján tisztelettel köszöntötte a világ magyarságát, és felemelő ünneplést kívánt minden magyar honfitársunknak. A kormányfő egyebek mellett így fogalmazott: „1848. március tizenötödike szabadságunk, nemzeti függetlenségünk és összetartozásunk szimbóluma. Élünk bárhol is a világon, ezen a napon egy ütemre dobban a szívünk, kokárdát tűzünk a kabátunkra, s együtt ünnepeljük a márciusi ifjakat. Emlékezünk a hősökre, akik bátran vallották, és a szabadságharc csatamezőin is bizonyították, hogy **a haza minden előtt**. 171 évvel ezelőtt ez a négy rövid szó magyar emberek millióinak sorsát fordította meg, és azóta is arra tanít minket, hogy egyedül akkor győzhetünk, ha büszkén vállaljuk nyelvünket, kultúránkat és nemzeti jelképeinket. Hiszen akárcsak 1848-ban, úgy ma is igaz, hogy csak a jövőjük érdekében együtt cselekvő, erős és öntudatos nemzetek állhatnak meg a birodalmi fenyegetésekkel szemben.”

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke a száz éve elhunyt egykori váradi újságíró, **Ady Endrét**, valamint „holnapos” poétatársát, **Babits Mihályt**, továbbá a **Szentírást** idézve mondott egyszerre történelmi ívű és aktuálpolitikai töltetű, össznemzeti léptékű és lokálpatriotizmustól áthatott ünnepi beszédet. Kijelentette, hogy ma a magyar forradalom és szabadságharc szelleme iránti hűség azt mondatja velünk: „Nem engedünk a 48-ból. A beszédes számok nyelvén idézzük mindenkor 56-ot. És az ellopott temesvári forradalom eszményei és céljai iránti hűséggel valljuk jobb sorsra érdemes román Testvéreinkkel együtt, hogy: a 89-ből sem engedhetünk. A Habsburgok uralma, a szovjet kommunizmus és a Ceaușescu-diktatúra ellen egyként fellázdadtunk. És

azzal az újszerű 21. századi hadviseléssel is szembe szállunk (...), amelynek rendjén elsődlegesen nem a területet, hanem a tudatot – keresztény, európai és nemzeti tudatunkat – akarják megszállni a globalista, baloldali liberális vagy akár az utódkommunista nacionalista hatalmak – hogy aztán identitásában elbizonytalanított és erkölcsileg lefegyverzett kontinensünket és országainkat a nyakunkra hozott migránsok hada akadálytalanul elfoglalhassa...”

Petőfi Nemzeti dalának lelkesítő verssorát idézve mutatott rá a püspök: elérkezett az idő, hogy az erdélyi, külhoni magyarok is talpra álljanak. „Az olcsó hivatalos sikerpropaganda helyett végre őszintén szembe kell néznünk valós helyzetünkkel, és ekképpen cselekednünk. Az Európai Közösség sem tud segíteni rajtunk, hogyha mi magunk megalkuszunk, sorsunk irányítását kiengedjük a kezünkől, és restek vagyunk a cselekvésre.” Az erdélyi, partiumi, bánági magyarság demográfiai mutatóira utalva Tőkés László a tőle megszokott szókimondással jelentett ki: „A dezertálók s a hitehagyottak száma viszont növekszik. Anyjuk méhének falán dörömbölnek a meg nem született gyermekek. Akik még maradtak 'örzön, árván': inukba száll a bátorság. Ez így nem mehet tovább! Vegyünk példát Szacsvay Imréről és Petőfi Sándorról! Mennyivel szerencsésebbek vagyunk náluk, hiszen még csak vérünket sem kell ontanunk a hazáért és a szabadságért... Akkor hát legalább azt tegyük meg, ami erőnkől telik: vívjuk meg mindennapi békés élet-, igazság- és szabadságharcainkat!”

Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Ifjak egyik korábbi vezetője, a Néppárt Bihar megyei mai elnöke beszédében rámutatott: életének eddigi 36 évéből harminc a folyamatos autonómiakövetelés, nyelvjogi és restitúciós-kárpótlási küzdelem, iskola- és egyetem-visszaszerzési harc, a mindent eluráló korrupció és a be nem váltott választási ígéretetek jegyében telt el. Köszönetet mondva az Orbán-kormány nemzetegyesítő, határok fölött is ténylegesen ható, gazdasági és kulturális vonatkozású támogatásának, kijelentette: azért olyan nagyok a különbségek az erdélyi és a magyarországi magyarok kilátásai között, mert Magyarországon ugyan „1989-ben nem volt forradalom, de lett ▶

► rendszerváltás”. Hozzátette: „itthon volt forradalom, de nem volt rendszerváltás”. A romániai többségi társadalom és az állampolitika kisebbségellenes jelenségeit bírálva rámutatott: szakadék tátong a valóság és a velünk láttatni kívánt helyzet között, a Bukaresttel mindig mindenben együttműködő „hivatalos magyar érdekképviselő” propagandája és sajtója által sulykolta, illetve a helyi közösségek, az egyszerű emberek által megéltek, tapasztaltak között. Ennek ellenére, „a

nemzet és Erdély iránti megingathatatlan hűség” jegyében folytatott küzdelmet ígérve, optimista kicsengéssel zárta felszólalását.

Az ünnepi megemlékezésen szavalatok hangzottak el, közreműködtek a Váradai Dalnokok **Márkus Zoltán**, a Nagyvárad Asszonykórus **Tasnádi Ferencz** irányításával, valamint a **Motolla** énekegyüttes. A rendezvény a tisztelgő szervezetek és polgárok koszorúinak, virágainak elhelyezésével, a Himnusz eléneklésével zárult.

LÉGY BÁTOR ÉS ERŐS! HÍV A HAZA!

A Holnaposok vátesz költőjét, **Ady Endrét** idézem halálának százados évfordulóján, azon szavait, amelyeket 1900. március 15-én, a Szabadság című nagyváradi újságban jelentetett meg: „Olyan kor gyermekei vagyunk, kik hétköznap születvén, nem tudunk ünnepelni (...) Nem érezzük a közösség átszellemülteké tevő érzését: mi nagyon is emberek vagyunk, hidegek és önzők. Így sejtjük. És ezt be kell vallanunk a mai ünnepen...” A Költő nemes elégedetlenségét ugyanakkor azzal a hő óhajással fordítja jóra, hogy: ne legyen „a mai ünnep a megszokásé, hanem az emlékekből erőt gyűjtő lelkeké!”

Ünnepi önvizsgálatunkat találó módon egészíti ki **Babits Mihály** Petőfi koszorúi című versében megfogalmazott keserű kritikája: „Csak a vak Megszokás, a süket Hivatal / hozza koszorúit”. „Kelj, magyar ifjúság, légy te virág magad!” – teszi hozzá, méltó ünneplésre biztatva az utókort.

Tisztelt Polgártársaim! Kedves Testvéreim!

Milyen jó, hogy bennünk jó talajra talál az építő költői kritika, és íme, szakítva a „vak Megszokással” és a „süket Hivatal” fesztív gyakorlatával, nem politikai propagandaeszköznek vagy szavazatszerző kampányeseménynek tekintjük az 1848-as forradalom eme jeles évfordulóját, hanem a magyar hazával együtt éltejük a márciusi ifjak példáját és emlékét, valamint a haza és a szabadság szeretetét, amelyért ők életre, halálra síkra szálltak. Ha pedig valaki is kifogás tárgyává tenné, hogy másoktól külön ünnepelünk, hadd hozzam fel mértékadó példa gyanánt, hogy **Orbán Viktor** sem tudnak együtt ünnepelni **Gyurcsányékkal**, még hogyha a nemzet közösségében valamennyi ünneplővel együtt is éreznek.

Március idusán **mi, nagyváradiak** büszkék lehetünk arra, hogy 171 évvel ezelőtt városunk és Biharország élen járt a forradalomban és a szabadságharcban. Kiragadott példa gyanánt hadd említsem meg, hogy a márciusi ifjak egyike az az albisi születésű **Irinyi József** hírlapíró volt, aki a pozsonyi reformországgyűlés eszméiből és javaslataiból merítve oroszánrészt vállalt a híres-neves **12 pont** megfogalmazásában. A hely szellemében és krisztusi vértanúsága iránti főhajtással szintén ide kívánczok a „bihari kis Kossuthnak” nevezett **Szacsvay Imre** cselekedete, aki valóságos viharhadárként már 1848. március 13-án rölapokkal töltötte meg Nagyvárad utcáit, melyek szövegében – egyebek mellett – ez állott: „Le Apponyival, vége a huncutok kormányának, éljen a szabad alkotmány és a népképviselő! Éljen Kossuth!”

Mi, magyarok a szabadságharcban mindig élen járunk: soha sem túrtuk meg a nyakunkon az istentelen idegen igát. **1989** „szabadító karácsonyának” 30. évfordulóján református egyházunk és magyarságunk abban játszott szerepére is méltán lehetünk büszkék. A magyar forradalom és szabadságharc szelleme iránti hűség mondatja velünk, hogy: „**Nem engedünk a 48-ból!**”. A beszédes számok nyelvén idézzük mindenkor **56-ot**. És az ellopott temesvári forradalom eszményei és céljai iránti hűséggel valljuk jobb sorsra érdemes román Testvéreinkkel együtt, hogy: a 89-ből sem engedhetünk.

A Habsburgok uralma, a szovjet kommunizmus és a Ceaușescu-diktatúra ellen egyként fellázdunk. És azzal az újszerű **21. századi hadviseléssel** is szembe szállunk, amelyről múlt héten, a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumán szolt a Magyar Országgyűlés elnöke, amelynek rendjén elsődlegesen nem a területet, hanem a tudatot – keresztény, európai és nemzeti tudatunkat – akarják megszállni a globalista, baloldali liberális vagy akár az utódkommunista nacionalista hatalmak – hogy aztán identitásában elbizonytalanított és erkölcsileg lefegyverzett kontinensünket és országainkat a nyakunkra hozott migránsok hada akadálytalanul elfoglalhassa...

Szakadatlan és leveretett szabadságharcaink mai, **március üzenete** azonban nem a kudarc, a beletörődés, az önfeladás és a meghátrálás, hanem az újrakezés, a folytatás és a kitartás, hiszen szabadság nélkül élni nem lehet, és a szabadságra született ember számára méltatlan állapot. ►

„Talpra magyar, hí a haza” – imígyen toboroz a küzdelemre a szabadságharc költője, **Petőfi Sándor**. Ne csak szavaljuk, hanem kövessük is a szavát!

Talpra álltunk – állapította meg a nemzet miniszterelnöke legutóbbi országértékelő beszédében. Elestett állapotunkban végre nekünk, erdélyi-külhoni magyaroknak is – magyar hazánkkal együtt – **talpra kell állanunk!** Az olcsó hivatalos sikerpropaganda helyett végre őszintén szembe kell néznünk valós helyzetünkkel, és ekképpen cselekednünk. Az Európai Közösség sem tud segíteni rajtunk, hogyha mi magunk megaluskuzunk, sorsunk irányítását kiengedjük a kezünk közül, és restek vagyunk a cselekvésre.

Tehetetlenségünk és emberi, politikai gyávaságunk közepette a **Verssel** együtt most hadd szóljon hozzánk az **Ige**: „a költő mélyből szól / isten a magasból / figyelj szavunkra / földi halandó” – biztat bennünket **Pataki István** bihari költőnk alkalmi intelmében.

„Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetségünkért és a mi Istenünknek városaiért” – ekképpen bátorítja küzdelemre Isten embere az ő népét (2Sám 10,12). **Kossuth Lajos** azt üzeni, hogy „elfogyott a regimentje”. Erdély, Nagyvárad magyarsága is elapadófélben. A dezertálók s a hitehagyottak száma viszont növekszik. Anyjuk méhének falán dörömbölnek a meg nem született gyermekek. Akik még maradtak „őrzőn, árván”: inukba száll a bátorság. Ez így nem mehet tovább! Vegyünk példát Szacsvey Imréről és Petőfi Sándorról! Mennyivel szerencsésebbek vagyunk náluk, hiszen még csak vérünket sem kell ontanunk a hazáért és a szabadságért... Akkor hát legalább azt tegyük meg, ami erőnkben telik: vívjuk meg mindennapi békés élet-, igazság- és szabadságharcainkat!”

Tőkés László

(Elhangzott Nagyváradon, 2018. március 15-én.)

NYILATKOZAT

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes megtisztelő látogatása nemzeti ünnepünkön minden bizonnyal örömet jelentett nagyváradi, bihari magyarságunk számára. Köszönet illeti jöveteléért.

Ünnep után viszont alkalmas az idő arra, hogy látogatása aktuálpolitikai körülményeiről is szóljunk.

Az **RMDSZ** központi ünnepi rendezvényét nyilvánvaló választási kampánycéllal helyezték **Nagyváradra**. Itt elmondott beszédében maga a miniszterelnök-helyettes is azt szorgalmazta, hogy minél több erdélyi képviselőt juttassunk az Európai Parlamentbe. Ehhez viszont nem elég a jó szándék és a választási propaganda. Az erős erdélyi magyar képviselet megvalósítása céljából – mintként 2009-ben – szükséges volna a **nemzeti összefogás**. Ezt azonban a pártérdeket a nemzeti érdek fölébe helyező RMDSZ mindezidáig visszautasította. Az sem közömbös, hogy a szövetség milyen jelölteket állít az első helyekre, és hogy pártos szűklátókörűséggel csupán két képviselő bejuttatását célozza meg az Európai Parlamentbe, eleve lemondva ezáltal az összefogással elérhető legalább három mandátumról, illetve a nemzeti, polgári pártok követőinek szavazatáról.

Kár, hogy a Miniszterelnök-helyettes urat egy ilyen pártos és minimalista közreműködésre kérték fel. Ezúton ismételt javaslom a Magyar Polgári Párttal és az Erdélyi Magyar Néppárttal való **választási összefogást**.

Másodsorban sajnálatosnak tartom, hogy a miniszterelnök-helyettes éppen annak a bihari RMDSZ-nek a vendégeként érkezett Nagyváradra, amelyre a korrupció sötét árnya vetül. Nem lett volna szabad a jelenléteben azt a **Szabó Ödön** parlamenti képviselőt szóhoz

juttatni, aki **Biró Rozália** képviselővel és **Kiss Sándor** volt megyei RMDSZ-elnökkel együtt szerepet játszott a jobb sorsra érdemes Ady-központ létrehozására szánt magyar állami támogatás eltérítésében, majd elvesztesztetésében. **Kelemen Hunor** országos elnököt is komoly felelősség terheli a nevezett bihari RMDSZ-vezetők futtatásában, illetve a Miniszterelnök-helyettes úrnak ebbe a lehetetlen helyzetbe való hozzászában.

Ezúton ismételt javaslom nevezettek, illetve az Ady-központ ügyében eljáró bihari RMDSZ-szervezet és Mecénás Alapítvány **elszámoltatását**.

Nagyvárad, 2019. március 18.

Tőkés László
EP-képviselő
az EMNT elnöke

MAGYAR ÉS EURÓPAI TAVASZ

„Kegyelem néktek és békeesség Istentől!” „Legyen béke, szabadság és egyetértés!”

A Magyar Hullám mai rendkívüli és egyben hagyományos estjén az Európai Parlament magyar néppárti képviselőcsoportja nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm a magyar kormány küldöttjeként körünkben lévő **Tuzson Bence** államtitkár urat, továbbá a brüsszeli diplomáciai képviselők részéről jelen lévő meghívottainkat, hasonlóképpen a brüsszeli, illetve belgiumi magyar közösség egybegyülekezett tagjait és valamennyi kedves résztvevőt, nem utolsósorban pedig **Schmitt Pál** urat, Magyarország volt államelnökét – mindazokat, akik nemzeti ünnepünk, **március 15-e**, az 1848-as forradalom kitörése jeles évfordulójának a megünneplésére, ezzel együtt pedig a legendás **Csik zenekar** előadására gyűltek össze.

Engedjék meg, hogy a hely szellemében mindenekelőtt az 1848-as forradalom és szabadságharc leveretése nyomán **Brüsszelbe** érkezett egykori menekültekről, a forradalmi Magyarország kormányzójának, **Kossuth Lajosnak** a tragikus sorsú Édesanyjáról és leánytestvéreiről emlékezzem meg, akik annak idején átmenetileg Belgiumban találtak menedéket. Szabadságért vállalt áldozatuk és kálváriájuk az utókor számára is példamutató. Ezt hirdeti az 1852 decemberében itt elhunyt **Kossuth Lászlóné Wéber Karolina** asszony temetői emlékműve, melyet 2015-ben közadakozásból emeltek. Áldott legyen a forradalmár és szabadságharcos emigránsok emléke!

Szintén a – tágabban értelmezett – hely szellemében idézem fel az 1848-as forradalmak „**európai tavaszát**”, amelynek egyik kiemelkedő fejezetét a magyarok írták. Büszkék vagyunk arra, hogy a korán elfojtott európai forradalmi megmozdulásokkal szemben a magyar forradalmat követő szabadságharc valamennyi közül a legtovább tartott: közel másfél évig volt képes talpon állni a Habsburg abszolutista önkényuralom és a cári Oroszország túlereje ellenében.

Itt Brüsszelben, az egyesült Európa fővárosában bizton elmondhatjuk, hogy az **Európai Történelem Házában** kitüntetett hely illeti meg „Európa tavaszának” egykori forradalmait – köztük is kiemelt módon az 1848–49-es magyar forradalmat és szabadságharcot. A „**népek tavaszának**” is nevezett 1848-as esztendő méltatásaképpen közös történelmi öröksé-

günként emlékezzünk meg a korabeli Európa fővárosain és országain végigsöprő forradalmakról – Milánó, Párizs, Bécs és Pest útvonalán, nem feledkezve meg ugyanakkor a kelet-közép-európai cseh, lengyel, román forradalmi megmozdulásokról sem. Romániai magyarként szülőhazámat, az akkor Magyarországhoz tartozó **Erdélyt** sem hagyhatom ki a sorból, amely a lengyel **Bem tábornok** vezényletével a Habsburgok által behívott cári seregekkel szemben vívta halált megvető hősiességgel élet-halál harcát.

A lánglelkű olasz forradalmár, **Giuseppe Mazzini** által létrehívott „**Ifjú Európa**” nemzetközi forradalmi szervezet szerencsés formában ötvözta egybe a libe-

rális és nacionalista eszméket, a szabadelvű individualizmust és a nemzeti kollektívizmust, az egyén és a közösség jogait és szabadságát, a nemzeti gondolatot és az emberi egyetemességet. A Risorgimento, az olasz nemzeti újjáébredés és az európai nemzetek összefogásának „apostola” ennek a gondolatiságnak az útvonalán jutott el az **emberiség testvériségének** alapeszméjéig, amelynek szellemében nagy költőnk, **Vörösmarty Mihály** „népek hazája, nagy világ”-ként szólította meg szabadságszerető földrésznünk népeit, a szabadságharc költője, **Petőfi Sándor** pedig egyenesen a „világszabadságért” hívta harcba magyar népet. Ez a jó értelemben vett nacionalizmus és ez a korai internacionalizmus mintegy megelőlegezi azt a jelenkori **európai szolidaritást**, amelyre a nemzetek egyesült Európája épül, s amelynek szellemiségében az egészséges **nemzeti hazafiság** nem kerül szembe vele, hanem harmonikusan egybeilleszkedik az **európaisággal**.

Pénteken a budapesti Kossuth téren Magyarország és Lengyelország együtt ünnepelte március >

15-ét. A szuverén nemzetek európai közösségében **Orbán Viktor** és **Mateusz Morawiecki** miniszterelnökök népeink évezredes barátsága jegyében emlékeztek meg együtt megívott szabadságharcainkról, és kötelezték el magukat amellett, hogy egymással összefogva küzdenek meg hazáink jövőjéért.

Harminc éve ráztuk le magunkról a szovjet kommunista, ateista diktatúrát. A nacionálkommunista Ceausescu-rezsím bukásához vezető temesvári népfelkelés idei évfordulója a románok és az erdélyi magyarok szabadságszeretétét hirdeti. „Nem engedünk a 48-ból” – így szól a forradalomra visszautaló történelmi mondás. **A '89-ből sem engedhetünk** – tesszük hozzá a totalitárius elnyomás alól felszabadult kelet-közép-európai népek tovább tartó szabadságharcának meggyőződésekképpen.

Az **Európai Unió** jelenlegi válságos helyzetében és az előttünk álló, súlyos kihívások közepette – más-milyen módon – most is meg kell vívnunk országainkért, közös európai értékeinkért, nemzeti és európai érdekeinkért és identitásunkért, kereszténységünkért

és szabadságunkért. Lengyelországi látogatásakor a küszöbön álló európai parlamenti választások és az esedékessé vált uniós reformok összefüggésében **Matteo Salvini** olasz kormányfőhelyettes egyenesen egy „új európai tavasz” szükségességéről beszélt. Ezt reméljük, és ezért cselekedjünk!

„Legyen béke, szabadság és egyetértés!” – idézem végezetre az 1848-as magyar márciusi ifjak híres 12 pontos forradalmi programjának címbéli üzenetét. Lehet-e ennél többet és jobbat kívánni szabadságáért sokszorosan megszenvedett magyar nemzetünknek és a „népek hazájának”, az európai nemzetek közösségének?!

Így legyen!

Tőkés László

(Elhangzott Brüsszelben, 2019. március 18-án, az Európai Parlament magyar néppárti képviselőcsoportja és a Magyar Hullám Közéleti és Kulturális Társaság által március 15-e alkalmából rendezett ünnepi megemlékezésen és fogadáson.)

ROMÁN EP-KÉPVISELŐ TÁMADÁSA TŐKÉS LÁSZLÓ ELLEN

A **Tőkés László** EP-képviselő parlamenti irodája által szervezett március 19-i brüsszeli konferencia ellen durva támadást intézett **Cătălin Sorin Ivan** független jogállású, előzőleg az Európai Parlament szocialista frakciójához tartozott képviselő, a hírhedt székelyföldi magyarellenes aktivista és hivatásos feljelentő, **Dan Tanasă** „elvtársa”. Minekutána egy hónappal ezelőtt **Antonia Tajani** EP-elnöknél és az EP 750 tagjánál

Ivan odahaza azon szélsőséges, kisebbség- és magyarellenes nacionalista, sovinszta politikai közszereplők körébe tartozik, akik durva és diszkriminatív tevékenységet folytatnak magyar közösségünk, illetve a székelység ellenében.

Nevezett hungarofób EP-képviselő inszINUATÍV, vádaskodó, angol nyelven írt és szétküldött leveleit, valamint erdélyi EP-képviselőnk ezekkel kapcsolatos tájékoztatása alább olvasható.

*

Tisztelt Kollégák!

Cătălin Sorin Ivan romániai független képviselő (NI Group) immár másodízben küldött szét a Parlamentben hazug, félrevezető, rágalmozó leveleket képviselőtársaim megtévesztése céljából. Előbb a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem önkényes megszüntetése, legutóbb pedig a tegnapi parlamenti konferenciánk lejáratása tárgyában tette ezt.

Tudnivaló, hogy Ivan képviselőnek azért nincs helye egyetlen parlamenti frakcióban sem, mivel eltávolodott a közös európai értékektől, és kiszorult mindenünnen. Odahaza, Romániában a szélsőséges, kisebbség- és magyarellenes nacionalista, sovinszta politikai közszereplők körébe tartozik, akik durva és diszkriminatív tevékenységet folytatnak az erdélyi kisebbségi magyar közösség ellenében.

Tisztelettel:

Tőkés László
EP-képviselő

Brüsszel, 2019. március 20.

Cătălin
Sorin
Ivan

tett panaszt erdélyi képviselőnknek a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem (MOGYE) önkényes megszüntetésével kapcsolatos tiltakozó felszólalása ellen, ez alkalommal a konferencia **Unió, Erdély – Unió Európával**, illetve **Transylvania and the EU** elnevezését, illetve annak „üzenetét” támadta meg, a parlament valamennyi képviselőjéhez eljuttatott körlevelében „revizionista és szeparatista eseménynek” bélyegezve a rendezvényt.

A címzettekhez küldött **válaszában** erdélyi képviselőnk nem vette fel a kesztyűt, hanem a provokatív támadó jellemzésekképpen rámutatott, hogy Cătălin

TŐKÉS LÁSZLÓ SZERINT A NEMZETI ERŐK EGYESÍTÉSÉRE VAN SZÜKSÉG

Az **Erdélyi Magyar Néppárt** március 23-án Nagyváradon, a filharmónia koncerttermében tartotta 6. Országos Küldöttgyűlését. Ezen **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az EMNP védnöke is részt vett.

Köszöntőbeszédében üdvözölte a honi, a dél-tiroli és a Kárpát-medencei meghívottak, valamint a kongresszusi küldötteket, majd vázolta az erdélyi magyar nemzeti-polgári erők eddigi törekvéseit és jelenlegi politikai helyzetét. Úgy vélte: az EMNP politikai mozgásteret Bukarest, Budapest és Brüsszel hármasszorításában beszűkült. A párt az RMDSZ helyzeti előnyének kényszerű tudomásulvételével kell megtalálja helyét az erdélyi, az össznemzeti és nemzetközi küzdőtéren, az **autonómiaharcban**.

Tőkés László felidézte: a néppártosok már 1990 óta a Fidesz partnereiként tevékenykedtek, akkor is, amikor ebből semmilyen előnyük nem származott, amikor mások Gyurcsánnyal és a szocialistákkal, megint mások pedig a Jobbikkal ápoltak kapcsolatokat. **Semjén Zolt** miniszterelnök-helyettesnek a legutóbbi RMDSZ-kongresszuson tett kijelentését, mely szerint semmi sem fogadható el, ami az **RMDSZ-t** gyengíti, árnyalni volt kénytelen, hiszen az alakulatot „nem más, hanem önmaga gyengíti, amikor is Magyar Polgári Pártot bekebelezni, az Erdélyi Magyar Néppártot pedig kizárni igyekszik a magyar politikai életből”. Az RMDSZ-nek nem Bukaresthez kellene igazodnia, hanem például a két magyar párttal **választási koalíciót** alkotva kellene elindulnia az európai parlamenti választásokon – mondta.

Tőkés László óva intette a küldötteket attól, hogy elragadja őket a „mozgalmi hév” vagy a „tehetetlenségből fakadó frusztráció”, és „önkritikára képtelenül mindenért a leköszönő elnökséget hibáztassák”. Úgy vélte: tetszetős a változás, a megújulás, a fiatalítás jelszava, de a párt politikai irányvonalán nincs mit változtatni. A fiatalítás önmagában nem, csak többletértékekkel együtt vezethet eredményre – fogalmazott.

„Töretlenül folytatnunk kell a kisebbség-, illetve nemzetpolitikai rendszerváltozást, követve a közösségi

önrendelkezés és a határok fölötti nemzetegyesítés ketős stratégiáját” – mondotta a püspök, ezen törekvések egyik letéteményesének nevezve az EMNP-t. Hozzátette: csak egyetérteni lehet a néppártiak azon igyekezetével, hogy az MPP-vel való kapcsolat rendezésével az erdélyi magyar **nemzeti erők egyesítését** megvalósítsák.

Tőkés László méltatta, hogy a magyar kormányzat a határokon túlra is kiterjesztette a nemzeti együttműködés rendszerét, s maga is a **legszelebb körű összefogást** szorgalmazta, kijelentve: „A Fidesz-KDNP-kormány határon túli gazdaságfejlesztési, családvédelmi, egyetemépítő és sportpolitikájának, az európai migrációs válság elleni és nemzetvédelmi küzdelmének nemcsak haszonélvezői, hanem elkötelezett támogatói és részesei kívánunk lenni.”

A küldöttgyűlés szoros verseny **Csomortányi István**t, az alakulat Bihar megyei szervezetének addigi elnökét választotta meg az Erdélyi Magyar Néppárt új országos elnökének a leköszönt **Szilágyi Zolt** helyébe. Aelnökök **László György, Kolcza István, Pálosi Csaba, Toró T. Tibor, Vinczellér Árpád** és **Zatykó Gyula** lettek.

KÖSZÖNTŐBESZÉD AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT ORSZÁGOS KÜLDÖTTGYŰLÉSÉN

Kegyelem néktek és békesség Istentől!

Tisztelt Küldöttgyűlés! Kedves Testvéreim!

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** nevében és az **Erdélyi Magyar Néppárt** védnökeként, a tanács és a párt partneri szövetségének jegyében üdvözlöm az országos küldöttgyűlés tagjait és vendégeit. Kiemelten a Székely Nemzeti Tanács és a Magyar Polgári Párt

vezetőit: **Izsák Balázs** és **Mezei János** elnök urakat, az erdélyi nemzeti-polgári-autonomista politika zászlóvivőit, és ebben a minőségükben a mi természetes szövetségeseinket.

Azzal a gondolattal, hogy az egyeduralomra törekvő hivatalos érdekképviselőnk, az **RMDSZ** árnyékában állandó veszélynek vagyunk kitéve, külső befolyá-

► sok és megosztó törekvések hatásának, illetve belső gyengeségeink, ellentéteink miatt, melyek némelykor válságos helyzetbe sodornak bennünket, s melyek leküzdésére törekszünk a mai napon is, a pártosságon felül álló nemzeti érdekeink elsőbbsége tudatában adom elő üdvözetemet, köszöntésemet. Ennek a szándéknak az összefüggésében és szellemében egyúttal hadd emlékezzem meg a **Reform Tömörülésről** – a hajdani RMDSZ-platformról – létrejöttének 25. évfordulóján, üdvözölve örökös elnökét, **Toró T. Tibort**, arról a Reform Tömörülésről, mely tisztességesen, következetesen képviselte a nemzeti önrendelkezésen alapuló erdélyi politikát, és előfutára lett a 2003-ban megalakult autonómiamegalkalmazásunknak, majd a Székely Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács létrejöttének, továbbá a választás szabadságát meghirdető Magyar Polgári Pártnak, és az autonómiapolitikát töretlenül tovább vivő Erdélyi Magyar Néppártnak, melyek mindmáig őrzik nemzeti politikánk folytonosságát.

Harminc évvel ezelőtt Temesváron nyílt meg az út előttünk a magyar nemzeti érdekérvényesítésre. Az nem lehet, hogy három évtized után az akkor elkezdődött demokratikus rendszerváltozás nyújtotta egyedülálló lehetőséget végképp elszalasszuk, és a román nacionálkommunista visszarendeződés áldozatául esünk. Töretlenül folytatnunk kell a **kisebbség-**, illetve **nemzetpolitikai rendszerváltozást** a közösségi önrendelkezés, valamint a határok fölötti nemzetegyesítés kettős stratégiája mentén. Ennek a politikai törekvésnek egyik letéteményese az Erdélyi Magyar Néppárt. Sajnos azt látjuk, hogy Bukarest csak az RMDSZ-szel tárgyal, az erdélyi magyarság megosztására törekedve, ezáltal szorosan magához láncolva a hivatalos érdekvédelmet.

Nemrég az RMDSZ kolozsvári kongresszusán az **MSZP** képviselője kijelentette, hogy az erdélyi magyarság egyetlen legitim képviselőjeként az RMDSZ-t ismeri el. A **Semjén-doktrína** szerint „semmi sem fogadható el, ami az RMDSZ-t gyengíti”. Nyilvánvaló, hogy az RMDSZ-t nem más, hanem önmaga **gyengíti**, amikor is az MPP-t bekebelezni igyekszik, az EMNP-t pedig kizárni az erdélyi magyar politikai életből, elmulasztva, visszautasítva az általunk szorgalmazott **széleskörű nemzeti összefogást**. Itt van – a jó példa okáért – a 2007-es és a 2009-es európai parlamenti választások esete. Akkor, együtt, közös erővel három-három képviselőt sikerült bejuttatnunk az Európai Parlamentbe. Mindenképpen az összefogás kiváló példái ezek a választások. Ehelyett az RMDSZ saját pártérdekeinek rendelé alá azt a nemzeti érdeket, hogy minél több európai képviselőt küldjünk az európai törvényhozásba...

Nem kérdés, hogy nekünk kezdettől fogva természetes szövetségesünk **Orbán Viktor**, a nemzet miniszterelnöke által vezetett **Fidesz**. Mellette állottunk akkor is, amikor ez nem vált előnyünkre. Akkor is, amikor az uralkodó romániai magyar érdekvédelmi szervezet „azonos közelségbe” pozicionálta magát a nemzetrontó Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai-kormányokkal. Akkor is, amikor még az RMDSZ bihari elvtársai Nagyváradon cimboráltak Gyurcsány Ferencsel és delegációjával. Akkor is velük tartottunk, amikor egyes politikai csoportosulások itt, Erdélyben is, a Jobbik felé kacsin-

gattak, és Tusnádfürdő mellett, Gyergyószentmiklóson vertek táborot. A Fidesz–KDNP-kormány határon túli, gazdaságfejlesztési, családvédelmi, egyetemépítő és sportpolitikájának, európai migrációs és nemzetvédelmi küzdelmének nemcsak haszonélvezői, hanem elkötelezett támogatói és részesei vagyunk és kívánunk lenni. Az EMNT erdélyi irodahálózata keretében működő **Néppártnak** elvülhetetlen érdemei vannak az újrarahonosítás és a határon túli magyarok nemzeti választásokon való részvétele megszervezésében. Elég, ha a levélzavazatok összegyűjtésére gondolunk. Hasonlóképpen az agrárfejlesztési együttműködés terén **Csomortányi István** vezetésével elért eredményekre, a szoros együttműködésre székelyföldi munkatársainkkal.

A Fidesz **nemzeti együttműködési rendszerének** a határon túlra való kiterjesztésével a széleskörű összefogás tekintetében csak egyetértenünk lehet, azonban azt is meg kell rögtön mondanom, hogy **kettőn áll a vásár**. Hiába szeretnénk összefogni, hogyha nincs hozzá fogadó fél. Tavaly januárban autonómianyilatkozatot írtak alá erdélyi magyar pártjaink, amint tudjuk, de a folytatás elmaradt. Sőt, annyira nem él ennek az együttműködésnek a szelleme, hogy a Magyar Polgári Párt egyik képviselője egyedül volt kénytelen benyújtani az autonómiatörvény-tervezetet a román parlamentben. Még saját pártjának akkori elnöke is magára hagyta. Ezzel szemben elmondhatjuk, hogy mi a kisebbségvédelmi európai kezdeményezés mellé kérést is odaálltunk, az összefogás jegyében. Nem is beszélve az SZNT nemzeti európai régiókra vonatkozó európai polgári kezdeményezéséről, mely a továbbiakban is teljes összefogást igényel. Hadd tegyem hozzá, hogy az Európai Parlamentben a Fidesz–KDNP színeiben is megmaradtam **erdélyi képviselőnek**, és az EMNT–EMNP politikájának közvetlen és megalkuvás nélküli képviselőjeként tevékenykedem közelgő mandátumom végéig. Ezzel együtt arról a közös küzdelemről is említést kell tennem, amelyet a magyar néppárti küldöttség keretében a migrációs válság és a nemzeti érdekvédelem ügyében folytatok. Kár, hogy most az EP-választások terén az erdélyi nemzeti összefogás újból csorbát szenved. A példákat tovább sorolhatnám. ►

- Megismétlem: kettőn áll a vásár. Az RMDSZ-nek szakítania kellene egypártrendszeri beidegződésével. Csak egyetérteni lehet azzal a törekvéssel, amelyet **Szilágyi Zsolt** elnök úr kezdettől fogva szorgalmaz, hogy a Magyar Polgári Párttal való kapcsolat rendezésével a **nemzeti erők egyesítésére** van szükség.

Tisztelt Küldöttgyűlés!

A fennálló politikai helyzetben, Bukarest–Budapest–Brüsszel hármass megatározottságában, az úgynevezett reálpolitikai okok miatt beszűkült politikai mozgásterünk szorításában, az RMDSZ helyzeti előnyének kényszerű tudomásulvételével kell megtalálnunk helyünket, szerepünket az erdélyi és az össznemzeti politikában, anélkül azonban, hogy a „mozgalmi hév” vagy a tehetetlenségünkben fakadó frusztráció voluntarizmusa elragadna. Anélkül, hogy a kedvezőtlen külső okok és körülmények figyelmen kívül hagyásával egymást okolnánk, belső ellentéteket támasztanánk és egymásra támaszkodnánk. Anélkül, hogy **Partium** és **Székelyföld** között mesterséges ellentéteket támasztanánk. Anélkül, hogy önkritikára képtelenül saját megyei, széki gyengeségeinket ne látnánk, ezzel szemben viszont éles kritikai érzékkel mindenért mást – példának okáért az elnökséget – hibáztatnánk, és kudarcainkért egyedül az elnököt okolnánk.

Tetszetős jelszavak a változás, a megújulás, a fiatalítás. Politikai irányvonalunkon azonban, úgy ítélem,

nincs mit változtatni. Megújulásra pedig nemcsak az elnökségben, hanem bennünk, magunkban és területi szervezeteinkben is szükség van. A fiatalítás azonban csak többletértékekkel együtt, s nem önmagában vezethet eredményre. A nemes, jobbító szándékát mindenkinék osztom, nemes elégedetlenségük kiváltó oka it azonban bűnbakkereső elfogultság egyedül az elnök személyében és az elnökségben látni. A „lázadókat” éppen úgy felelősség terheli a kialakult helyzetért, mint ahogyan jómagamat is. Kérdelem én: kinek van erkölcsi alapja a teljes tagadásra és borításra? Ha egymás közt meghasonlunk, **jó választásról** nem beszélhetünk. Legfeljebb azoknak szerezhetünk örömet, akik a kárunkat akarják. Az EMNP-nek megerősödve kellene kikerülnie ebből a helyzetből, a mostani tisztújításból.

Védnökként nem irigylem **Kövér László** házelnök, az MPP védnöke helyzetét. Csak alapvető értékeink és nemzeti egységünk megőrzésével érdemes megőriznünk ezt a tartalmas tisztséget.

Erdély minden előtt – én is vallom ezt a Magyarország minden előtt! jelszóból ihletődött kívánalmat. **Székelyföld** és **Partium** minden előtt – hadd tegyem hozzá. Ezzel az imádságos óhajattal kívánok áldásos tanácskozást!

Tőkés László

(Elhangzott Nagyváradon, 2019. március 23-án.)

EURÓPAI POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉSEK AZ ŐSHONOS NEMZETI KISEBBSÉGEK ÜGYÉBEN

Létrejöttekor a jó ügynek kijáró lelkesedéssel fogadták az őshonos nemzeti kisebbségek az **európai polgári kezdeményezés** új „műfajának” a bevezetését, az európai demokrácia eszköztárának a kiszélesedését látva benne. Utóbb azonban, a konkrét kezdeményezések bejegyzésének a sorozatos visszautasítását látva sajnálattal kellett tapasztalniuk, hogy az európai polgárok demokratikus akarathatványlására szolgáló ígéretes lehetőség nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

A kisebbségben élő romániai magyarok ügyeiben benyújtott polgári kezdeményezések sorsa különösképpen nagy csalódást okozott. Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** által kezdeményezett autonómiaügyi indítvány már az előzetes normakontrollt elbukta – ezért is nem került sor a benyújtására. Az **RMDSZ**, illetve a **FUEN** által indított kisebbségvédelmi polgári kezdeményezést (Minority SafePack Initiative) az Európai Bizottság rövid úton visszautasította. A **Székely Nemzeti Tanács** Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és regionális kultúrák fenntarthatóságáért című törvénykezdeményezése hasonló sorsra jutott.

Március 25-i spontán felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő ezeknek, az őshonos nemzeti kisebbségek ügyében beterveztett polgári kezdeményezéseknek a jogellenes elvetésére tért ki az EP-ben, megelégedéssel nyugtázva ugyanakkor, hogy a **luxembourgi európai bíróság** végül is mindkét esetben felülbírált

**MINORITY
SAFEPACK
INITIATIVE**

az Európai Bizottság negatív mércét használó, megalapozatlan döntéseit. Az SZNT-nek ráadásul éppenséggel hat évnyi állhatatos erőfeszítéseibe került, míg igazát pereskedés útján, másodfokon végre ki tudta vívni.

Erdélyi képviselőnk a **nemzeti kisebbségi régiókról** szóló polgári kezdeményezés vonatkozásában külön is felhívta a figyelmet arra a fonák román politikai gyakorlatra, mely az amúgy is fennálló, a nacionalkommunista időkből örökölt gazdasági lemaradást tetézve, **Székelyföld** és **Partium** esetében az európai adófizetők pénzéből származó kohéziós pénzalapokat is kisebbségellenes módon, a nevezett régiók magyar közösségei kárára használja fel. Felszólalását azzal a **felhívással** zárta, hogy nemzeti régióink felzárkóztatása, illetve az EU kohéziós, strukturális, regionális alapú támogatásának a megszerzése érdekében feltétlenül össze kell gyűjteni az SZNT kezdeményezésének sikeréhez szükséges – újabb – egymillió aláírást.

FELSZÓLALÁS

AZ EURÓPAI POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉSEK TÁRGYÁBAN

Az utóbbi években az Európai Bizottság rendszajnos két olyan **európai polgári kezdeményezést** is elutasított, melyek az európai őshonos nemzeti kisebbségek ügyét voltak hivatottak támogatni.

Éppen ezért elégtétellel nyugtázzhatjuk, hogy az **EU luxembourgi bírósága** végül is mindkét esetben felülbíráta az EB jogellenes határozatait, és helyt adott az európai kisebbségvédelmi kezdeményezés (Minority SafePack Initiative), valamint a nemzeti kisebbségi régiókról szóló polgári kezdeményezés bejegyzésének.

Ezúton is felhívom a figyelmet a romániai **Székely Nemzeti Tanács** regionális kezdeményezésére, mely –

példának okáért – a gazdaságilag lemaradt **székelyföldi** és **partiumi magyar régiók** kisebbségi alapon való diszkriminációjának a megszüntetéséhez, illetve ezek gazdasági felzárkóztatásához kívánja megnyerni az unió kohéziós, strukturális, regionális alapú támogatását.

Egymillió aláírást már összegyűjtöttünk. Hadd következzék a második millió!

Strasbourg, 2019. március 25.

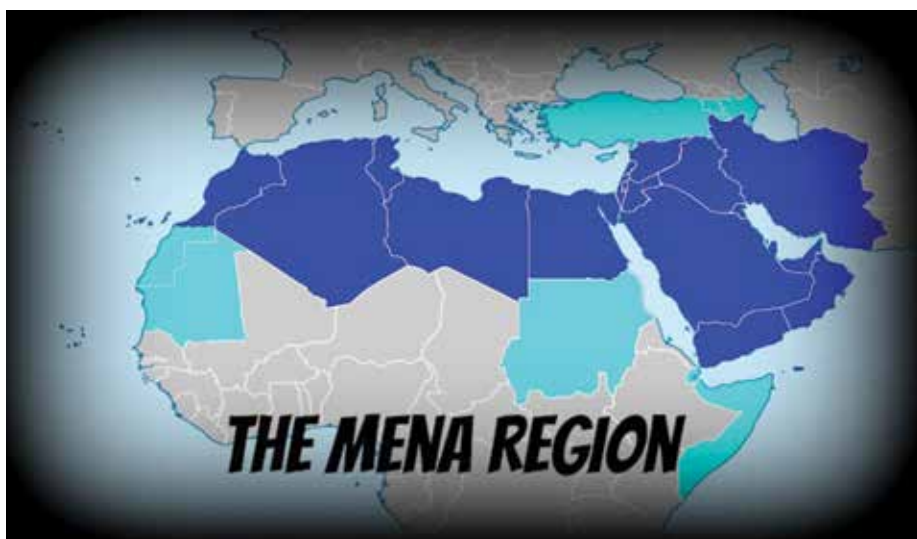
Tőkés László
EP-képviselő

JELENTÉS A KÖZEL-KELETI ÉS ÉSZAK-AFRIKAI RÉGIÓNAK AZ „ARAB TAVASZ” UTÁNI JÖVŐJÉRŐL

Nyolc év telt el azóta, hogy a közel-keleti és észak-afrikai régió (Middle East and North Africa – MENA) végigsöpörtek az „**arab tavasz**” néven elhíresült tüntetések és tömegmegmozdulások, amelyek az önkényuralmi rendszerek jóhiszeműen elvárt bukása és az arab világ demokratikus átalakulása helyett az addigi válság fokozódását és további súlyos problémákat vontak maguk után. A régióban lezajlott viharos fejlemények nyomán az Európai Unió 2015-ben felülvizsgálta szomszédságpolitikáját, 2019 elején pedig az Európai Parlament újból a Maghreb- és a Mashreq-országokból összetevődő **MENA-régió** helyzetének kiértékelésére vállalkozott.

A jelentés részletező alaposítással elemzi a Marokkóban, Algériában, Tunéziában, Líbiában, Egyiptomban, Libanonban, Jordániában és Szíriában fennálló helyzetet, és a térségben előállott új kihívások, úgymint a kiélezett konfliktusok, a terrorfenyegetés és a menekültválság, továbbá a mélyülő nyomor, az aggasztó méreteket öltött munkanélküliség, a szociális és a politikai kirekesztés, valamint az ifjúság sokszorosán hátrányos helyzete ismeretében az Unió elkötelezettségét fejezi ki aziránt, hogy a déli szomszédságpolitika keretében fokozott erőfeszítéseket tesz és támogatási stratégiát léptet életbe az érintett országcsoporthoz megsegítése céljából.

Tőkés László EP-képviselő március 26-i késő esti felszólalásában mindenekelőtt elismerésének adott hangot az Unió azon törekvése iránt, hogy érdemi szerepet vállaljon a sokrétű válság sújtotta Földközi-tengeri régió jövőjének alakításában. Továbbá kiemelt módon szólt a **migrációs válságról**, mely növekvő mértékben

egyik legsúlyosabb problémáját jelenti a térségnek és ezzel együtt az illegális bevándorlók által ostromlott Európának. Közös érdeke tehát mindkét félnek, hogy megoldást találjon a népvándorlásszerű migrációra, **Afrika szubszaharai területének** az „átmenő forgalmát” is számításba véve.

Erdélyi képviselőnk hozzászólásában az Unió **elhízázott migrációs politikájának** a felülvizsgálatát sürgette, az **ENSZ** globális bevándorlási „csomagjának” a kritikátlan átvételét is beleértve. A „**magyar modellt**” ajánlotta a törvényhozók figyelmébe, mely – úgymond – nem a bajt kívánja Európába importálni, hanem a segítséget karja a rászoruló országokba vinni. A korán jött s elfagyott „arab tavasz” súlyos következményei csak széles körű összefogással és a kárvallottak hazájukban való hathatós gazdasági támogatásával volnának jóra fordíthatók.

HOZZÁSZÓLÁS

A KÖZEL-KELETI ÉS ÉSZAK-AFRIKAI RÉGIÓ (MENA) ARAB TAVASZ UTÁNI JÖVŐJÉRŐL SZÓLÓ EP-JELENTÉS VITÁJÁHOZ

Föltétlenül elismerésre méltó az Európai Unió azon törekvése, hogy érdemi szerepet vállal a sokrétű válság sújtotta közel-keleti és észak-afrikai régió jövője alakításában, az **arab tavasz** felemás következményeivel küszködő országok talpra állításában.

A mediterrán térségben kialakult és várhatóan egyre súlyosbodó **migrációs válság** kezelése és megoldása közös érdeke a kibocsátó, a tranzit- és a célországoknak, vagyis a közel-keleti, az észak-afrikai és a szubszaharai, valamint az európai államoknak.

Az Uniónak felül kell vizsgálnia eddigi elhibázott migrációs politikáját. Kiváltó okai megszüntetésével, széleskörű nemzetközi összefogással és támogatással a kiindulási országokban kellene feltartóztatnia az **ille- gális bevándorlást**.

Nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget odavinni! Ez a magyar modell.

Strasbourg, 2019. március 26.

Tőkés László
EP-képviselő

AZ EURÓPAI PARLAMENT KISEBBSÉGI MUNKACSOPORTJÁNAK ZÁRÓÜLÉSÉRŐL

Az Európai Parlament Hagyományos Kisebbségek, Nemzeti Közösségek és Nyelvek Frakcióközi Munkacsoportja (Intergroup for Traditional Minorities, National Communities and Languages), vagyis az ún. **kisebbségi intergroup** március 28-i strasbourgi ülésével zárta a 2014–2019-es mandátumbeli munkáját. Az ülés napirendjén két fő téma szerepelt: az Európai Unióba törekvő Szerbia kisebbségeinek helyzete a vajdasági Magyar Nemzeti Tanács szemszögéből, valamint a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem megszüntetésének ügye.

A munkacsoport **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő kezdeményezésére tűzte napirendjére az 1945-ben létrehozott magyar tannyelvű egészségügyi felsőoktatási intézet kálváriáját. A püspök bemutatta meghívottját, **Kincses Előd** ügyvédet, aki már 1989-es temesvári meghurcolása idején is őt védte, s aki a romániai rendszerváltozás hajnalán a székelyföldi magyarok egyik szószólója volt, a marosvásárhelyi „fekete március” idején pedig a román nacionalista körök céltáblája, később a MOGYE ügyének egyik jogi szakértője. Kettejük beszámolójából rajzolódott ki a kisebbségi munkacsoport számára az egyetem problematikája. Mint ismeretes, a világháború után a magyar nyelvű orvos- és gyógyszerészképzés a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem keretében folytatódott, de immár marosvásárhelyi helyszínnel. Az 1948-as tanügyi reformmal alakult meg az önálló **Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Intézet**. 1962-ben a kommunista román állam, anélkül hogy hivatalos dokumentumot adott volna ki, és ezáltal megváltoztatta volna az 1945-ös, 1946-os, 1948-as törvényrendeleteket, melyek szerint az egyetemet a magyar kisebbség számára hozták létre és a tanítás nyelve a magyar, bevezette a kétnyelvű oktatást. Az előadásokat románul és magyarul lehetett hallgatni, a

gyakorlati órák viszont csak románul folytak és folynak a mai napig. A magyar diákok részaránya azóta fokozatosan csökkent. Időközben a kolozsvári Bolyai-egyetemet is összeolvasztották egy román intézménnyel, **az önálló állami magyar egyetemet** azóta sem sikerült visszaállítani Romániában. „Az 1959-es esethez hasonlóan 2018-ban a marosvásárhelyi román tannyelvű Petru Maior Egyetembe olvasztották be hatalmi szóval a MOGYE-t” – mutatott rá az erdélyi EP-képviselő, a romániai magyaroknak a tanügyminiszterhez benyújtott tiltakozó petíciója értelmében.

Tőkés László elmondta: jól megírt forgatókönyvek szerint zajlik a poszttrianoni érában az erdélyi magyarok megfélemlítése, elűldözése, beolvasztása, ennek egyik pászmaja a magyar egyetemi élet és oktatás elszorvasztása. A **Tismăneanu-jelentés** feltárta, hogy a kommunista rezsím sokszoros hatékonysággal folytat- ➤

▶ ta és szélesítette ki a királyi Romániában beindult folyamatokat, bemutatva egyebek mellett azt is, hogy a magyar városok hogyan lettek elrománosítva Erdélyben. Hasonló törekvések következtében foglalkozott meg a magyarság Felvidéken és Délvidéken is. Ezt az betelepítési és asszimilációs folyamatot, amelynek egyik fő kísérleti terepe éppen Marosvásárhely volt, megpróbálta ugyan megállítani az erdélyi magyar érdekvédelem és közképviselő, de az 1990-es magyarellenes pogrom, a román szélsőséges nacionalista szervezetek háttérmentése, a bukaresti kormányok hintapolitikája és a romániai demokráciadeficit oda vezetett, hogy az egykori színmagyar Székelyvásárhelyen ma már keményen meg kell küzdeni a magyar nyelvű oktatásért.

Kincses Előd a maga során vázolta azokat a jogi mesterkedéseket, amely a MOGYE felszámolásához, a magyar nyelvű orvos- és gyógyszerészképzés végnapokat előrevetítő beszűküléséhez vezettek, a román nemzetállami diktatúra és demokrácia idején egyaránt. „A másfél milliós magyarság anyanyelvén való orvos- és gyógyszerképzés érdekében Mihály király rendeletével 1945-ben létrehozott egyetemen a kétharmados többséggel rendelkező román tagozat rektora és szenátusa törvény- és alkotmányértő módon mindent elkövet és bármit elkövethet annak érdekében, hogy ellehetetlenítse, megfojtja a magyar nyelvű oktatást. Legutóbb egy 15 ezer aláírással támogatott petícióban követeltük az önálló magyar nyelvű orvos és gyógyszerképzés helyreállítását Marosvásárhelyen” – mondta Kincses Előd, amihez Tőkés László hozzátette: amikor ő maga az EP elé tárta a MOGYE felszámolására tett intézkedéseket, **Leonard Azamfirei** rektor egy terjedelmes „jelentést” küldetett az európai képviselőknek, amelyben egyszerűen elhallgatta az egyetem elrománosításának több évtizedes folyamatát, az erőszakos egyetemegyesítés révén létrejött új intézményben folyó magyar nyelvű oktatásról pedig hazug és félrevezető tájékoztatást nyújtott.

Hajnal Jenő, a szerbiai Magyar Nemzeti Tanács elnöke a vajdasági önkormányzatiság aspektusairól, a kisebbségi érdekvédelem lehetőségeiről beszélt a Belgrádban elfogadott törvények viszonylatában, de előtárta a délvidéki magyar nemzeti közösség aggályait is, különös tekintettel az anyanyelvű oktatásra. Meghívója, **Deli Andor** EP-képviselő kijelentette: „A májusban sorra kerülő európai parlamenti választások

egyik tétje, hogy olyan képviselők kerüljenek az unió törvényhozásába, akik szívükön viselik az európai őshonos nemzeti kisebbségek sorsát.”

Az EP-beli kisebbségi munkacsoport társelnökei, **Gál Kinga**, **Josep-Maria Terricabras** és **Nils Torvalds** röviden szóltak az intergroup eddigi munkájáról, a mandátum során felvetett és megtárgyalt témákról – ezek legtöbbször nyelvi természetűek voltak –, leszögezve: egy ilyen frakcióközi munkacsoportnak már a pusztán léte is nagy szó a mai Európában. Az erdélyi származású fideszes Gál Kinga elmondta: „Az elmúlt öt évben összesen 35 ülést szerveztünk, és gyakorlatilag minden harmadik ülésen sor került olyan téma bemutatására, amely a határon túli magyar közösségeket érinti. Sikeres napirendre tűzni a legidősebb kérdéseket, amelyek nemzetközi odafigyelést igényelnek, legyen szó pozitív lépésekről, kezdeményezésekről vagy a legégetőbb, aggodalomra okot adó esetekről és helyzetekről”. Zárszavában hozzátette: „Napi küzdelmet folytatunk, hogy sikerüljön közös nevezőre jutni jövőbeli uniós normákról az őshonos nemzeti és nyelvi kisebbségi közösségek védelmében. Ezt célozza a ma elfogadott zárónyilatkozat is, melyet **Csáky Pál** felvidéki kollégámmal közösen dolgoztunk ki és terjesztettünk a munkacsoport elé.”

A zárónyilatkozat hangsúlyozza az őshonos nemzeti és nyelvi kisebbségi közösségek védelmének fontosságát, egy ezt biztosító, átfogó, európai szintű jogi rendszer megalkotását sürgetve.

BÚCSÚ SZABÓ JÓZSEF ÓDZSÁTÓL

Szabó József, népszerű nevén Ódzsa, a neves erdélyi színházi rendező, dramaturg, író 2019. február 15-én hunyt el 90 évesen az írországi Sligóban, március 29-én Budapesten, a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra. A temetési szertartást **Tőkés László**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke vezette.

Szabó József a Bihar megyei Székelyhídon született, Nagyváradon érettségizett, Kolozsváron, majd Moszkvában tanult színházi rendezést, pályáját Nagybányán kezdte, 1957-ben a kolozsvári Állami Magyar

Színházhoz szerződött, ahol 1970-ig számos darabot rendezett. Meghívott rendezőként szinte valamennyi erdélyi színháznál dolgozott, de leghangzatosabb sikereinek helyszínéről, a nagyváradi társulattól települt át Magyarországra 1983-ban, ahol vidéki színházaknál dolgozott nyugdíjazásáig. Arany és Petőfi levelezéséből összeállított dokumentumdrámáját Mécsfény címmel 1984–87 között Magyarországon és Németországban több száz előadásban játszották, a kurszki Puskin színházban Csurka István egyik szatírját rendezte meg. A rendszerváltás után szerte a Kárpát-medencében ▶

▶ hívták dolgozni, majd éveket töltött Skóciában rendezőtanárként, 2007-től főként Írországban élt, ahol a felesége, **Pallai Ágnes** drámapedagógus oktatott.

Tőkés László temetési igehirdetése alapjául a talentumokról szóló példázatot választotta (Mt 25,21.29). A keresztény élet értelmére és céljára nézve Szikszay György híres imásdásos könyvét idézte: „Két kiváltképpen való nemes céljai vannak a mi életünknek: egyik, hogy az Isten dicsőíttessék mi általunk; a másik, hogy a mi embertársainknak használjunk.” Ebből kiindulva mutatott rá, hogy a nemzete hűségese szolgálatára elkötelezett, jeles színházi rendező nagy haszonnal sáfarkodott tehetségével, valamint hitbeli és nemzeti értékeinkkel, a magyar és egyetemes drámairodalom és színházművészet kincseivel.

„Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bíznak ezután; menj be a te uradnak örömébe” – hangzott ravatalánál, a számadáskor Isten vigasztaló ígéje. Töretlen, rendkívüli megvalósításokkal teljes életpályáján valóban „sokra bízta” őt az Isten. Barát-ságukra és egykori együttműködésükre visszatekintve az igehirdető meghatódással idézte fel Kovách Aladár Téli szoltárának a színrevitelét. Az Apáczai Csere Jánosról szóló veretes színdarabot 1990-béli bemutatásakor a Nagyváradra visszatérő Szabó József

Ódzsa „főhajtással” Temesvár volt lelkipásztorának, a Királyhágó-mellék újan megválasztott püspökének ajánlotta.

A nagy részvét mellett lezajlott gyászszertartáson **Pataki András** soproni színiigazgató, a Magyar Teátrum Társaság alelnöke egy Reményik-vers elmondásával, **Hajdú Géza**, a nagyváradai Szigligeti Színház tagja pedig bensőséges nekrológgal búcsúzott a magyar és az erdélyi színházi mozgalom kiválóságától.

ÁPRILISI ESEMÉNYNAPTÁR

2019. április 1. • Budapest, EP-iroda
Képviselői fogadónap

Április 1–5. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Április 5. • Budapest, Bálna rendezvényközpont
Polgári Szalon

A Fidesz – Magyar Polgári Szövetség országgyűlési és európai parlamenti képviselőcsoportja szervezésében tartották meg a vezető magyar kormánypárt EP-választási programjának ismertetését. Beszédet mondott **Orbán Viktor** miniszterelnök, **Szijjártó Péter** külügyi és külügyminiszter, **Trócsányi László** igazságügyi miniszter, a Fidesz EP-listavezetője és **Szájer József** EP-képviselő. A rendezvényen részt vett **Tőkés László** EP-képviselő is.

Április 6. • Ungvár, Kárpátaljai Megyei Ukrán Zenei-Drámai Színház

A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség jubileumi közgyűlése

Erdélyi EP-képviselőnk részt vett és felszólalt a KMKSZ 30., jubileumi közgyűlésén, amelyen a küldöttek a kárpátaljai magyarság jelenlegi helyzetét értékelték és jövőbeni kilátásait vázolták az időszerű, folyamatosan eszkalálódó, választási kampányokkal és regionális konfliktusokkal megtűzdelt ukrainai belpolitikai válság fényében. **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a romániai magyarság együttérző, támogató, közösségvállaló üdvözlését adta át a jelenlévőknek. A fórumon részt vett **Csomortányi István**, az Erdélyi Magyar Néppárt újan megválasztott elnöke is.

Április 8–11. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét
EP-képviselőnk munkatársainak brüsszeli látogatása

Április 12. • Nagyvárad, Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ

Húsvéti jószolgálati látogatás a nagyváradai református szociális napköziben

A napközit Tőkés László kezdeményezésére alapítottak negyedszázaddal ezelőtt, amikor képviselőnk a **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** püspöki tisztségét töltötte be. 1994 ősze óta több száz rászoruló óvodás- és kisiskoláskorú váradai magyar gyermek ellátását, oktatását és keresztény szellemű nevelését szolgálta a szociális intézmény. (Lásd az erről szóló beszámolót.) ▶

➤ **Április 15–17. • Strasbourg**
Európai parlamenti munkahét

Április 18. • Berettyóújfalu, Csendes temető
Kurucz Imre szobrászművész temetése

Az április 14-én elhunyt szobrászművészt nagy részvét mellett kísérték utolsó földi útjára szülővárosában. A végtisztességet tévők között ott volt **Tökés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és több munkatársa, valamint **Pintér István**, a Pro Universitate Partium Alapítvány ügyvezetője is. *(Lásd a részleteket kiadványunkban.)*

Április 19. • Nagyvárad, Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ

A Fekete-Körös völgyi magyarirtás centenáriumi emlékestje

1919. április 19-én a Bihar megyei Köröstarjánban és Kisnyégerfalván a román megszállók száznál is több helybéli ártatlan civil magyart gyilkoltak meg pusztán nemzeti hovatartozásuk miatt. Erre a tragédiára emlékezve tartott Nagyváradon könyvbemutatóval egybekötött múltidéztést a Magyar Polgári Egyesület és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács. *(Lásd tudósításunkat.)*

Április 21. • Nagyvárad, olaszi református templom

Húsvétvasárnapi úrvacsorai szolgálat

Április 25. • Feketehalom, Brassó megye
Börtönlátogatás

Tökés László református lelképásztor, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke április 25-én felkereste **Beke István Attila** és **Szőcs Zoltán** politikai foglyokat a feketealmi fogvatartási intézetben. *(Beszámolóink jelen lapszámunkban olvasható.)*

Április 28. • Budapest-Budafok, református templom

Alkalmi vasárnapi istentisztelet. Keresztelés

Tökés László püspököt vasárnapi istentiszteleti szolgálatra hívta meg a Budafoki Református Egyházközség abból az alkalomból, hogy a gyülekezet templomában aznap keresztelte meg Dénes nevű – második – unokáját, Mészáros György és Tökés Ilona fiát.

EMBERI ÉS KISEBBSÉGI JOGOK AZ EU SZOMSZÉDSÁGÁBAN

Bocskor Andrea, a Fidesz–KDNP listáján mandátumot szerzett kárpátaljai EP-képviselő szervezésében került sor az *Emberi és kisebbségi jogok* című konferenciára az Európai Parlament brüsszeli épületében április 2-án. Az eseményen mások mellett részt vett **Fernand de Vareennes**, az ENSZ kisebbségügyi külömbizottja, **Németh Zsolt**, a Magyar Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke és **Tökés László**, az EP Emberi Jogi Bizottságának alelnöke is. A konferencia elsősorban a kárpátaljai magyarság helyzetét és az ukrán kormányzat jogszerűtlen kisebbségpolitikáját mutatta be.

„A kisebbségi jogok emberi jogok, ne tegyünk különbséget a kettő között” – hangsúlyozta bevezető beszédében a világszervezet külömbizottja. Egyúttal felhívta a figyelmet arra, hogy sok országban a konfliktus és az instabilitás forrása éppen az, hogy nem tartják tiszteletben az anyanyelvhez való alapvető emberi jogot. „Ahol elég magas és koncentrált az erre való igény, ott az országnak kötelessége biztosítani az anyanyelvi közoktatást” –ismertette az ENSZ erre vonatkozó álláspontját.

Gál Kinga fideszes EP-képviselő megköszönte Bocskor Andreának a konferencia megszervezését, hi-

szen, mint mondta, minden ilyen esemény hozzájárul ahhoz, hogy a kisebbségek ügyét ne lehessen lesöpörni az asztalról a szubszidiaritás nevében. Az erdélyi származású képviselő felhívta a figyelmet a politikai hovatartozáson átvélő frakcióközi kisebbségi munkacsoport (intergroup) látványos eredményeire is, többek között ➤

► a Minority Safepack kezdeményezés sikerére. „Bárcsak kevesebbszer kellene a maihoz hasonló rendezvényeket tartanunk” – jegyezte meg.

Az eseményen jelen volt a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke, **Brenzovics László**, aki összegezte a kárpátaljai magyarság egyre sötétebb helyzetét, ugyanakkor reményét fejezte ki az ukrainai elnök- és parlamenti választások által hozandó válto-

zásokkal kapcsolatban. Ezzel szemben Németh Zsolt úgy látta, hogy bár az emberi és kisebbségi jogok helyzete Ukrajnában már most is történelmi mélypon- ton van, sajnos még nem értük el a folyamat legalját. A magyar kormányzat békét szeretne Ukrajnában, de a békéhez nélkülözhetetlen a nyugati integráció, ez pedig csak akkor lesz lehetséges, figyelmeztetett, ha az ország tiszteletben tartja az alapvető emberi jo- gokat.

„Sajnos a kisebbségek jogfosztása egy régóta ér- lelődő vágy beteljesülése Ukrajnában” –mondta **Tóth Mihály**, az Ukrainai Magyar Demokrata Szövetség tiszteletbeli elnöke. A diszkriminatív oktatási törvény mögött álló nacionalista tévhiteket a konferencián is bemutatott kiadványban, *Az anyanyelvi oktatás joga. Közép-európai hagyományok és Kárpátalja* példája című brosúrában cáfolták meg, melyet a szerzők (Cser- nicskó István és Tóth Mihály) eljuttattak az ukrán Al- kotmánybíróság és Parlament tagjaihoz.

A konferencia végén bemutatásra került a TV21 Ungvár stábja által készített, *Magyarellenés megnyil- vánulások Kárpátalján* című dokumentumfilm is, mely összefoglalja a magyar közösséget 2014–2018 között ért egyre durvább atrocitásokat és állami zaklatások sorozatait, rámutatva, hogy sajnos továbbra is égető szükség van a mostanihoz hasonló rendezvényekre.

ANTALL JÓZSEFRE EMLÉKEZTEK AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

„Első helyre mindig az értékeknek kell kerülniük, az érdekek csak azokat követhetik. Ha a sorrend megcse- relődik, az az értékek elvesztéséhez vezet, végül pedig a politikai és morális megsemmisüléshez” – jelentette ki **Hans-Gert Pöttering**, az Európai Parlament korábbi elnöke április 2-án Brüsszelben azon a rendezvényen, amelyet abból az alkalomból tartottak, hogy tíz éve adták át az európai törvényhozás épületgyűjtésének **Antall József** néhai magyar miniszterelnökről elnevezett szárnyát. Pöttering aláhúzta, Antall politikai örök- ségének megőrzése mindannyiunk kötelessége, ezek közé tartozik, hogy „meg kell védeni az értékeinket”.

Mint emlékeztetett, Antall József tudta, hogy mik az igazi értékek. Ezek közé sorolta az emberi méltósá- got, a szabadságot, a demokráciát, a jogállamiságot, a békét, a szolidaritást és szubszidiaritást (a lehető legalacsonyabb szinten történő döntéshozatalt) mint a közösség alapjait. Figyelemre méltónak nevezte, hogy a rendszerváltó miniszterelnök támogatója volt annak, hogy Magyarország a NATO és az Európai Közösség (ma már Európai Unió) tagjává váljon. Tisztában volt annak jelentőségével, hogy a közösséghez tartozás egy érték-közösséghez való tartozást jelent. Ez Magyaror- szágnak számára a visszatérést jelentette oda, ahová tar- tozik – mondta.

Pöttering kiemelte: a kelet-európai országok kifeje- zés a Nyugat gyakori hibás kijelentése, ugyanis az Euró- pa keleti feléhez tartozónak mondott tagállamok közül számosan a kontinens közepében helyezkednek el. Az

Antall József által képviselt politika a közép politikája volt, az értékek védelme és a gazdasági szempontok helyes arányt találtak benne. Példája mutatja, hogy három és fél év miniszter- elnökség is elégséges ah- hoz, hogy valaki az egyik legnagyobb politikusá- vá váljon egy országnak. Nem a kormányfői pozíció- ban eltöltött idő jelenti a politikai sikert. Az számít, hogy a miniszterelnök mit tesz az országáért és az Európai Unióért – húzta alá az EP korábbi néppárti elnöke, majd megvallotta:

„Erős rokonszenvet érek és együttérzéssel vagyok Ma- gyarország iránt. De az együttérzés, a szolidaritás nem egyirányú, hanem kétirányú. Azt kívánom, hogy sose felejtjük el: szükségünk van egymásra. Ezáltal leszünk képesek megőrizni Antall József örökségét minden ma- gyar és minden európai számára.”

Szájer József fideszes európai parlamenti képviselő beszédében arra emlékeztetett, hogy az Európai Par- lament épületének egyik szárnya azért kaphatta Antall József nevét, mert a néhai miniszterelnök nagy európai, ►

► nagy magyar hazafi és nagyszerű kereszténydemokrata volt, aki erős Magyarországot akart az Európai Unió belül. Vissza akarta építeni Magyarországot valamennyi európaival egyenlő nemzetállammá. Kikövezte az európai közösségbe és az észak-atlanti szövetségbe vezető utat – mondta. „A Fidesz tanult Antall József örökségéből. Megtanulta, csak akkor lehetünk erősek, ha összetartunk. Ha van rá akarat, egy sokszínű politikai közösség különbségei áthidalhatók erős vezetés mellett. Ha a pártcsoporthoz erős és egységes marad, képes lesz a győzelemre” – tette hozzá.

Takács Szabolcs, a magyar Miniszterelnökség uniós ügyekért felelős államtitkára beszédében elmondta, egyebek mellett az köszönhető Antall Józsefnek, hogy generációk élhetnek szabadságban és demokráciában. Szerinte az elmúlt öt év negatív hatású volt az Európai Unió történetében, de a májusban esedékes európai parlamenti választások változást hozhatnak. Változania kell a politikai diskurzusnak, a leckéztetés helyett ismét nyitott, előremutató és egyenlő feltételek mellett folyó párbeszédre van szükség. Antallnak az Európai Parlamentben álló mellszobra arra kell emlékeztessen, hogy a miniszterelnök politikai hagyatéka, filozófiai megközelítése a valódi alapja a még mindig érvényes európai kereszténydemokráciának – vélte az államtitkár.

Antonio López-Istúriz White, az Európai Néppárt (EPP) főtitkára beszédében kiemelte, több mint negyven évig tartó brutális szocialista rezsimeket követően az ezeréves magyar nemzetnek vezetőre volt szüksége egy működő demokratikus állam megteremtéséhez. Antall Józsefnek tiszta elképzelése volt arról, hogyan tudja

békében átvezetni az országot egy demokratikus, alkotmányos rendszerbe, ahol a jogállamiság az alapvető értékek közé tartozik. Határozottan vezette a magyar népet az európai közösség felé, és sikerrel kapcsolta vissza az országot az európai vérkeringésbe – húzta alá.

Antall Péter, a néhai kormányfő fia, az Antall József Tudásközpont vezetője záróbeszédében hangsúlyozta, a volt miniszterelnök legnagyobb ereje abban volt, hogy a nyugati politikusok maguk közé valónak tartották, de nemcsak őt, hanem Magyarországot is. Egyik fontos öröksége Magyarország európai uniós és NATO-tagsága, ugyanis az euroatlanti integráció gondolata volt a volt miniszterelnök vezérével.

A megemlékező rendezvényen részt vett **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő is.

HÚSVÉT HAVÁBAN JÁRVA

A karácsonyi és húsvéti ünnepek előtt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke rendszeresen felkeres egy-egy olyan kisközösséget, amely vagy hátrányos, vagy sajátos helyzetben éli mindennapjait.

A feltámadás idejének köréhez közeledve azt a **nagyváradi szociális napközit** kereste fel, amelyet az ő kezdeményezésére alapítottak negyedszázaddal

ezelőtt, amikor a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöki tisztségét töltötte be. 1994 ősz óta több száz rászoruló óvodás- és kisiskoláskorú váradi magyar gyermek ellátását, oktatását és keresztény szellemű nevelését szolgálta ez a szociális intézmény, lelkes és elhivatott diakónusok közreműködésével.

A püspök a Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ étkezdéjében találkozott április 12-én a gyermekekkel, akik élénk érdeklődéssel vettek részt a kérdezz-felelek jellegű beszélgetésben, aminek témáját a virágvasárnap, nagypéntek és húsvét evangéliumi története képezte. Az együtténeklés és imádkozás sem maradt el, majd következett az ajándékosztás. A csomagokat a képviselői iroda és a Magyar Polgári Egyesület biztosította, Tőkés László és **Nagy József Barna** együtt osztották ki azokat a napközibe járó gyermekeknek.

Tudnivaló, hogy a polgári egyesület a Bethlen Gábor Alap támogatásával még az elmúlt esztendőben egy programsorozatot indított a Bihar megyei magyar szórványokban élő nagycsaládok megsegítésére. Ennek keretében tartós élelmiszereket osztanak ki a családoknak, a gyermekeknek pedig édességekből összeállított csomagokat. A Református Szociális Napközibe járó gyermekek megajándékozása is ebbe a programba illeszkedett.

ÚJABB EURÓPAI PARLAMENTI VITA A ROMÁNIAI JOGÁLLAMISÁGRÓL

A romániai jogállamiság már-már feltartóztathatlan további romlása következtében alig fél év után az Európai Parlament április 15-én váratlanul újból napirendjére tűzte a kérdés megvitatását. Emlékeztetes, hogy az európai képviselő-testület tavaly október elején **Viorica Dăncilă** miniszterelnök jelenlétében mondott szigorú ítéletet a romániai állapotokról. Az elhangzott súlyos kritikák három hétre rá **Klaus Iohannis** államelnök strasbourgi látogatását, az Európa jövőjéről rendezett parlamenti vitát is beárnyékolta. A tovább súlyosbodó jelenlegi helyzetben az EU soros elnökségét betöltő román kormányzat egyetlen képviselője sem vett részt abban a vitában, mely egyenesen az uniós szerződés 7. cikkelye szerinti eljárás beindítását helyezte kilátásba országunkkal szemben.

Egyperces felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő a felsorolt alkalmakhoz kapcsolódva mutatott rá, hogy a bizottsági dokumentumokból és a parlamenti előterjesztésekből rendre kifarad az **a rendszerszintű kisebbség-**, illetve **magyarellenesség**, amely – a törvényhozás és az igazságszolgáltatás terén elkövetett visszaélések, valamint az állami szinten érvényesülő korrupció mellett – a maga nemében szintén a romániai jogállamiság súlyos sérelmét jelenti.

Erdélyi képviselőnk konkrét formában újból kitért székely politikai foglyaink, **Beke István** és **Szócs Zoltán** esetére, akiknek jogorvoslati kérelmét április 9-én a legfelsőbb bíróság elutasította, öt-öt éves börtönbüntetésük letöltését helybenhagyva. Feltétel nélküli szabadon bocsátásukat követelve képviselőnk a közel 100 ezer euró összegű, képtelen pénzbírsággal sújtott korondi polgármester, **Katona Mihály** meghurcoltatá-

Katona Mihály

sát is szóvá tette, a magyar nyelv használata miatt kirótt jogtalan pénzbüntetés azonnali eltörléséhez és a hasonló diszkriminatív esetek megoldásához kérve a parlament és a bizottság hathatós támogatását.

Említésre méltó, hogy október elején Tőkés László levélben kereste meg **Antonio Tajani** EP-elnököt, valamint **Frans Timmermans** bizottsági alelnököt annak céljából, hogy a romániai jogállamiság számonkérése rendjén az erdélyi magyarság helyzetének rendezését is elősegítsék. Közbenjárása eredménytelensége láttán ez alkalommal is hasonló kérelemmel fordult az európai intézmények nevezett vezetőihez.

Képviselőnk megítélése szerint most, a román EU-elnökség időszakában, valamint az európai parlamenti választások közeledtén különösképpen **időszerű**, hogy az Unió az eddiginél határozottabban lépjen fel őshonos nemzeti kisebbségei védelmében – legalább oly mértékben, mint a területére beözönlő migránsok érdekében.

FELSZÓLALÁS

A ROMÁNIAI JOGÁLLAMISÁGRÓL SZÓLÓ ÚJABB EURÓPAI PARLAMENTI VITÁBAN

Országom polgárként fájdalommal élem meg, hogy múlt év októbere óta immár harmadízben szerepel az EP napirendjén a romániai jogállamiság egyre romló helyzete.

Romániai magyarként ez alkalommal is fel kell hívnom a figyelmet arra **a rendszerszintű kisebbség-**, illetve **magyarellenességre**, mely szintén a jogállamiság súlyos sérelmét jelenti, s amelyről a Bizottság jelentései mélyen hallgatnak.

Konkrét formában a titkosszolgálattal összefonódott nacionalista, posztkommunista román rezsim magyarságuk miatt börtönbe vetett politikai foglyainak – **Beke Istvánnak** és **Szócs Zoltánnak** – a feltétel

nélküli szabadon bocsátását, továbbá a magyar nyelv használata miatt **Katona Mihály** korondi polgármesterre kirótt 100 ezer euró összegű jogtalan pénzbírság azonnali eltörlését követelem!

Ezekhez és hasonló jogfosztó esetek megoldásához kérem a Parlament és a Bizottság hathatós támogatását.

Strasbourg, 2019. április 15.

Tőkés László
EP-képviselő

BÚCSÚ KURUCZ IMRE SZOBRÁSZMŰVÉSZTŐL

A Berettyóújfaluban 1946-ban született kiváló alkotó, akit „Csonka-Bihar első szobrászaként” tartanak nyilván a lokálpatrióták és művészettörténészek, 2019 virágvasárnapján hunyt el a debreceni kórházban. **Kurucz Imre** a szakmai ismereteit Budapesten szerezte, 1970-ben hazatért szülővárosába, véglegesen. Gazdag életpályájának és munkásságának gyümölcsei főként Kelet-Magyarország és a Partium különböző helyszínein láthatók, közterületen, köz- és magángyűjteményekben, intézményekben egyaránt. Közterületi alkotásainak száma hatvan körüli, ezek közül kéttucat látható Berettyóújfaluban.

A 70. születésnapja alkalmából itt megrendezett gyűjteményes tárlat megnyitóján Újfalu polgármestere így köszöntötte: „Kurucz Imre kitörölhetetlen része a város történetének.” **Tőkés László**, a térség európai parlamenti képviselője így méltatta: „A sors kivétezzetei vagyunk, hiszen a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem díszudvarán, a mi kis partiumi panteonunkban Kurucz Imre több alkotását is felavathattuk az elmúlt években” – fogalmazott a Királyhágó-mellék előző református püspöke, majd hozzátette: jó érzés részt venni ezen a jubileumi tárlatnyitón, hiszen a határok feletti nemzetegyesítés egyik bástyája Berettyóújfalun, mely Váradal együtt oldja és bontja a határokat. Méltatta a két város közötti kulturális együttműködést, de megemlítette azt is, hogy 2015-ben Székelylengyelfalván leplezték le Kurucz Imrének az ott született **Orbán Balázst** megjelenítő domborműves emléktábláját. A „legnagyobb székely” élete végén Berettyóújfalut képviselte a magyar törvényhozásban, ezért a magyarországi város magának is tekinti őt és az ő szellemi örökségét. **Tőkés László** egyúttal bejelentette, hogy a reformáció 500. évfordulójára készülve egy újabb domborművet rendelt az alkotóereje teljében lévő, ünnepelt szobrásztól, aki példás művészi alázattal tett eleget a megbízásnak. Az emléktábla – amelynek figurális része a wittenbergi vártemplomot és **Luther Márton** idézi – ünnepélyes felavatására 2017. december 7-én került sor a PKE udvarában, ahol Kurucz Imrének egy 2010-ben avatott **Trianon**-emlékjele, illetve egy 2009-es **Kazinczy**-, 2011-es **Liszt**-, 2012-es **Kodály**- és 2014-es **Erkel**-domborműve is található.

Amikor tavaly megkérdezték a most megboldogult művésztől, hogy mit üzen a jövőnek az alkotásaival, így nyilatkozott: „Ezt néhai **Barabás Zoltán** váradi költő-barátom gondolataival tudnám a legszebben megfogalmazni, aki így írt: »Kurucz Imre művészete a történelem búvköréből teljesedett ki, az alkotó tiszteli a múltat,

megbecsüli a jelent, építi a jövőt.« Arra törekszem, hogy – akár a kicsi érmeiben, akár a domborművekben, akár a köztéri alkotásokban, akár az emlékművekben – maradandót alkossak. Lehet, hogy ez egy kicsit nagyképűségnek tűnik, de azt szeretném, ha az alkotásaim megmaradnának a következő nemzedékeknek.”

Kurucz Imre szobrászművészt nagy részvét mellett kísérték utolsó földi útjára április 18-án, nagycsütörtökön a berettyóújfalui Csendes temetőben. **Nagy Zsolt**, a Tiszántúli Református Egyházkerület Bihari Egyházmegyéjének esperese mondott gyászbeszédet a ravatalnál, majd **Majláth József**, a Berettyóújfalui Református Egyházközség parókus lelkésze búcsúztatta a hozzátartozók és a város egész közössége nevében a 73. életében megboldogult alkotót, akit nem csupán Újfalu, hanem Csonka-Bihar, a Sárrét, a Hajdúság és az egész Partium a saját halottjának tekint. A művészársak nevében **Tamus István** debreceni grafikus, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének területi titkára méltatta az elhunytat. A végtisztességet tévők között ott volt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és több munkatársa, valamint **Pintér István**, a Pro Universitate Partium Alapítvány ügyvezetője is.

Kurucz Imre halálával olyan alkotóművész távozott „a minden élők útján”, aki az ősiség talaján állva is a korszerűség szellemében formázta meg Isten adta tehetségével a magyar történelem nagy alakjait és traumáit.

A KÖRÖSTÁRKÁNYI ÉS KISNYÉGERFALVI MAGYARIRTÁS CENTENÁRIUMÁN

2019. április 19-én volt száz éve annak, hogy a Fekete-Körös völgyi Köröstarhányban és Kisnyégerfalván a román katonai és félkatonai alakulatok, valamint a hozzájuk csapódó környékbeli fegyveres románok száznál is több helybéli magyart gyilkoltak meg azok közül,

akik a vészjósló előjelek dacára nem rejtőztek el a bevonuló hordák elől. Erre a húsvét szombatján történt tragédiára emlékezve tartott Nagyváradon könyvbemutatóval egybekötött múltidéztést a Magyar Polgári Egyesület és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács. ➤

➤ A Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ múzeumtermében **Nagy József Barna** köszöntötte az egybegyűlteket, felkérve a házigazda váradozasi lelkipásztort, **Dénes István Lukácsot** egy nagypénteki igei bevezető megtartására. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület bihari egyházmegyéjének esepese Jézus Krisztus mártírúma és a száz évvel ezelőtt történtek közötti párhuzam mentén domborította ki az evangéliumi alapvetést: nagypéntek nélkül nincs feláldozás.

Az imádságos elcsendesedést követően **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke tartott helyzetértékelő emlékbeszédet, külön kiemelve: 1989 szabadító karácsonyának kellett elkövetkeznie ahhoz, hogy egyáltalán beszélni lehessen arról, mi történt száz évvel ezelőtt **Köröstárkányban** és **Kisnyégerfalván**, majd a második világháború végnapjaiban **Gyantán** és **Magyarremetén**, egyáltalán arról, milyen válogatott atrocitások, szenvedések érték a nagyhatalmi játszmák következtében Romániához került erdélyi és partiumi magyarságot az elmúlt száz évben. Mert a Fekete-Körös völgyi nemzetársaink véraldozata korántsem volt egyedi, fel-feltáruznak napjainkban is elrejtett és rejtőzködő részletek, amelyek a tragikus impériumváltásokkal jártak. Történelmi kutatások igazolják a kollektív emlékezetet: a román fennhatóságának és dominanciájának kizárólag negatív következményei voltak a Kárpát-medence magyarságra nézve. A püspök rámutatott: ennek tudatában csak elítélni lehet azt a többnapos harsány ünneplést, amit éppen most rendez az utóbbi évtizedek során többségbe került váradi románság annak kapcsán, hogy egy évszázada következett be a város katonai megszállása. Ünneplésüket egyszerre kíséri történelemhamisítás és hatalmi arrogancia, s valójában minden törekvésük és megnyilvánulásuk a „hagymakupolás honfoglalás” folyamatába illeszkedik. A centenáriumi román narratíva nem csupán kimondottan magyarellenes, hanem olyan „nemzeti érdemekkel” operál, amelyek mindig is a nagyhatalmi osztozkodásnak és a nemzetközi konjunktúrának voltak eredői. Ezért sem kellene a mindenkorai román hatalomnak a történelmet jogalapnak tekintenie a magyarság elnyomására. „Békés emlékezésünk nem Románia területi egységének, a geopolitikailag kialakult statu quo-

nak a megkérdőjelezésére irányul, hanem a történelmi igazság kimondására és a százados történelemhamisítás leleplezésére – végső soron pedig a megbékélésre” – mondotta Tőkés László, hozzátéve: „Románia egyenrangú polgáraiként és államalkotó közösségként azért harcolunk, hogy száz év után végre legyen vége a nagypénteki/trianoni történelmi kálváriának, s amint **luliu Maniu** itt, Nagyváradon is megígérte: »Legyenek önök meggyőződve, hogy Nagy-Románia a legtisztább demokrácia alapján áll, és az egyéni szabadságjogok

tiszteletben tartása van felírva lobogójára.«” A megbékélésnek nincs alternatívája, de ehhez az 1918. december 1-jén Gyulafehérváron határozatba foglaltak és a nemzetközi kötelezettségvállalások betartása szükséges a román fél részéről – jelentette ki az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. Beszédét így zárta: „Krisztus igazsága a mi üdvösségünk, melyet vérével pecsételt meg. Ártatlan vértanúink áldozata és értünk kiontott vére hasonlóképpen legyen a mi igazságunk és szabadságunk kivívásának záloga!”

A továbbiakban *A Székely Hadosztály története* című kötetük kapcsán **Gottfried Barna** és **Nagy Szabolcs** történészek, a Magyar Nemzeti Levéltár nyíregyházi és veszprémi munkatársai tartottak előadást. Szakmai szempontok alapján mutatták be azokat a politikai-katonai előzményeket és viszonyokat, amelyek az 1918–1919-es román bevonulást lehetővé tették és az azt kísérő sajnálatos eseményeket előidéztek.

A centenáriumi megemlékezés és tisztelgés a Szózat elénekelésével ért véget.

JÓSZOLGÁLATI LÁTOGATÁS A FEKETEHALMI BÖRTÖNBEN

Tőkés László református lelkipásztor, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke április 25-én felkereste **Beke István Attila** és **Szőcs Zoltán** politikai foglyokat a feketehalmi börtönben. Kíséretében volt **Bálint József**, az Erdélyi Magyar Néppárt Kovászna megyei szervezetének elnöke. A Feketehalom (rom. Codlea, Brassó megye) városában található, félzárt rendszerű büntetés-végrehajtási intézetbe február, illetve március hónap folyamán lett áthelyezve a terrorvád miatt öt-öt év börtönbüntetésre ítélt két kézdivásárhelyi fiatalember, mégpedig a szí-

gorúbb fogvatartási körülményeiről ismert csíkszeredai börtönből.

Az EP-képviselőt a feketehalmi fogház igazgatója, **Felix Alexandru Fabry** alezredes fogadta, aki bemutatta a romániai átlaghoz képest jobbnak tűnő börtönviszonyokat. Tőkés László felvetésére elmondta, hogy azért nem tudnak munkalehetőséget biztosítani sem az intézményen belül, sem azon kívül a két elítéltnak, mert a büntetésük oka ezt a lehetőséget kizárja. A két fogvatartott státusa nem a börtönparancsnokon múlik, e tekintetben ő maga elhárított minden érzelmi viszo-

nyulást, amikor a látogatók felhívták a figyelmét arra, hogy Beke és Szócs egy koncepció per áldozatai, ártatlanul ülnek egy politikailag megkonstruált, az egész erdélyi magyarság ellen kiokumált vádirat és egy elhibázott ítélet következtében, s ennek ők maguk nagyon is tudatában vannak, emiatt is nehéz teher számukra a megalázó helyzet, amibe kerültek. Ezt csak tetézte a **Legfelsőbb Bíróság és Semmitőszék** e hónap eleji döntése, amellyel kettejük perújrafelvételi kérelmét elutasította, kimerítve ezzel a romániai jogorvoslati lehetőségeket. Tőkés László abbéli reményét fejezte ki, hogy az adott szolgálati kötelemeken és a lehetőségeken belül hamarosan megoldják az elítéltek munkavállalás iránti igényét, hiszen a feketehalmi fogház ezt képes volna teljesíteni.

A püspök a két elítélttel való találkozásánál tájékoztatta őket arról a széleskörű szolidaritásról és együttérzésről, amely nemcsak Erdély, de az egész világ magyarsága körében tapasztalható, amikor ügyük és helyzetük szóba kerül. Megállapította, hogy Beke és Szócs testileg, lelkileg jól vannak, hitükben és bizakodásukban erősek, tudják, hogy ítéletüket megfélemlítési szándékkal hozták meg a posztkommunista államhatalom képviselői, akik az erdélyi magyarság jogküzdelmének, a székeység autonómiatörekvéseinek megtörését célozták meg kirakatesetükkel. Tőkés László szerint égbekiáltó, hogy miközben korrump politikások seregei vannak szabadlábban és irányítják az országot, ártatlan embereknek kell börtönben ülniük Romániában. Erre

hívta fel ő maga is az Európai Unió illetékeseinek figyelmét legutóbbi strasbourgi felszólalásában, április 15-én, amikor az **Európai Parlament** váratlanul újból napirendjére tűzte a romániai jogállamiság már-már feltartóztathatatlannak tűnő romlását. Képviselőnk arra mutatott rá, hogy a bizottsági dokumentumokból és a parlamenti előterjesztésekből rendre kimarad az a rendszerszintű kisebbség-, illetve magyarellenesség, amely – a törvényhozás és az igazságszolgáltatás terén elkövetett visszaélések, valamint az állami szinten érvényesülő korrupció mellett – a maga nemében szintén a romániai jogállamiság súlyos sérelmét jelenti. Tétélesen és újból kitért **székely politikai foglyaink** esetére, feltétel nélküli szabadon bocsátásukat követelve. Tőkés László megítélése szerint most, a román EU-elnökség időszakában, valamint az európai parlamenti választások közeledtén különösképpen időszerű, hogy az Unió az eddiginél határozottabban lépjen fel őshonos nemzeti kisebbségei védelmében. Biztató fejleményként értékelte, hogy **Vera Jourová**, az Európai Bizottság jogérvényesülésért felelős biztosa is komoly aggodalmának adott hangot a romániai közállapotok és politikai viszonyok láttán.

Az EMNT elnöke úgy látja, hogy **a román államfőnek** most kellene példát mutatnia politikai bölcsességéből, és kegyelemben kellene részesítenie a két magyar elítéltet. Ugyanakkor **Csóti Györggyel**, a magyarországi Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatójával egyetértve növelni és sürgetni érdemesnek vélte a nemzetközi nyomást az erdélyi politikai foglyok ügyében, akiknek esete immár az **Emberi Jogok Európai Bírósága** elé került.

Mivel a püspök éppen a magyar és a román hűsvét közötti héten kereste fel Beke Istvánt és Szócs Zoltán a feketehalmi fogházban, imádságos együttlétük során a nagycsütörtök bibliai történetét elevenítette fel. **Dsida Jenő** verséből is idézett: „Körülnéztem: szerettem volna néhány / szót váltani jó, meghitt emberekkel, / de nyirkos éj volt és hideg sötét volt, / Péter aludt, János aludt, Jakab / aludt, Máté aludt és mind aludtak...” Tőkés László arról biztosította a foglyokat, hogy a kint lévők nem alusznak az ő nyomorúságuk láttán, hanem éppen ellenkezőleg: politikai, közösségi, egyházi, polgári összefogással próbálnak megszabadításukon munkálkodni, ezért **Ferenc pápa** csíksomlyói látogatásának előestéjén, május 31-én nagyszabású ökumenikus szolidaritási és imaalkalmat rendeznek Csíkszeredában.

NEMZETKÖZI KONFERENCIA KALKUTTÁBAN

2019. január 7–11. között **Ferenczy Zsuzsa**, Tőkés László EP-képviselő brüsszeli asszisztense **India** Nyugat-Bengál államának fővárosába, **Kalkuttába** (ma Kolkata) utazott, ahol egy nemzetközi konferencia keretében az Európai Unió és Kína kapcsolatai tárgyában tartott előadást. Az Értelem, kultúra és erkölcs címmel megrendezett tudományos konferencián a világ több részéről meghívott szakértők – egyebek mellett – a környezetvédelemről, a fenntartható fejlődésről, az

ember és a természet kapcsolatáról, a vallások közötti párbeszédéről, a kultúráról, valamint az identitásnak és a hagyománynak a globalizációban betöltött szerepéről és fontosságáról folytattak párbeszédet.

India egy sokszínű és összetett ország, egyike a leggyorsabb ütemben fejlődőnek Dél-Ázsiában. Az egyik világvallás, a buddhizmus is a ma egyébként hindu többségű országban alakult ki, de jelentős számban élnek a területén muszlimok, keresztények és szikh vallá-

sú közösségek is. Egyes adatok szerint a közeljövőben **Kína** mellett India a világ egyik legnagyobb gazdaságává nőheti ki magát. Az Európai Unió figyelme India iránt tehát érthető, hiszen a közös globális kihívásokkal szembeni küzdelemben az együttműködés és a kétoldalú partnerségi kapcsolatok erősítése elengedhetetlen fontossággal bír. Ezen kihívások közé sorolható – példának okáért – a környezetszennyezés, amely a gazdasági fejlődés terén eddig

- ▶ világszinten elért eredményeket is veszélybe sodorhatja. Bár India a megújuló energiaforrásokra való váltás érdekében komoly erőfeszítéseket tesz, az ország óriási környezetvédelmi problémákkal küzd, ami a mindennapi élet valamennyi területében megmutatkozik. Az utcákon műanyag-hulladék borít mindent, a folyók szennyezettek, a természetet teljesen elönti a szemét. A légszennyezettség, a műanyag-felhalmozódás, a szemét- és hulladékképződés globális szinten óriási gondot jelent, ami szintén globális szintű, de a helyi körülményeknek megfelelő változásokat követel. Ebben az összefüggésben az oktatásnak rendkívüli szerepe van, s éppen ez kölcsönöz különleges fontosságot a kalkuttai és a hasonló konferenciáknak.

Brüsszeli munkatársunk az Unió és Kína viszonylatában a fenntartható fejlődéséről szóló előadásában az együttműködés fontosságát hangsúlyozta. Bár ezen a téren közös kihívásokkal nézünk szembe, Európának valamennyi ázsiai partnerrel fenntartott kapcsolatában jelentős ideológiai, politikai és kulturális különbségekkel kell megbirkóznia. Ezen különbségek áthidalása nélkül az építő együttműködés elképzelhetetlen. Viszont annak érdekében, hogy tényleges együttműködés

valósuljon meg, egymás megértésére és a kölcsönös bizalom erősítésére van szükség. India egy demokrácia, amiből az is következik, hogy az Unióval fennálló kapcsolataiban az emberi jogok és a jogállamiság közös értékek. Ez a fenntartható fejlődés területén történő együttműködésükre is kihat. Tekintettel az ideológiai különbségeikre, az EU és Kína közötti együttműködés kevésbé gördülékeny. Mindazonáltal, a fenntartható fejlődés terén jó úton haladnak, ami remélhetőleg további területekre is jótékonyan fog kihatni. Fontos tehát, hogy a kultúrák közötti párbeszéd folytatódjon.

A kalkuttai konferencia után Ferenczy Zsuzsa elzarándokolt **Kőrösi Csoma Sándor** dardzsilingi sírjához is, amely síremléket India nemzeti jelentőségű örökségként tartja számon.

VAJDASÁGI MAGYAR ÉRTÉKEK EURÓPA SZÍVÉBEN

2019. március 5-én, **Deli Andor** délvidéki fideszes európai parlamenti képviselő szervezésében bemutatták a *Vajdasági magyarok kulturális és történelmi öröksége* című kiállítást Brüsszelben, a Balassi Intézet belgiumi kirendeltségén. A kiállítás elemei, melyek a vajdasági magyar történelmi, kulturális, építészeti és néprajzi hagyományt és nevezetességeket örökítik meg, részét képezik a Vajdasági Magyar Értéktárban összefoglalt gyűjteménynek. Az európai nagyközönség előtt először tavaly júliusban mutatták be a kiállítást Strasbourgban, az Európai Parlament épületében.

A brüsszeli kiállítás megnyitóján a házigazda intézményvezető, **Villegas-Vitézy Zsófia** köszöntötte

a vendégeket, köztük **Tőkés László** EP-képviselőt, majd a brüsszeli magyar és szerb nagykövet szólalt fel, **Kovács Tamás Iván** és Marina **Jovičević**.

Deli Andor azt hangsúlyozta, hogy egymás értékeinek ismerete fontos alapja lenne a sikeres európai politikai kommunikációnak, ezért is készült el ez a kiállítás. „Ahhoz, hogy valakit megértsünk, ismernünk kell a hátterét, milyen értékrendben nőtt fel, mi teszi olyanná, amilyen. Napjaink Európájában, kiváltképpen az európai politikában nincs kellő igyekezet egymás megismerésére, pedig az a kölcsönös tisztelet és bizalom elengedhetetlen feltétele. Európa egyik legnagyobb értéke nyelvi és nemzeti sokszínűsége, amit tiszteletben kell ▶

- ▶ tartani és meg kell őrizni utódaink számára” – emelte ki a vajdasági EP-képviselő, majd hozzátette: „Sajnos sokan keveset tudnak a magyarokról, még kevesebbet a vajdasági magyarokról. A kiállítással kezünkbe vettük a kezdeményezést, hogy bemutassuk közösségünket Brüsszelben az európai közönségnek. Szükségesnek tartjuk, hogy közelebbről megismertessük azokat a kincseket, amelyeket őseink teremtettek és hagytak

ránk, mindazt, ami meghatároz bennünket, meghatározza szellemiségünket. Szeretnénk megmutatni, hogy mivel tesszük gazdagabbá Európát.”

A kiállítás megnyitását követően **Varjú Márta**, az újvidéki Magyar Szó napilap főszerkesztője **Silling**

Léda néprajzkutatóval, a kiállítás kurátorával beszélgetett. A folklorista elmondta, hogy habár a Vajdaságban megtalálható néprajzi területek hagyományai szinte teljesen megegyeznek, vannak olyan elemek, amelyek csak az adott vidékre jellemzők. „A Tisza mente népművészetében megtalálható napsugaras homlokzatok például kizárólag a Tisza mentén lelhetőek fel, Nyugat-Bácskában vagy délebbre már nem. Azután itt vannak a viseletek – a kupuszina, a doroszlói vagy a gombosi népviseletek – ezek teljesen különböznek a Tisza mentén élőkétől. De érdekes megfigyelni a táplálkozási szokásokat is. Ezek nagyon érdekesen alakultak a többnemzetiségű terület miatt. Nyugat-Bácskában például a sváb hatás nagyon erősen jelen van a konyhában. Manapság azonban már nem tudjuk ennyire elkülöníteni ezeket a tájegységi különbségeket a táplálkozáskultúránkban, mert nagyon sok hatás ért bennünket” – magyarázta.

A kiállítás keretén belül a Vajdasági Magyar Értéktárba foglalt örökségek közül csupán néhányat tekinthettek meg a látogatók, hiszen a teljes gyűjtemény igen kiterjedt és sokrétű. A Brüsszelben bemutatott értékek között szerepel a péterváradai vár, a doroszlói Szentkút, a palicsi és a szabadkai szecessziós épületek, a szakrális emlékek, a napsugaras díszítésű deszkahomlokzatok, szabadtéri szakrális emlékek, kegyhelyek, a bácsi királyi és érseki lovagvár, valamint az aracsi Pusztatemplom. A tárlatlátogatók megismerkedhettek a kupuszina szellemi kulturális térrel, az al-dunai székely szellemi kulturális tájegységgel, a délvidéki gasztronómiával, szabad királyi városokkal, megtekinthették képeken a doroszlói viseletet, a szikes pusztákat, továbbá a doroszlói, a temerini és a topolyai tájházat.

KÖZÖS NYILATKOZAT „AZ ÉV BORTERMELŐJE” DÍJ ODAÍTÉLÉSÉRŐL _____

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, valamint az Erdélyi Magyar Néppárt elnöksége örömmel vette tudomásul, hogy a magyar borászat Kossuth-díjáért, „Az Év bortermelője” nevű szakmai elismerésért folyó versenyben első ízben került be az öt jelölt közé a trianoni határokon kívül tevékenykedő borász, **Balla Géza**, aki jelöltté válását követően rögvest el is nyerte a rangos díjat.

Balla Géza azon túl, hogy a Kárpát-medence legfelkészültebb és legeredményesebb borászainak egyike, tudatosan törekszik arra, hogy fellendítse a legősibb magyar borvidékek egyikének, a már Szent István idején bizonyíthatóan szőlőtermő Ménesnek (Arad-Hegyalja) a boréletét, közösséget szervez, tanácsokat ad, egyetemen tanít. Hangsúlyt fektet a régi magyar fajtákra, köztük a furmintra és a kadarkára, az ebből készített aszújellegű édes bora egy évszázadokra visszatekintő magyar hagyományt elevenít fel. Hazai és nemzetközi borversenyeken elért érmei szinte megszámlálhatatlanok. ▶

➤ Balla Gézát egy példaértékű gesztussal már a kétezres évek elején soraiba fogadta a legjelentősebb szakmai szervezetek közül kettő, a Pannon Bormíves Céh, valamint a Magyar Borakadémia. Ez utóbbi „Az Év Bortermelője” díj idei odaítélésével hitet tett amellett, hogy a Kárpát-medence organikus egység, s a magyar teljesítmény nem kötődik országhatárokhoz. Balla Géza kitüntetése a határokon átívelő magyar nemzetegyesítés nagyívű politikai programjának borszakmai visszaigazolása.

Az EMNT, valamint az EMNP elnöksége ezúton gratulál Balla Gézának a megérdemelt elismeréshez,

és kíván neki további sikereket a magyar borászat felvirágoztatásában.

Budapest, 2018. december 6.

Az EMNT elnöksége nevében
Tőkés László elnök

Az Erdélyi Magyar Néppárt
elnökségének nevében
Szilágyi Zsolt elnök

UNIÓ, ERDÉLYEL 2007–2019

2007. november 25-én Tőkés László egyéni jelölt az erdélyi nemzeti oldal legerősebb választási győzelmét valósította meg. A magyar szavazatok csaknem 40%-át maga mellett tudva megmutatta, hogy jó csillagzat alatt, az összefogás ereje magasba tudja emelni az erdélyi magyar ügyet. Be tudja vinni, ha kell, az európai és a globális politikai küzdőtérre. Köszönet érte mindazoknak, akik segítettek, támogatták. És köszönet azoknak, akik kitartottak mellette. Hiszen jól tudtuk és tudjuk, nemcsak egy európai képviselőt, nemcsak egy személyiséget támogatunk, hanem egy teljes politikai programot.

Az egykori temesvári lelkipásztor immáron nem a kommunista Romániában, hanem az Európai Unió fővárosában akarta a hallgatás falát ledönteni. Programja mintha csak személyiségének leírása lett volna: **nemzeti, autonómista, keresztény, kommunistaellenes, forradalmár.**

Az első hónapokban már fel kellett tennünk a kérdést: **kell ez Európának?** Aztán néhány év múlva magunknak is fel kellett tennünk a kérdést: **kell ez az Európa nekünk?** Milyen Európát akarunk mi?

Csatlakozáspárti **eurooptimistákból** immár jól (vagy csak kicsit jobban!?) informált **euroszkeptikusokká kellett volna válnunk**, ha a saját meggyőződés nem hajtott volna annyira előre, és ha nem jövünk rá közben, hogy az európai pálya egy nagy lehetőséget jelent mindmáig.

És akkor jöttek a rendezvények, a látogatócsoportok és azok a nemzetközi témák, ügyek, amelyek megtaláltak bennünket. Saját poggyász mellé fel kellett venni jónéhány európai csomagot is. Elvégre nem az erdélyi parlamentben kapott helyet képviselőnk, hanem az európaiban! Az autonómia, a kereszténység, a kommunizmussal való szembenézés mellett a csángók, az elkobzott javak restitúciója, Verespatak és a ciános bányászat, a MOGYE, az épített örökség, az oktatás, a kultúra. Tibet ügye, az ujjurok, a balkáni helyzet, a cigánykérdés, az egyházi és világi vezetőkkel való európai párbeszéd, Észak-Korea, politikai bebörtönzötteink és persze az állandó és szűnni nem akaró otthoni magyarellenesség... Leírni is sok.

Egyetlen szóval mindezt leírni?

Szabadságharc.

Amikor Brüsszelbe jöttünk, csak azt tudtuk, hogy otthon már majd száz éve folyik a harc. A megmaradásért, a biztonságért, a jövőért. Brüsszelben és Strasbourgban döbrentünk rá, hogy ugyanez a harc Európára is érvényes. A megmaradásért, a biztonságért, a jövőért.

És akkor, amikor egész Európa a fenntartható fejlődésről és a megújuló energiák különböző formáiról beszél, akkor látjuk tisztán, hogy a leghatékonyabb energiaforrás, amely képes hegyeket megmozgatni, az a **hit**. A legmegújulóbb energia, amely olyan, mint a szeretet, minél többet adunk belőle, annál több lesz nekünk. Minél jobban szétosztjuk, annál inkább megújul, és soha el nem fogy.

Keresztény Európát! – hirdette a szórólap, amivel annak idején Erdélyben elindultunk az unió felé.

A szabadságharc nem ért véget, csupán három egymást követő parlamenti mandátum.

A hit, a remény és az esély mindmáig megvannak. Rajtunk áll!

Unió, Erdéllyel!

Szilágyi Zsolt
kabinetfőnök

TŐKÉS LÁSZLÓ EP-KÉPVISELŐ MUNKATÁRSAI

Ferenczy Zsuzsa Anna *parlamenti asszisztens*

Orbán Mihály *nagyvárad irodavezető*

Nemes Csaba *budapesti irodavezető*

Dénes László *sajtófőnök*

Búzás Annamária *titkárságvezető*

Mohácsi László Árpád *arculattervező*

Fózizs Attila *reklámgrafikus*

Mihálka Melinda *adminisztrátor*

Nagy Attila *dokumentarista*

Takács Andrea *titkárnő*

Szászfalvi Boglárka *titkárnő*

Forró Csaba Edmund *gépkocsivezető*

REFORMÁCIÓI TRIPTICHON

Tőkés László erdélyi EP-képviselő kezdeményezésére három reformációs emlékjelet avattak az ún. partiumi panteonban az elmúlt években, mindenik valamilyen módon a reformáció félezer éves jubileumához kötődik.

2019. január 12-én a vallásszabadság emlékévének zárásaképpen avattak emléktáblát a partiumi magyar történeti panteonban, megőrkítve azt, hogy az 1568-as tordai országgyűlésen iktatták a világon elsőként törvénybe a vallás- és lelkiismereti szabadságot. Ennek

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület, a Partiumi Keresztény Egyetem és a hollandiai Juhász István Alapítvány által 2014. november 20–22. között megrendezett, *Kálvini vonások a magyarok lelki arcán* című tudományos konferencia keretében a nagyváradi egyetem főépületének díszudvarában emléktáblát állítottak a nagy svájci reformátornak, **Kálvin Jánosnak** (Jean Calvin), születésének 500. és halálának 450. évfordulója kapcsán. Az emlékjelet megalkotója Deák Árpád szobrászművész.

A reformáció 500. évében, 2017. december 7-én emlékülésre került sor az egyetem Bartók-termében, amelyet emléktábla-avatás koronázott meg. A portrédomborműves alkotás figurális része **Luther Márton** (Martin Luther) és a wittenbergi vártemplomot jeleníti meg. Kurucz Imre szobrászművész egyik utolsó alkotása.

450. évfordulója alkalmából 2018-at a vallásszabadság évének nyilvánította a Magyar Unitárius Egyház, amely akkortól számítja létrejöttét. Az erdélyi magyar és szász protestáns egyházak kezdeményezésére 2018 februárjában a magyar Országgyűlés a tordai ediktumot kiemelt jelentőségű nemzeti értéknek, elfogadásának időpontját, január 13-át pedig a vallásszabadság napjának nyilvánította. A nagyváradi emléktábláról szóló műleírásában az alkotó Deák Árpád így fogalmaz: „A 50x40 cm-es gránitlapra mintázott bronzdomborművön **János Zsigmond** erdélyi fejedelem (II. János magyar király) arcképe szerepel, keretezve a tordai katolikus templom kőfaragványaira emlékeztető építészeti elemmel. Közöttük az 1568-as dátum szerepel. A fejedelmi arckép fölé komponált építészeti elem meghaladja a gránitlap felső határvonalát, utalva az esemény spirituális fontosságára.”